

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi“:	
ar piesūtišanu:	bez piesūtišanas:
par Ls	(saņemot ekspedīcijā) par Ls
1 gadu 22,—	1 gadu 18,—
1/2 gadu 12,—	1/2 gadu 10,—
3 mēn. 6,—	3 mēn. 5,—
1 mēn. 2,—	1 mēn. 1,70
Piesūtīt pa pastu un pie atkalpārdevējiem 13,—	Par atsevišķu numuru 10,—

Latvijas valdības
Iznāk katru dienu, izņemot

Redakcija:
Rīgā, pili 2. ist. Tālrūnis 20032
Runas stundas no 11—12

oficiāls laikraksts
svētdienas un svētku dienas

Kantoris un ekspedīcija:
Rīgā, pili 1. ist. Tālrūnis 20031
Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu maksa:	
a) tiesu sludinājumi līdz 30 vienslejiņām rindiņām	Ls 4,—
par katru tālāku rindiņu	„—,15
b) citu iestāžu sludinājumi par katru vienslejiņu rindiņu	„—,20
c) no privātiem par katru viensl. rindiņu (par obligāt. sludin.)	„—,25
d) par dokumentu pazaudēšanu no katras personas	„—,80

Izvedamām līnu, āboliņa, timotiņa un pļavu auzenes sēklām pielaižamās normas 1936./37. sēklu tirdzniecības sezonā.
Finanču ministra rīkojums.
Iekšlietu ministra lēmumi par: 1) Latgāliešu rakstnieku un žurnālistu biedrības, 2) Vācu - baltiešu saviesīgās biedrības, 3) Mākslas amatnieku biedrības, 4) biedrības „Atziņa“ un 5) Rīgas lietuvju ģimnazijas absolventu biedrības likvidāciju.
Dzelzceļu virsvaldes rīkojumi.
Senāta Civilā kasācijas departamenta 1930. g. spriedumi. (Pielikumā.)

Valsts Prezidents Dr K. Ulmanis Brāļu kapu iesvētīšanas svinībās.

Vakardien, 11. novembrī, visā Latvijā iespaidīgi un svinīgi atzīmēja armijas, Lāčplēša kara ordeņa un kara invalīdu svētku dienu, bet jū svinīga šī svētku diena bija mūsu galvas pilsētā, kur notika arī Brāļu kapu izbūves iesvētīšana, piedaloties daudziem tūkstošiem bijušo un tagadējo karavīru, ar Lāčplēša kara ordeņa godinātiem, kara invalīdiem, Brāļu kapos guldīto varoņu piederīgiem, skolu jaunatnei un citiem mūsu zemes iedzīvotājiem.

Jau no paša rīta uz Brāļu kapiem plūda daudz ļaužu, bet pie Valsts Prezidenta pils pulcējās Lāčplēša kara ordeņa kavalieri, kas ar svinīgu ceremoniālu sagaidīja no pils iznešto Lāčplēša kara ordeņa kavalieru bēdības karogu, un ar to devās uz Brāļu kapiem. Viņiem sekoja ar savu karogu Kara invalīdu biedrības biedri. Ienākuši Brāļu kapos un izgājuši caur Rīgas garnizona kara spēka daļu rindām, kas stāvēja no Brāļu kapu galvenās ieejas līdz altāra paaugstinājumam, Lāčplēši un kara invalīdi nostāījās altāra paaugstinājumā, kur sapulcējās arī citi Brāļu kapu iesvētīšanas svinību goda viesi: armijas augstākie virsnieki, diplomātiskais korpuss, ārvalstu militārie pārstāvji, zinātnes un mākslas un valsts iestāžu augstākie darbinieki u. c.

Taisni pulksten 11 ieskanējās kapu zvans, orķestris sāka spēlēt sēru melodiju, karogi noliecās un karaspēkam godam sveicot un svinību dalībniekiem atsedzot galvas, uz Brāļu kapu altāri dodas Valsts Prezidents Dr K. Ulmanis un kara ministrs ģenerālis J. Balodis, visu valdības locekļu, Lāčplēša kara ordeņa domes locekļu un armijas augstāko virsnieku pavadi. Altāra paaugstinājumā uznākuši, Valsts Prezidents un kara ministrs godināja kritušos varoņus, nolikdami Lāčplēša kara ordeņa domes vārdā lielu, krāšņu vainagu. Tas ir svinīgs acūmirklis, un daudzu klātesošo acis mirzās asaras. Tad sākas garīgā ceremonija, ko ievada arķibīskaps Dr T. Grinbergs, sacīdams svētrunu un iesvētīdams izbūvētos Brāļu kapu pieminekļus. Kritušos varoņus, kas tagad atdusās pie Latvijas Mātes pieminekļa kājām, godināja un viņu pienākuma izpildīšanu atzīmēja savā runā armijas mācītājs P. A p k a l n s. pēc kam karavīru koris nodziedāja J. Kalniņa „Lielo jundū“. Garīgo ceremoniju noslēdza virsmācītāja E. Berga teiktie aizlūgšanas vārdi par kritušiem varoņiem, grūto cīņu ieguvumu līdzizcīnītājiem, mantiniekiem un sargātājiem, par mūsu Valsts Prezidentu, armijas vadību, valdību, karaspēku un visiem valsts iedzīvotājiem, un arķibīskapa Dr T. Grinberga teiktie svētišanas vārdi un visu klātesošo nodziedātā dziesma.

Tad ar vislielāko uzmanību visi Brāļu kapu iesvētīšanas svinību dalībnieku tūkstoši noklausās sekojošo mūsu valsts dibinātāja, atjaunotāja un vadītāja — Valsts Prezidenta Dr K. Ulmaņa teikto runu.

Valsts Prezidenta Dr K. Ulmaņa uzruna armijas skatē Brāļu kapos Rīgā.

Karavīri, Lāčplēšu saime, kara invalīdi. Nupat pabeidzās izbūves iesvētīšana mūsu Brāļu kapiem, šim krāšņajam un dižajam piemineklim, kur katrs krusts, katrs akmeņi cirstais tēls un vārds mūs skubināt skubina sajūst pateicību, nebeidzamu sirds patei-

cību pret viņiem, kas ciņās un uzvarās par zemi un valsti kīlā lika un atdeva savas dzīvības un nu šie atdusās zem atbrīvotās dzimtās zemes svētītām velēnām.

Šo pateicības jūtu dzīvošā siltumā tad mūsu sirdis dzimst apņēmība, dzimst svēts solījums tā dzīvot un tā strādāt, lai mēs varētu būt šī neizsakāmi lielā upura cieniņi. Un lai šis apņēmšanās karstā kvēle nekad neizdzistu, lai tā arvien atkal par jaunu uzliesmotu, tad ir nolikta atsevišķa diena gadā kā svētku diena mūsu armijai, kuŗas pirmo cīnītāju lielais skaits šie atpūšas, svētku dienu mūsu armijai, Lāčplēša ordeņa godinātiem un varonīgajiem kara invalīdiem. Šī diena ir 11. novembris. Un laba bijusi šīs dienas izvēle, jo maz ir tādu dienu, kas varētu līdzināties šai vēsturiskai dienai. Ar gandarījumu un lepnumu šo dienu atceras tie, kas savējos pieminēdami, visbiežāk atstaigā uz šejieni, uz Brāļu kapiem; atceras šo dienu armija, Lāčplēša ordeņa kavalieri un kara invalīdi.

1919. gada 11. novembra uzvaras sarāva važas, kuŗas mūsu galvas pilsētu vēltīgi griebeja iekalt daudzārt stiprākais uzbrucējs. Bet vēl vairāk — atsists bija niknais uzbrucējs, un šī uzvara vaiņagotā diena nesa visstiprāko apliecinājumu un pierādījumu mūsu tautas mūžīgi dzīvajam Lāčplēša garam, mūsu ticībai un uzticībai zemei, tautai un tēvijai. Šī diena toreiz piepildīja mūs ar jaunu spēku, un jaunu sparu jaunām cīņām līdz galīgai uzvarai. Tas dienas uzvaras deva gaišu un spožu pierādījumu mūsu armijas varonībai un mūsu karavadoņu spējam. Grūtās cīņās un spozās uzvaras tajās dienās, no kuŗām viena ir 11. novembris, sakausēja un sakala mūsu tautu sen senā vienībā, nostiprināja ticību galīgai uzvarai tautā un armijā, lika pamatus drosmes, pašāvības, ticības un tēvzemes mīlestības garam, kas arvien vareni liesmo un liesmos mūsu karavīru sirdīs, un ko gadu pēc gada vecākie nodod jaunākajiem kā svētu mantojumu, godinādami cīņās kritušos, atgādinādami un atgādinādami, ka patiesi tautas varenība atmirz ne tikai viņas ieročos, bet kvēlo viņas no brīvības cīņām pārnestās brūcēs.

Karavīri, jūs šie pulcēti skatē. Bet šī skate nav parastā skate, bet svinīgā, ārkārtēji svinīgā skate. Šī skate norisinājas ne tikai dzīvajā priekšā, bet garā arī to priekšā, kas lielajā, un pēdējā skatē, kur pārbaudīja ne tikai solus, bet arī sirdis, un dvēseles tēvzemes altāra priekšā un no daudziem prasīja augstāko upuri — viņu dzīvību. Tāpēc no šīs skates neaiziesim neviens, ne es, ne jūs, ne virsnieki, ne karavīri, ne arī jūs, šurp atnākušie pilsoņi, neaiziesim, neatjaunojuši savās sirdīs solījumu — palikt uzticīgiem par mums ciņās kritušo varoņu domām, darbam un upuriem, vienībā un vienprātībā palikt uzticīgi tēvijai un valstij, kuŗas pamatus viņi lika.

Karavīri, šim varoņu un Lāčplēšu garam palikdami uzticīgi, jūs pierādīsiet visiem savu nesalaužamo gribu kalpot savai valstij, būt tās modrie sargi, kas stāv par mieru un drošību, par tautas un valsts neatkarību un godu. Tagad un visos laikos par tēvijai, par Latviju.

Dievs, svēti Latviju!

Valsts Prezidenta Dr K. Ulmaņa runa noslēdza kopīgi nodziedāta mūsu tautas lūgšana, kuŗai atskanot, dimd lielgabalu saluts un, svētsvinīgā brīža aizgrābti, daudzie svinību dalībnieku tūkstoši dod savās sirdīs solījumu būt tikpat uzticīgiem un pašizliedzīgiem pret savu valsti un zemi kā godināmie varoņi.

Pa to laiku, kamēr Valsts Prezidents, kara ministrs, valdības locekļi un augstākie virsnieki apstaigāja Brāļu kapos, karaspēks pārkārtojās parādes gājienam, ko pēc tam pieņēma armijas augstākais vadonis Valsts Prezidents Dr K. Ulmanis,

Valsts Prezidenta Dr K. Ulmaņa runa Lāčplēšu kara ordeņa kavalieru kopmielastā Virsnieku klubā.

„Lāčplēši, kalpakieši, drošsirdīgie cīnītāji! Šodien, mūsu lielākajā militārā svētku dienā mēs esam šie pulcējušies, lai kopīgi atcerētos kopīgo cīņu dienas. Patiesībā mēs visi varam teikt — ne tikai cīņu dienas, bet mēs droši varam teikt: cīņu mēnešus un pat cīņu gadus, jo mūsu brīvības un atbrīvošanas cīņas, neatkarības cīņas patiesi prasīja daudz vairāk laika, nekā lai viņas skaitītu tikai dienās vien. Es saku: lai atcerētos cīņu dienas, bet mēs ar pilnu tiesību varam teikt un varam ar lepnumu teikt — arī uzvaru laikus. Jo mēs labi zinām, un jūs to zināt vislabāk, labāk kā kaut kuŗš cits, — ka mūsu cīņas bija tādas cīņas, kas mūs veda no uzvaras uz uzvaru. Un nevis kaut kas veda mūs, bet mūsu armija, mūsu drošsirdīgā armija — jūs, kas bijāt vai nu priekšgalā stāvētāji, pavēju devēji, vai sekotāji. — Jūs bijāt arī visi klāt, kad mūsu armija gāja no uzvaras uz uzvaru.

Tajos cīņu laikos — tad mūs visus vienoja atziņa, ka nu beidzot ir pienācis tas brīdis, kad mēs varam ļaut, ne tikai ļaut, bet ir pienācis brīdis mums pašiem likt, lai zem pēlniem paslēptā kvēle gaiši uzliesmotu, lai tā uzliesmotu jo gaiši, jo redzami, un lai cauri ugunij vestu tautu uz priekšu un nestu tautai brīvību, patstāvību, nestu tautai valsti, lai tad mēs paši savā valstī varētu priekš tautas, priekš visas zemes ar jaunās brīvības palīdzību, ar jaunās patstāvības palīdzību gūt vislielāko labumu un iet pretīm vislielākajiem sasniegumiem. Valsts bija vajadzīga, valsts bija nepieciešama kā brīvības turpinājums un piepildījums. Valsts ir visdrošākā kīla, valsts ir vislabākā garantija tam, ka tauta var visplašāk tad savā patstāvībā strādāt un rīkoties, lai tā jo ātrāk augtu un jo lielāku pilnību sasniegtu. Priekš tam valsts katrā ziņā bija vajadzīga; un valsts nu ir — es teikšu vēlreiz — tā vislabākā kīla, visdrošākā kīla, lai mēs varētu patiesi augt un uzpriekš tikt.

Mēs izcīnījām un izkarojām valsti, neatkarīgu valsti. Tajos laikos atmodās cīnītājos un pašā tautā neapslāpējamas alkas pēc visu važu un visu svešo spaidu nokraīšanas. Iedēdzās griba, iedēdzās arī gatavība upurus nest nākotnes labā. Un tad, kad savienojās mūsu pašu alkas pēc brīvības ar gatavību upurus nest, tad mēs redzējām, ka mūsu sprautie mērķi, kas sākumā dažam labam — es gandrīz gribētu teikt daudziem — likās nesasniedzami, neiespējami, izrādījās tomēr par iespējamiem, sasniedzamiem. Un šos mērķus mēs patiesi arī sasniedzām. Tomēr mums jāsaprot, — un šie ir vieta pateikt to, ka upuri, ko prasīja šīs cīņas, bija ļoti lieli. Mums ļoti dārgi maksāja katra uzvara.

Nesen varēja dzirdēt vārdus un izteicienus, ka tas viss ir likteņa dāvana: mūsu patstāvība, brīvība, neatkarīga valsts — likteņa dāvana. Karavīri — cīnītāji! Jūs atkal vislabāk zināt, ka visiem tiem, kas tā runā, nav pamata šādam apgalvojumam par kaut kādām likteņa dāvanām, par kaut

klātesot kara ministram ģen. J. Balodim un pārējiem valdības locekļiem. Kā pirmie visu kara vienību priekšgalā parādes gājienā gar valsts vadītāju tribīni nosloja Lāčplēši ar savu karogu, viņiem sekoja kara invalīdi, karaskolas audzēkņi un citas karaspēka daļas ar saviem karogiem,

No Brāļu kapiem Valsts Prezidents, valdības locekļi un armijas vadība devās uz Brīvības pieminekli, lai būtu klāt pie pieminekļa sardzes maiņas, kas šoreiz notika ļoti svinīgi un ko noskatījās daudzi tūkstoši iedzīvotāju.

kādiem nepelnītiem ieguvumiem. Jūs un mēs visi kopā zinām, ka tas, ko mēs ieguvām un sasniedzām, tas ir maksājts mums, mūsu tautai droši vien dārgāk, nekā citas tautas dažādos laikos ir maksājušas par savu brīvību, par savu neatkarību. To mums arvien vajaga prātā turēt, lai arī tie cilvēki, kas paši savu lēmumu dēļ gribētu mazināt, gribētu niecināt mūsu cīņas un uzvaras un viņu nozīmi, lai arī viņi nāktu pie istas saprašanas un atziņas, ka te nav runāšana ne par likteņa dāvanām, ne par kaut kādiem citiem nepelnītiem ieguvumiem.

Mēs esam šie sapulcējušies, lai domās un atmiņās atgrieztos atpakaļ pie tiem svētiem laikiem. Bet es gribu vēl ko citu teikt. Šo brīdi, kad mēs esam kopā, es gribu arī izteikt, lai par jaunu atkal pateiktos jums visiem par to, ka jūs — daudzi, daudzi no jums — bijāt gatavi pašas pirmajās dienās drošsirdīgi stāties jau toreiz pirmajās karotāju rindās, stāties pirmajās karotāju rindās tad, kad šo rindu bija pavisam maz, un tās rindās, kas bija, bija pavisam retas; un mūsu tukšās rokas kopā saturēja tikai cerība un ticība. Lauļiet jums šikāk teikt, ko tie vārdi nozīmē: tajos laikos uzticamo cīnītāju un karotāju rindās bija tik retas, ka 1918. gada decembrī Rīgā pirmajā mūsu armijas skatē toreizējais kapteinis Balodis pavēles dot varēja tikai nedaudz desmitiem pārdrošnieku. Un šini vietā un šini brīdī es par jaunu gribu pateikties arī vēlākam virspavēlniekam — mūsu kara ministram ģen. Balodim. (Aplausi, „Lai dzīvo“ saucieni) un pateikties jums visiem par to, ka toreiz jūs izrādījāt vēsturē nepieredzētu drošsirdību; nē — pārgalvību, nepieredzētu pārgalvību, pašizliedzību, un tad nu vēlāk atkal — nepieredzētu izturību.

Kad cīņas bija izcīnītas un uzvaras mums bija devušas iespēju mūsu mērķi sasniegt, tad jūs gājāt ikdienas darbā — armijā vai citās vietās. Arī jūs visi no frontes ierakumiem pārnesāt līdz dziļi sirdī rakstītu atziņu, ka uzvaras un nākotne pieder tikai drošsirdīgajam, un nevienam citam. Tikai drošsirdīgajam! Tas, kas ir ar mieru un spēj ziedot visu, ko no viņa var prasīt, tas uzvar, tas iet uz priekšu. Un jūs bijāt tie, kam šī pati macība bija no frontes ierakumiem dzīvē līdzī atnākusi. Visiem zināms, ka bez cīņas nekas nav sasniedzams, vai mēs runātu par atsevišķu cilvēku vai par visu tautu kopā; un es gribu tālāk teikt: par tautu savā valstī. Arī tur vēl vajadzīgas cīņas, arī tur vēl vajadzīga drošsirdība, un arī tur vēl vajadzīga izturība, lai sasniegtu to, kas par mērķi sprauts, kas ir nepieciešami jāsasniedz. Es gribu šini vietā par jaunu pateikt: valsts ir tikai sākums — sākums no lielā, garā ceļa, kuŗā mums visiem uz priekšu jāiet, lai — kā es minēju — mēs sasniegtu to, ko mēs esam vēlējušies sasniegt. Un proti — katrai tautai bieži arī tad, kad viņa pati savai valstī dzīvo, viens no vislielākajiem, vissvarīgākajiem mērķiem ir: sasniegt patiesi istu patstāvību — saimniecisku patstāvību, garīgu patstāvību. (Aplausi.) Un šie šini vietā jūsu priekšā es varu droši pateikt, ka jūs to pilnīgi pareizi

uztvērt un sapratāt, ka mēs vēl neesam šo patstāvību sasnieguši; mēs vēl esam lielu, talu ceļa gabalu no patstāvības, istās patstāvības arī mūsu valsti. Un par šo patstāvību, dēļ šīs patstāvības mums mūsu valsti vēl lielās cīņas stāv priekšā. (Aplausi.) Būs drīzi apkārt trešais gads, kopš mēs cenšamies tuvoties šai patstāvībai. Bet — karotāji, cīnītāji, milje draugi, — tas, kas līdz šim ir bijis, tas bija izlūku gājienš tālā laikā, kad pozīcijas bija jānostiprina. (Aplausi.) Bija labi, ka mēs no šiem izlūku gājieniem tukšām rokām neatgriezāmies.

Mums visiem jāturpina vēl cīņa. Un šī cīņa turpinās un turpināsies citādā veidā arī mūsu ikdienas darbā: pret ārējām grūtībām, pret šķēršļiem, pret citu cilvēku uzmacību; un pa starpām šī cīņa būs arī cīņa mums katram pašam ar sevi, bieži vien pašam pret sevi. To ļau mēs zinām, un jo garāks ceļš dzīvē nostāigāts, jo skaidrāks mums tas top, ko šādi vārdi nozīmē, un ko šādos vārdos mēs izsakām un izteicam. Un atkal mēs varam, kopīgo gala iznākumu apskatot teikt, ka mēs esam palikuši uzvarētāji arī šini ikdienas dzīves gaitu cīņā, mēs esam palikuši uzvarētāji arī šini ikdienas dzīves apstākļi uzlaboti, tautas uzdevumi labāk apgaisoti, noskaidroti un daļa piepildīta. Valsts dzīve beidzot uzvirzīta uz istā, pareizā, baltā ceļa, kas ved kalnā, nevis lejā.

No cīņu lauka mēs pārnesām līdzī karogu, uz kura rakstīta atziņa, asinīm piesūcināta atziņa, un proti: „Vispirms brīvība, tauta, valsts, un tikai tad es pats“. Katrs mēs to pārnesām līdzī mājās. Un tas mūsu sirdis ir dziļi ierakstīts, un arvien dziļāk šiem burtiem jāiespiežas mūsu sirdīs, ka vispirms — brīvība, tauta, valsts, un tikai tad es pats. Tas ir pamatnoteikums, kas ir mums palīdzējis senāk, un kas palīdzējis mums arī pēdējā laikā, un kas vienīgais palīdzēja mums toreiz — tais mēnešos un gados, kad jūs visi stāvējāt cīņu ugunīs.

Ar Lāčplēša ordeņa zīmi godinātie, mājās atgriezušies, neaizmirst, ka šī goda zīme izceļ godinātā varonību, ka šī goda zīme izceļ viņa nopelnus cīņas laukos; bet viņi zina un atmin, un arī šodien neviens nav aizmirsis, ka šī pati goda zīme uzliek arī cildenus pienākumus; arī dzīves ikdienas darbā iet citiem pa priekšu, padarīt, paveikt par citiem, tāpat kā toreiz karstajās cīņās uguns līnijās. Un arī tas pēdējais, ko es teicu, kas varbūt visgrūtākais, — arī tas, kad mēs pametam skatu atpakaļ, ir izdevies, un arī šo līniju mums ir izdevies, visu kopā ņemot, noturēt.

Un mēs jūtam un zinām visi, ka ar katru gadu, kad mēs šie pulcējamies, mēs sanākam šie ar vieglākām sirdīm. Bet dzīve tomēr iet uz priekšu, un dzīve prasis cīņas. Dažādā veidā šīs cīņas dzīve no mums prasis. Un es esmu drošs, ka lāčplēši, kalpakieši nebūs pēdējie, bet atkal pirmie arī šini gājumā. Mans vislabākais novēlējums, vissirsniņākais novēlējums ir, lai arī nakamais gads mūs tuvinātu mūsu cērību piepildījumam un mūsu ticības nostiprinājumam, lai arī pēc gada, kad mēs atkal satiktos, mēs varētu pie sevis klusam teikt un liecināt, ka atkal mēs, skatoties uz sava darba panākumiem, varam sacīt, ka mūsu sirdis ir vieglākas tapušas, mēs atkal esam uz priekšu gājuši, nekā nav stāvējis uz vietas. Un mēs esam bijuši tie, kas ir palīdzējuši dzīvei uz priekšu virzīties. Ka ne lāčplēši, ne kalpakieši nav atteikušies no dzīves cīņas, nav baldijušies no grūtībām un no šķēršļiem.

Un tas viss tāpat kā pagātnē, arī uz priekšu būs visdrošāka, vislabākā ķīla, ka mūsu tauta ies pa savu jauno ceļu — balto ceļu, kas ved kalnā, nevis lejā, neapturami uz priekšu, un arī mūsu valsts augs un nostiprināsies, un Latvija pastāvēs laiku laikus un mūžu mūžos, un jo ilgāk mēs dzīvosim, jo vairāk iemesla būs mums leņņiem būt, leņņākiem būt uz mūsu valsti, uz Latviju“. (Aplausi.)

LTA.

Valdības rīkojumi un pavēles.

Apstiprina 1936. g. 10. novembrī.
Zemkopības ministrs J. Birznieks.

Izvedamām linu, āboliņa, timotiņa un pļavu auzenes sēklām pielaižamās normas 1936./37. sēklu tirdzniecības sezonā.

(6. pielikums instrukcijai pie Likuma par sēklu tirdzniecību un tās kontroli.)

	Tīrība	Nezāļu sēklu saturs ne vairāk kā	Dīgšanas spējas
Noteiktas šķirnes vai tipa sējamām linsēklām	98%	0,5%	80%
Nenoteiktas šķirnes vai tipa sējamām linsēklām	97%	1,0%	80%
Noteiktas šķirnes vai tipa sarkanā āboliņa sēklām	96%	0,8%	75%*)
Nenoteiktas šķirnes vai tipa sarkanā āboliņa sēklām	95%	1,3%	75%**)
Bastarda āboliņam	94%	1,3%	78%**)
Baltajam āboliņam	94%	1,5%	75%**)
Timotiņam	96%	1,5%	92%
Pļavu auzenei	94%	1,0%	90%

1. piezīme. Izvedamām sēklām jābūt brīvām no kuskutas (zīda) sēklu piejaukuma.
2. piezīme. Sēklu tīrībai un dīgšanas spējām pielaižamas sekojošas latitūdes:

Tīrība.	Latitūde	Dīgšanas spējas	Latitūde
97% un augstāk	1%	98% un vairāk	3%
90% līdz 96,9%	2%	96% līdz 97,9%	4%
		93% „ 95,9%	5%
		90% „ 92,9%	6%
		80% „ 89,9%	7%
		70% „ 79,9%	8%

Ar šo atceltas „Valdības Vēstneša“ 1935. g. 276. numurā izsludinātās normas. Šīs normas stājas spēkā ar izsludināšanas dienu.

Lauksaimniec. pārv. priekšnieks J. Zariņš.
Sēklu kontroles stac. vad. R. Šeniņš.

*) Dīgšanas spēju noteikšanā dīgtspējīgām sēklām pieskaitāmas uzbriedušās un puse cieto graudu.

**) Dīgšanas spēju noteikšanā dīgtspējīgām sēklām pieskaitāmas veselās uzbriedušās un viena trešā daļa cieto graudu.

Rīkojums.

Pēc likvidācijas nobeigšanas atsvabinu ar finanču ministra 1932. g. 21. novembra lēmumu iecelto maksātspējīgās parādnieces „Ziemeļu“ savstarpējās apdrošināšanas biedrības likvidācijas komisiju: priekšsēdētāju — Viktoru Dāli un locekļus: Jāni Strautiņu, Juri Vilneru, Jūliju Oliņu un Voldemāru Dāvidu no viņiem uzlikto pienākumu izpildīšanas.

Rīgā, 1936. g. 10. novembrī.

Finanču ministrs L. Ēķis.
Valsts saimniec. depart. direktors J. Skujevics.

1402. lēmums.

Grozot savu š. g. 3. aprīļa 1021. lēmumu par Latgāliešu rakstnieku un žurnālistu biedrības likvidāciju (izslud. „Vald. Vēstn.“ 1936. g. 81. num.), iecelju minētai biedrībai par likvidatoru Pēteri Rižu. Likvidatora sēdeklis Rēzeknē, Dārzu ielā 67.

Biedrība jālikvidē 3 mēnešu laikā pēc šī lēmuma izsludināšanas „Valdības Vēstnesī“.

Rīgā, 1936. g. 7. novembrī.

Iekšlietu ministra b. A. Bērziņš.
Administr. depart. direktors Anšmits.

1405. lēmums.

1936. g. 7. novembrī, saskaņā ar likumu par biedrību, savienību un politisku organizāciju slēgšanas, likvidācijas un reģistrēšanas kārtību izņēmuma stāvokļa laikā („Vald. Vēstn.“ 1934. g. 130. num.), ar Rīgas apgabaltiesas administratīvās nodaļas 1933. g. 14. novembra lēmumu slēgtās Vācu baltiešu saviesīgās biedrības likvidāciju uzdodu izdarīt minētās biedrības valdei.

Biedrība jālikvidē 3 mēnešu laikā pēc šī lēmuma izsludināšanas „Valdības Vēstnesī“.

Iekšlietu ministra b. A. Bērziņš.
Administr. depart. direktors Anšmits.

1406. lēmums.

1936. g. 7. novembrī, saskaņā ar papildinājumu likumā par biedrību, savienību un politisku organizāciju slēgšanas, likvidācijas un reģistrēšanas kārtību izņēmuma stāvokļa laikā („Vald. Vēstn.“ 1934. g. 163. num.), uzdodu likvidēties Mākslas amatnieku biedrībai.

Biedrība jālikvidē biedrības valdei 3 mēnešu laikā pēc šī lēmuma izsludināšanas „Valdības Vēstnesī“.

Iekšlietu ministra b. A. Bērziņš.
Administr. depart. direktors Anšmits.

1411. lēmums.

1936. g. 9. novembrī, saskaņā ar papildinājumu likumā par biedrību, savienību un politisku organizāciju slēgšanas, likvidācijas un reģistrēšanas kārtību izņēmuma stāvokļa laikā („Vald. Vēstn.“ 1934. g. 163. num.), uzdodu likvidēties biedrībai „Atziņa“.

Biedrība jālikvidē biedrības š. g. 17. marta ārkārtējā pilnā biedru sapulcē ievēlētai likvidācijas komisijai: Benjamiņam Lindbergam, Krišjānim Imbrānam un Jānim Rigastam 3 mēnešu laikā pēc šī lēmuma izsludināšanas „Valdības Vēstnesī“.

Iekšlietu ministra b. A. Bērziņš.
Administr. depart. direktors Anšmits.

1413. lēmums.

1936. g. 9. novembrī, saskaņā ar papildinājumu likumā par biedrību, savienību un politisku organizāciju slēgšanas, likvidācijas un reģistrēšanas kārtību izņēmuma stāvokļa laikā („Vald. Vēstn.“ 1934. g. 163. num.), uzdodu likvidēties Rīgas lietvju ģimnazijas absolventu biedrībai.

Biedrība jālikvidē biedrības valdes priekšsēdētājam Jānim Bakānam 3 mēnešu laikā pēc šī lēmuma izsludināšanas dienas „Valdības Vēstnesī“.

Iekšlietu ministra b. A. Bērziņš.
Administr. depart. direktors Anšmits.

443. rīkojums

1936. g. 11. novembrī.

par tarifa pazemināšanu Rīgas daiļamatniecības izstādes eksponātiem un apmeklētājiem.

Latvijas amatniecības kameras sarīkotajās daiļamatniecības izstādes eksponātu pārvešanai līdz Rīgas mezglas stacijām un pēc izstādes izbeigšanās nepārdoto eksponātu pārvešanai atpakaļ no Rīgas mezglas stacijām līdz to pirmējām izsūtīšanas stacijām pazemināta veduma maksa par 25%.

Pazeminājums piemērojams saskaņā ar „Valdības Vēstneša“ 1928. g. 170. numurā izsludinātā preču tarifa 1. daļas 41. § nosacījumiem.

Eksponātu pārvadāšana var notikt no 1937. g. 1. janvāra līdz 5. aprīlim.

Izstādes apmeklētājiem, braucot grupās, piešķirams tarifa pazeminājums saskaņā ar pasažieru tarifa 13. §.

Dzelzceļu galv. direktors K. Bjodnieks.
Ekspluat. direktors J. Stakle.

444. rīkojums

1936. g. 11. novembrī

par braukuma maksas pazemināšanu Iekšlietu ministrijas informācijas un propagandas pārvaldes lektoru-mākslinieku braucieniem pa valsts dzelzceļiem.

Saskaņā ar Ministru kabineta š. g. 10. novembra lēmumu, pieņemiet pārvadāt pa valsts dzelzceļiem 2. klases vagonā ar 75% braukuma maksas pazeminājumu Iekšlietu ministrijas informācijas un propagandas pārvaldes lektorus-māksliniekus, kas brauks uz vai no 18. novembra svinībām, pret šādām apliecībām:

APLIECĪBA.

Ar šo apliecinām, ka lektors-mākslinieks

(vārds un uzvārds) brauc
š. g. (datums)
no stac. (stac. nosaukums) līdz stac. (stac. nosaukums)

uz 18. novembra svinībām — un, saskaņā ar Dzelzceļu virsvaldes 444. rīkojumu, pārvadājams 2. klases vagonos ar 75% tarifa pazeminājumu.

Informācijas un propagandas pārvaldes priekšnieks
(Zīmoga nospiedums) Sekretārs

Izsniegtās biļetes № (stacijas atzīme)

Reizē ar apliecības iesniegšanu stacijas kasē jāiemaksā arī braukuma maksa. Braukšanai katrai atsevišķai personai izsniedzamas grupu brauciena biļetes, ierakstot tanīs braucēju vārdus. Iesniegtās apliecības pievienojamas biļetu norakstam, kas paliek stacijas kasē.

Uz vilcieni kontrolējošo personu pieprasījumu lektoriem-māksliniekiem reizē ar biļeti jāuzrāda personību apliecinošs dokuments ar ģimetni.

Ja braucēji nevar uzrādīt minētos dokumentus un ja rodas nesaskaņas starp biļetē uzrādītiem datiem un personības dokumentiem, tad viņi uzskatāmi par pasažieriem, kas brauc bez biļetes.

Rīkojums spēkā no 1936. g. 15. līdz 19. novembrim, ieskaitot.

Dzelzceļu galvenais direktors K. Bjodnieks.
Ekspluatācijas direktors J. Stakle.

Iecelšanas un atvaļinājumi.

455. rīkojums.

Bātes-Smaišu piensaimnieku sabiedrībā no likvidācijas komisijas locekļu amata atceļu Oto Līgotu, Žani Vaitu un Lapīnu Krūmiņu; iecelju par likvidācijas komisijas locekļiem Jēkabu Zveju, Jāni Kopstālu un Eduardu Andreju Ķipstu.

1936. gada 6. novembrī.

Tieslietu ministrs H. Apsīts.

456. rīkojums.

Gramzdas piensaimnieku sabiedrībā par revīzijas komisijas priekšsēdētāju iecelju Jāni Ģibieti.

1936. gada 6. novembrī.

Tieslietu ministrs H. Apsīts.

1408. lēmums.

1936. g. 9. novembrī, saskaņā ar papildinājumu likumā par biedrību, savienību un politisku organizāciju slēgšanas, likvidācijas un reģistrēšanas kārtību izņēmuma stāvokļa laikā („Vald. Vēstn.“ 1934. g. 163. num.), iecelju Ķīmiskās rūpniecības strādnieku arodbiedrībai šādu revīzijas komisiju:

par priekšsēdētāju — Kārli Vārnu un par locekļiem Alfonu Avotiņu un Albertu Kļavu.

Iekšlietu ministra b. A. Bērziņš.
Administr. depart. direktors Anšmits.

1410. lēmums.

Grozot savu 1936. g. 1051. lēmumu par valdes un revīzijas komisijas iecelšanu Latvijas kino darbinieku biedrībai (izslud. „Vald. Vēstn.“ 1936. g. 96. num.), atceļu Valentīni Feldmanis no Latvijas kino darbinieku biedrības valdes locekļa amata un viņas vietā iecelju Voldemāru Kūlandu; atceļu Vili Gerhardu no revīzijas komisijas locekļa amata un viņa vietā iecelju Robertu Andersonu; atbrīvoju Kurtu Bērziņu no biedrības valdes priekšsēdētāja amata, atstājot viņu par valdes locekli un iecelot viņa vietā par valdes priekšsēdētāju līdzšinējo valdes locekli Aleksandru Daņijevski.

Rīgā, 1936. g. 9. novembrī.

Iekšlietu ministra b. A. Bērziņš.
Administr. depart. direktors Anšmits.

Valdības iestāžu paziņojumi.

Latvijas ģenerālkonsulāta Tallinā

adrese ir sekojošā:

Rackoja 4, Tallinn,

telegr.: Tallinn, Algem, Aavakivi,

Tālr.: 428-15.

Pieņemšanas stundas: 9—12.

Sarakstīšanās valodas: latviešu, igauņu, franču, angļu, vācu, krievu un spāņu.

Ārlietu ministr. administr. un prot. nod. vadītājs V. Olavs.

Vietējo iestāžu rīkojumi.

Kārsavas būvnoteikumi,

pieņemti Kārsavas pils. valdes 1936. g. 17. jūnija sēdē un apstiprināti ar Iekšlietu ministr. Būvniecības pārvaldes 1936. g. 12. okt. 77797. rakstu.

(Turpinājums un beigas.)

36.

Koka režģu un masīva materiāla dzīvojamās ēkās, ik pa 25 m, mērojot gar ēkas asi, jābūt pretuguns mūriem. Ārējo pretuguns mūra sienu biežums jābūt saskaņā ar noteikumiem par ārējo ķieģeļu sienu un citu masīvu sienu biežumu. Dzīvojamo telpu ārējos ķieģeļu pretuguns mūrus atļauts celt plānākus par 0,51 m, bet ne plānākus par 0,38 m. Ja mūra biežums ir mazāks par 0,51 m, tad tas no iekšpuses jāapšūj ar siltumu labi izolējošu materiālu. Ķieģeļu pretuguns mūra sienu noteiktā minimālā biežumā neieskaita apmetumu. Dzīvojamo ēku bēniņos un neapdzīvojamās būves ķieģeļu pretuguns mūri nedrīkst būt plānāki par 25 cm. Tanis vietās, kur pretuguns mūros iebūvē koka daļas, pretuguns mūra biežumam jābūt vismaz 25 cm, skaitot no koka līdz mūra ārpusē. Koka ēku pretuguns mūri jācēl reizē ar pašu ēku un tie jānobeidz reizē ar ēkas pusbūvi. Telpu iekšējos pretuguns mūros ar aprīnķa būvinspektora piekrišanu pielaižamas aļas tikai tanis gadījumos, ja telpu lietošanai šīs aļas nepieciešamas. Bēniņu iekšējos pretuguns mūros aļas pielaižamas tikai ar aprīnķa būvinspektora piekrišanu. Aļas durvis un aplodes pielaižamas no koka, bet ar asbesta un skārda apšutumu no abām pusēm. Durvīm jāslēdzas automātiski. Pretuguns mūris jācēl 35 cm augstāk par jumtu, mērojot taisnā leņķī pret jumta virsmu. Ja jumts ir no ugunsdzīvojošā materiāla, tad pretuguns mūra pacēlums virs jumta nav nepieciešams. Ārējos pretuguns mūros aļas nav pielaižamas. Ikreiz ar aprīnķa būvinspektora piekrišanu pielaižami nevējami lodziņi, ne lielāki par 0,75 kv. m un iestikloti ar vismaz 6 mm biezu ugunsdzīvojošu ne-caurredzamu stiepuļstiklu.

37.

Pēc parastās konstrukcijas celto koka dzīvojamo ēku ārējo sienu biežums nedrīkst būt mazāks par 18 cm, ieskaitot apšuvumu un apmetumu, bet nemērojot sienā atstāto tukšumu. Tukšumus sienās un griestos aizliegts aizpildīt ar viegli degošu vai veselībai kaitīgu materiālu. Koka dzīvojamās ēkās visiem dzīvojamo telpu koka griestiem un sienām jābūt ar apmetumu. Visāda veida koka režģu un jauktās būves padotas visiem noteikumiem par koka būvēm.

1. piezīme: labāka izskata dēļ atļauts sienām un griestiem koka apšuvums virs apmetuma.

2. piezīme: dzīvokļos pielaižamas ēvelētu dēļu iekšsienas nelielu saimniecības telpu atdalīšanai. Virtuvēs, atējas un vannas istabās sienas jāapmet.

38.

Mūra dzīvojamās ēkās, atskaitot mansardu un jumta stāvu, griestu sijām jāguļ uz ugunsdroša atbalsta konstrukcijas. Dzelzs vai čuguna balsti un dzelzs pasijas jāizsargā no tiešas uguns iespaida. Sienas, kas neatbalsta sijas, atļauts mūra dzīvojamās ēkās celt no koka, ar nosacījumu, ka tās no abām pusēm jāapmet. Tāpat arī koka griesti jāapmet. Arī mūra dzīvojamās ēkās pielaižami 37. panta piezīmēs minētie atvieglojumi.

39.

Dzīvojamo telpu augstumam jābūt ne mazākam par 2,5 m, mērojot no grīdas līdz pārsegumam. Jā dzīvojama telpa pārsegta ar slikiem griestiem vai velvēm, tad par telpas augstumu skaitās vidējs augstuma mērs.

40.

Pagraba stāvos aizliegts iebūvēt dzīvojamās telpas.

41.

Dzīvojamās ēkas pagrabi jāpārsedz ar ugunsdrošu materiālu.

42.

Pagrabu ieejas un lūkas nav atļauts iebūvēt trotuāros, bet jau izbūvētās lūkas lietojot jānodrošina ar margām. Pārbūvējot un pārgrozot ēku fasādes, jāiznīcina lūkas un ieejas, kas iebūvētas trotuāros. Pie pagrabu logiem atļauts iebūvēt trotuāros šachtas, kas iegriežas trotuāros ne vairāk par 40 cm iekšmērā, pie kam tās nokļūstas trotuāra līmenī līdz ar pietiekoši stipru stiklu vai dzelzs kalndēm, kuņu stieņi guļ šķērsām ielas asij un ne tālāk par 2,5 cm viens no otra. Trotuāros nav pielaižams stikls ar gludu virsmu.

43.

Griestu līmeniskas daļas laukumam jābūt līdzīgam vismaz 50% no dzīvojamo telpu grīdas laukuma, atskaitot grīdas laukumu logu izbūvēs. Jumta stāvā izbūvēto dzīvojamo telpu augstumam jābūt vismaz 2,5 m. Griestu slīpumā pielaižams kā mazākais augstums 1,2 m. Jumta stāva ārējiem jāatbilst vispārīgiem noteikumiem par koku ārējiem, atskaitot ārējo apmetumu vai apšuvumu.

44.

Jumti jāsedz ar ugunsdzīvojošu materiālu. Šindeļu vai dēļu jumta segums pielaižams vienīgi dzīvokļu un lauksaimn. rajonos.

45.

Visām ēkām ielas būvlaidi jāierīko ūdens novadīšanai pietiekoša lieluma un ugunsdroša materiāla renes un caurules, kas novadāmas līdz 15 cm virs trotuāra.

46.

Fasādes sienu izlaidumi, kā: rīzāli, balkoni, palodzes un tml., pielaižami tikai tad, ja ēkas arhitektoniskais izveidojums to prasa. Izlaidumus būvējot, jāpilda šādi noteikumi: izlaidumi, kas sākas virs trotuāra zemāk par 3 m pielaižami tikai tur kur trotuārs platāks par 1,25 m. Šie izlaidumi ārpus būvlaida pielaižami, skaitot pa 2,5 cm ik no 30 cm trotuāra platuma, bet kopā ne vairāk par 25 cm, pie kam trotuāram jāpaliek vismaz 1,25 m platumā neaizņemtam. Izlaidumi, kas sākas virs trotuāra augstāk par 3 m, kā piem., bakloni un erkeri, pielaižami ārpus būvlaida ne vairāk par 1/20 no pieguļošās ielas platuma, bet ne vairāk par 90 cm; rīzāli, turpretim, ne vairāk par 25 cm ārpus fasādes līnijas. Izlaidumu logus ārpus būvlaida nav atļauts. Ielas fasādes katrā atsevišķā stāva izlaiduma kopplatums nav pielaižams vairāk par 1/3 no šīs fasādes garuma.

47.

Uz ielas pusi vējami vārti un durvis nav pielaižami, ja tie atvērti var sniegties pāri ēkas fasādes līnijai. Šis noteikums neattiecas uz tām ēkām, kur fasādēm priekšā atrodas pastāvīgi priekšdārziņi. Nav atļauti uz āru vējami logi, ja tie iebūvēti zemāk par 2,5 m virs trotuāra. Logiem ārējie slēgi un ārdurvis jāierīko cieši pievērsšanai vai piestiprināšanai pie sienas. Aizsargu jumtiem virs ieejām pielaižami trotuāru robežās tikai sākot ar 3 m augstumu virs trotuāra. Aizsargu jumtiņus virs ieejām nedrīkst izvirzīt tālāk par trotuāra ārējo malu, tāpat trotuāru robežās nav atļauts tos atbalstīt uz stabiem, izņemumi šā ziņā pielaižami tikai atsevišķos gadījumos un vienīgi ar aprīnķa būvinspektora atļauju. Dažādi logu aizsargi pret sauli pielaižami tikai tad, ja tie nav zemāk par 2 m virs trotuāra.

48.

Kāpnes, no kurām paredzēta izeja uz āru, atļauts mūra dzīvojamās ēkās novietot tikai atsevišķās telpās ar mūra sienām un ar ugunsdroša materiāla pārsegumu un grīdu, ievērojot pie tam 49. panta piezīmi. No ugunsdroša materiāla jācēl arī minēto kāpņu caurejamās telpas un priekšnami. Nepieciešamām kāpnēm jābūt izbūvētām tiešā sakārā caur visiem ēkas stāviem un tām jānodrošina brīva izeja uz āru. Ejās pie nepieciešamām kāpnēm mūra sienu biežumam jābūt vismaz 25 cm, bet betona sienu biežumam, neskaitot apmetumu, jābūt līdzvērtīgam 25 cm mūra biežumam, jā konstruktīvu iemeslu dēļ kā pirmā, tā otrā gadījumā nebūtu vajadzīgs lielāks sienu biežums. Atskaitot tos gadījumus, kad konstruktīvu iemeslu dēļ vajadzīgi citi lielāki mēri, nepieciešamo kāpņu telpu mūra sienas jātaisā: a) vismaz 38 cm biezas, ja kāpnes balstās tikai ar vienu laida malu uz sienām un b) vismaz 25 cm biezas, ja kāpņu laida abas malas piemērīgi atbalstītas. Ar a) un b) apzīmētos gadījumos pielaižama attiecīgi līdzvērtīga betona konstrukcija; ja sienas cēl no dzelzsbetona, tad to biežumam jābūt pēc statiska aprēķina, bet ne mazāk par 15 cm. Noteiktā sienu biežumā apmetums nav skaitāms līdz.

Ja divas kāpņu telpas ir blakus viena otrai, tad to kopīgā sienā, izņemot apakšējo stāvu, nav atļauts ierīkot aļas. Mūra un koka ēku kāpņu telpas pietiekoši jāapgaismo caur vējamiem logiem vai ar virsgaisu. Kāpņu telpu virsgaisma izbūves sienas jācēl no ugunsdroša materiāla un tās logu konstrukcija mūra ēkās jātaisā no metāla vai cita ugunsdroša materiāla. Virsgaismas izbūves iestiklojamas ar stiepuļu stiklu vai zem virsgaismas jānovieto stiepuļu pinums. Tikai ar virsgaisu apgaismotās kāpņu telpās virsgaisma logu platība, mērojot līmeniskā projekcijā, jātaisā 3 stāvu un zemākās ēkās ne mazāka par 3/4 no kāpņu telpas laukuma. Visās kāpņu telpās, kas apgaismotas tikai ar virsgaisu, jāierīko pietiekoša vēdināšana. No nepieciešamām kāpņu telpām uz āru caurejamo telpu platumam jābūt dzīvojamās ēkās vismaz 1,5 m. Koka dzīvojamās ēkās kāpņu telpām jābūt ar apmetumu un ne mazāk par 11 cm biežām sienām un ar apmetienu griestiem. Koka ēkās kopīgie koridori un galerijas, kas iet no dzīvokļiem uz kāpnēm, nav pielaižami šaurāki par 1,5 m. Šāis koridoros un galerijās pielaižami koka paneļi. Koridoru un galeriju sienas jāapmet, un sienu biežumam, ieskaitot apšuvumu un apmetumu, jābūt vismaz 11 cm.

49.

Vairākstāvu mūra dzīvojamās ēkās ik uz 25 m ēkas ass garuma vai šī garuma daļas jāierīko ugunsdrošas kāpnes, pie kam no katras dzīvokļa un no katras ar pretuguns mūriem atdalītas, apstāigājamas bēniņu telpas jābūt izejai uz vienām no šīm kāpnēm. Mūra un koka dzīvojamās ēkās nepieciešamo kāpņu skrejas nav pielaižamas šaurākas par 1 metru. Par 2 stāviem augstākās mūra dzīvojamās ēkās nepieciešamo kāpņu skreju platums nav pielaižams mazāks par 1,2 m. Papildu kāpnēm ar izeju uz pagalmu jābūt vismaz 90 cm platām. Kāpņu laukumā (podesti) nav pielaižami šaurāki par piederīgo kāpņu skreju platumu. Kāpņu skrejas platums mērojams margas roktuļa augstumā no sienas līdz roktuļa iekšējai malai vai starp roktuļa iekšējām malām. Kāpņu skreju un podestu vāļes sānos jātaisā vismaz 90 cm augstas pietiekoši stipras un pietiekoši ciešas margas. Ja kāpnes izbūvētas starp sienām, tad vismaz gar kāpņu vieniem sāniem jāierīko rokturis. Ugunsdrošu kāpņu margas jātaisā no ugunsdroša materiāla, bet margu roktuļus atļauts taisīt no koka. Ja kāpnes izbūvētas starp divām sienām vienā laidā, tad kāpņu telpas platumam jābūt vismaz 1,5 m. Brīvam augstumam virs skrejām dzīvojamās ēkās jābūt vismaz 2,10 m. Koka dzīvojamās ēkās koka kāpnes jānovieto tā, lai no iekšējā dzīvokļa būtu izeja uz 2 kāpnēm, kas ved ārā. Koka dzīvojamās ēkās 2 koka kāpņu vietā pielaižamas vienas ugunsdroša materiāla kāpnes, ja tās izbūvētas saskaņā ar noteikumiem par mūra ēku kāpnēm. Koka kāpņu apakša jāapmet vai jānosēd ar materiālu, kas aizsargā pret uguni. Apmetums nav nepieciešams, ja kāpnes taisītas no cieta koka, piemēram, ozola.

Piezīme: koka un mūra ēkās ar mazāku par 150 m apbūvētu laukumu atļauts ierīkot otrā stāvā tikai 1 koka kāpnes.

50.

Ugunsdroša materiāla kāpienus atļauts noklāt ar cietu koku, piem., ar ozolu. Nepieciešamo kāpņu kāpienu augstumam un platumam jābūt tādam, lai kāpienu divreizēja augstuma un vienreizēja platuma summa līdzinātos 60—63 cm. Šo kāpienu augstums nav pielaižams vairāk par 18 cm. Papildu kāpņu kāpienu augstums pielaižams līdz 20 cm. Sagrieztu (kāpņu) kāpienu mazākam platumam jābūt 10 cm, bet kāpiena vidus platumam jāatbilst šīnī pantā iepriekšnoteiktiem mēriem. Uz neapdzīvojamām bēniņu un pagrabu telpām jācēl kāpņu kāpieni un vispārīgi arī neapdzīvojamo ēku kāpņu kāpieni pielaižami ar aprīnķa būvinspektora atļauju atšķirīgi no šai pantā noteiktiem mēriem.

51.

Skursteņi jābūvē ugunsdrošās masīvās sienās. Brīvi stāvošie skursteņi jācēl no mūra vai cita ugunsdroša blīva materiāla uz piemērotiem pamatiem. Slīpi skursteņi pielaižami tikai masīvās sienās vai virs tām un ne slīpāki par 30°, skaitot no vertikālās līnijas. Slīpu skursteņu atbalstam, neskaitot masīvas sienas, pielaižama arī cita piemērota konstrukcija, kas celta no ugunsdroša materiāla. Skursteņu gali virs jumta segas jāizmūrē tādā augstumā, kas labi nodrošina dūmu novadīšanu un no kurjiem apkārtni neapdraud dzirksteles un neapgrūtina kvēpi. Skursteņu pacēlums

virš jumta segas nav pielaižams mazāks par 75 cm, bet virs ugunsnedrošiem jumtiem — 90 cm. Skursteņu mūra sienu biežums nav pielaižams mazāks par 1/2 ķieģeļi. Ja sienas cēl no cita ugunsdroša blīva materiāla, tad sienu biežums jābūt līdzvērtīgs 1/2 ķieģeļa mūra biežumam. Ceptuvju, centrālās apkurināšanas ar sildvirsmu pāri 3 kv. m un citu pastiprinātu kurināmu krāšņu dūmi jānovada skursteņos, kuņu sienas nav pielaižamas plānākas par 1 ķieģeļi. Ja dzīvokļu krāšņu vai pavardu skursteņi iemūrējami pie koka daļām, tad tie jāatdala no koka ar vismaz 12,5 cm biezu mūra sienu, mērojot no skursteņa sienas ārpusē līdz kokam. Ja skursteņi iemūrējami ēku ārēnās, tad pret āru vērstās skursteņa sienas biežums nav pielaižams plānāks par 1 ķieģeļi. Skursteņu šķērsgrīzuma iekšmēri nosakāmi pēc novadāmo dūmu un gāzes daudzuma, bet tie nav pielaižami mazāki par 1/2 ķieģeļi × 1 ķieģeļi = 12,5 cm × 25 cm = 300 kv. cm. Katra skursteņa sākumā jāierīko ērti pieejas un cieši slēdzamas tirāmās durvītiņas. Aizliegts ierīkot tirāmās durvītiņas bēniņos. Skursteņu, vēdināšanas un siltuma vēdināmais kanālis iekšpusē vispār jāapmet ar javu, bet to ārpusē — skaitot līdz pacēluma virs jumta. Skursteņi tādās telpās, kurās uzglabā vai apstrādā viegli degošas vielas, jāiezogo ar vismaz 1 m atstatu no skursteņiem no bēniņu grīdas līdz jumta segai iebūvējamu sienu, šīnī sienā ierīkojamas durvis.

Telpās, kurās glabā sienu, salmus vai līdzīgus materiālus, skursteņi pavisam nav pielaižami, izņemot pilsētas nomalēs, kur tie pielaižami ar iepriekš minētiem nodrošinājumiem. Skursteņu pārraudzīšanai bēniņos jāierīko vismaz 60 cm platas pieejas pie tiem, tāpat arī jumtā jāierīko satiksmes lūkas. Virs neapstāigājamiem jumtiem jābūvē piemērotas staigājamas laipas, ja skursteņu sienas paceļas virs jumta segas augstāk par 1 m, tad tanis jāiemūrē pienācīgā skaitā dzelzs kāpšļi (iekavas). Pastiprināti kurināmām vai rūpniecības mērķiem izmantojamām ēkām, piem., pirtīm, ceptuvēm, žāvētavām, smēdēm, alus darītavām u. t. t. skursteņi jābūvē ar piemērotu lielu šķērsgrīzumu un pietiekoši biežām sienām un tik augsti, ka dūmi tiek labi novadīti un neapgrūtina ar kvēpiem apkārtni un neapdraud to ar dzirkstelēm. Pastāvošie skursteņi, kas neatbilst šī panta prasībām, uz aprīnķa būvinspektora pieprasījumu jāpārbūvē.

52.

Katrai dzīvojamai telpai, kurai nav vējamu logu, jābūt pievienotai piemērotam vēdināšanas kanālim. Vēdināšanas kanāla aļa jānoslēdz ar metāla durvītiņām vai ar metāla žalužijām. Visām virtuvēm, vannas istabām un atējas telpām jābūt pievienotām vēdināšanas kanālim.

53.

Ugunsdroša dūmvadi jātaisā no ugunsdroša blīva materiāla vai metāla. Dūmvadi pielaižami tikai tādās vietās, kur tos var pastāvīgi uzraudzīt, ar skursteņiem tie jāsavieno tajā pašā stāvā. Dūmvadi atļauts ierīkot tikai atsevišķā dzīvoklī, pie tam vai nu taisot visu dūmvadu vienā un tai pašā telpā vai arī no vienas telpas otrā, bet nekad nelaižot tos cauri otrai telpai trešā. Metāla dūmvadu garums nav pielaižams lielāks par 4 m. Metāla dūmvadiem, kas izbūvēti caur koka sienām, jābūt atdalītiem no koka daļām vismaz 30 cm platumā ar ugunsdrošu materiālu. Metāla dūmvadi pielaižami tikai ar dubultām sienām, pie kam starp sienām jābūt vismaz 4 cm biežai gaisa kārtai. Metāla dūmvadu atstatumam jābūt: no apmetienu koka griestiem vismaz 20 cm, no neapmetienu koka griestiem vismaz 45 cm, visās citās vietās atstatumam jābūt: no apmetienu koka daļām vismaz 15 cm un no neapmetienu koka daļām vismaz 30 cm, mērojot visos gadījumos no dūmvadu ārpusē līdz attiecīgām apmetienu vai neapmetienu koka daļām. Masīva materiāla dūmvadi jāatbalsta uz ugunsdroša materiāla konstrukcijas. Visi dūmvadi jātaisā ar tirīšanai vajadzīgām ierīcēm, atskaitot kamīnus un plītis, krasnīs un to dūmvados iebūvējami aizsāujamie vai citas līdzīgas ierīces jāiekārto tā, lai nepārtraukti pilnīgi degšanas produktu ieplūšanu skursteņos.

54.

Katrai dzīvojamai telpai jābūt apsildāmā. Visādas ugunsdroša vietas, kā krasnīs, pavardi, ēzes un citas līdzīgas ierīces jātaisā no ugunsdroša materiāla. Podiņu vai ķieģeļu krasnīm, pavardiem un t. t., mērojot no to ārpusē, jābūt šādā atstatumā no koka daļām: no apmetienu koka

griestiem vismaz 30 cm, no neapmestiem koka griestiem vismaz 45 cm, bet no apmestām koka daļām visās pārējās vietās vismaz 15 cm. Metāla ugunsgrūdu vietu atstatumam jābūt: no apmestiem koka griestiem vismaz 60 cm, no neapmestiem koka griestiem vismaz 150 cm, visos citos gadījumos atstatumam jābūt: no apmestām koka daļām vismaz 40 cm un no neapmestām koka daļām vismaz 80 cm. Grīdu un grīdu listes var pielaižt līdz pašam krāsnim un skursteņiem.

Ja ugunsgrūdu vietās izbūvētas no podiņiem vai ķieģeļiem un novietotas uz koka grīdas vai uz koka sijām, tad virs koka daļām mūrējama vismaz 7 cm, bieza ķieģeļu kārtā, rūpīgi piepildot šuvas ar javu vai tai līdzīgu masīvu materiālu. Virs šīs kārtas atstājams vismaz 7 cm augsts tukšums gaisa cirkulācijai ar vismaz diviem cirkulācijas caurumiem. Ja ugunsgrūdu vietās izbūvētas no metāla un atbalstās ar kājiņām uz koka grīdas vai uz koka sijām, tad virs koka daļām jāuzklāj vismaz 2 mm bieza dzelzs plātne vai vismaz 7 cm bieza mūra vai betona kārtā. Metālkrāsnis bez izmūrējuma nav pielaižamas pastāvīgi dzīvojamās telpās.

Centrālāpkušanas galvenās krāsnis, no kurām apsilda visu dzīvokli - ēku, bet ne atsevišķu dzīvokli vai viengimenes ēku, jāceļ uz mūra pamatiem, un to novietnes telpām jābūt ar masīvām sienām un ar ugunsdroša materiāla pārsegumu. Visām centrālāpkušanas krāsnīm, kā galvenām visai ēkai, tā arī papildus atsevišķiem dzīvokļiem jābūt pievienotām pie atsevišķiem skursteņiem. Gaisa vadu ietaisēs un apkurināšanai ar siltu gaisu jābūt ugunsdrošām un pienācīgi atdalītām no koka daļām. Virs atklātiem ugunsgrūdiem un ēzēm tādās telpās, kurās pārsegumi nav celti no ugunsdroša materiāla, jātaisa ugunsdroša materiāla vai metāla jumtiņi. Ēku un ugunsdrošu materiālu tuvumā pastāvīgas kurināmās ietaisēs nav atļauts klajā laukā, bet tām jāatrodas slēgtās telpās. Ja krāšņu vai pavardu kurtuves priekšā grīda nav no ugunsdroša materiāla, tad šais vietās uz grīdas jāpiestiprina metāla plāksnes. Dzīvojamās telpās ar cieta koka parketa grīdām piestiprināmo plāksņu vietā pielaižamas pārvietojamas metāla plāksnes. Plāksnēm kurtuvju priekšā jābūt vismaz 45 cm platām un vismaz ar 20 cm lielu pagarinājumu uz abām pusēm, skaitot no kurtuves durvīnām. Pavardi jānovieto vai nu tieši pie skursteņiem vai arī tādā atstatumā no tiem, ka dūmvadu gaņūms nepārsniedz 1,50 m. Istabu krāsnīm jābūt ar hermetiski slēdzamām kurtuves durvīnām.

55.

Katrā dzīvojamā ēkā jāierīko pietiekošā skaitā pēc iespējas apšildāmas atejas, kas jānovieto pie ēkas ārējām sienām, ar logu uz ārpusi. Visām dzīvojamām ēkām jāierīko atejas pašā ēkā. Katrā pastāvīgā dzīvoklī jābūt savai īpašai atejai ar satiksmi tieši no dzīvokļa. Ja dzīvojamā ēkā izbūvēti vairāki mazi dzīvokļi, ne lielāki par 2 istabām ar virtuvi, tad atļauts ierīkot pa vienai atejai ik uz 3 dzīvokļiem. Pie katras darbnīcas un pie ik 2 veikalim jābūt vismaz pa vienai atejai. Katrai atejai jāierīko dabiska vēdināšana tieši pa vejamu logu. Katras atsevišķas atejas platūmam jābūt vismaz 0,80 m, bet gaņūmam vismaz 1,25 m, ūdensklozētiem 0,75 m x 1, m. Katram atejas sēdekļa caurumam jāierīko vāks. Ateju podiem un caurulēm jābūt no vāpēta dedzināta māla vai čuguna un ar gludu iekšpusi. Galvenās novadu caurules iekšējām caurmēram jābūt vismaz 20 cm. Šīs caurules jāiebūvē stateniskā virzienā vai arī ne lielākā par 30° slīpumā, skaitot no stateniskā virziena. Atzarojumu caurulēm jābūt tādā pašā caurmērā kā galvenām caurulēm un to pievienojumu lenķis pielaižams ne lielāks par 30°, skaitot no stateniskā virziena. Skolās, restorānos u. t. t. kopīgo atēju grīdai un sienu iekšējai daļai vismaz 1,25 m augstumā jābūt no tāda materiāla, kas neuzsūc šķidrums un nelaiž ūdeni cauri.

56.

Ateju bedres atstatumam no ielas vai no kaimiņu robežām jābūt vismaz 1,5 m. Ateju bedres sienas nedrīkst būt kopā ar dzīvojamo telpu sienām. Bedrēm jābūt masīvām ar masīvu pārsegumu un šķidrumu cauri nelaidošu izolējumam. Ateju bedres pārsegumā jāatstāj vismaz 60x60 cm lielas tirāmās aitas, kas aplūdzamas ar cieši pieguļošu divkārsu vāku, pie kam apakšējais vāks jānobīvē ar zemes kārtu. Tirāmā aila jāierīko ārpus ēkas. Bedres grīda jātaisa ar pietiekošu kritumu uz

tirāmās aitas pusi. Izgarojumi un gāzes no atēju bedrēm jānovada pa īpašiem vēdināšanas kanāliem, kuŗu šķērsgriezuma jābūt, iekšpusē mērojot, vismaz 625 kv. cm lielam. Ja nav sevišķas vēdināšanas ietaises, tad vēdināšanas kanāli jāiebūvē blakus skursteņiem. Ateju galvenās novadcaurules galam jābūt vismaz 30 cm zemāk par vēdināšanas kanāla apakšējo malu.

57.

Samazgu un mēslu bedru atstatumam no kaimiņu robežām jābūt vismaz 1,5 m, bet no ielām un dzīvojamo telpu logiem — vismaz 5 m. Samazgu un mēslu bedru sienas un grīda jātaisa no tāda materiāla, kas nelaiž ūdeni cauri. Bedrēm jāierīko cieši slēdzami vāki.

58.

Saslauku kastes atļauts ne lielākas par 3 kub. m tilpuma. Saslauku kastes jānovieto vismaz 1,5 m atstatu no kaimiņu robežas un vismaz 5 m atstatu no ielām un no dzīvojamo telpu logiem.

Piezīme. Ja pie kaimiņu robežām jau uzcelti pretuguns mūri, tad pie tiem atļauts novietot tādās saslauku kastes, kuŗu dibens un sienas nelaiž ūdeni cauri.

59.

Izņemot zirgu un citu liellopu stallus, aizliegts ierīkot cūku kūti visā centra rajonā. Turpretim citās pilsētas daļās, ar katrreizēju pilsētas valdes atļauju var šādas kūti būvēt. Atļauts celēt tikai seklas lopu un cūku kūti, pie kam jāievēro šādi noteikumi par atstatumiem: kūtīm un vircas bedrēm jāatrodas vismaz 20 m atstatu no ielām un 6 m atstatu no dzīvojamo telpu logiem, bet no kaimiņu robežām vircas bedrēm jābūt vismaz 1,5 un kūtīm vismaz 4 m. Lopu kūti, stallus un cūku kūti jāiebūvē vēdināšanas ietaisēs; grīda jātaisa no materiāla, kas nelaiž ūdeni cauri, bet šķidrie netīrumi jānovada ūdeni neauroldošās vircas bedrēs. Cūku kūtīm jāceļ vismaz 25 cm biezas masīvas sienas, kas līdz 1 m augstumam, skaitot no grīdas, jāapmet ar portlandcements javu. Zem dzīvojamām telpām aizliegts ierīkot kustoņu telpas. Ja kustoņu telpas un dzīvojamās telpas ir vienā ēkā un viena otrai blakus, tad starp tām jāceļ vismaz 25 cm bieza masīva siena bez logu un durvju ailām. Šī siena jāapmet ar portlandcements javu. Ja kustoņu telpas un dzīvojamās telpas ir vienā ēkā, bet starp tām novietota neapdzīvota telpa, tad iepriekš minētā masīvā siena nav nepieciešama. Kūti un stalli, kas jau pastāv, bet neatbilst šī panta noteikumiem, jāpiemēro šiem noteikumiem uz pilsētas valdes pieprasījuma. Šī panta noteikumi neatbilst uz putnu kūtīm un sīku kustoņu (trusiņu, kazu u. t. t.) kūtīm.

60.

Uz katra apbūvējamā zemes gabala viņa īpašniekam jāierīko aka, diviem kaimiņu zemes gabaliem pielaižama viena kopīga aka, ja tajā ir pietiekoši daudz ūdens un ja tā ir ērti pieejama. Pilsētas valdei ir tiesības aizliegt lietot tādu aku ūdeni, kas bojājies, vai kas satur kaitīgas vielas. Rakti vai gruntsūdens aku atstatumam no kaimiņu robežām jābūt vismaz 8 m, bet no stajiem, lopu kūtīm, cūku kūtīm, atēju, samazgu un mēslu bedrēm un citām netīrumu krātuvēm — vismaz 10 m. Gruntsūdens akas jātaisa vismaz 3 m dziļas un ar masīvām sienām. Vismaz 1,75 m dziļumā, skaitot no zemes virsmas, tās pienācīgi jānodrošina pret nokrišņu ūdens iekļūšanu akā. Šo aku sienām jābūt vismaz 0,75 m augstām, skaitot no zemes. Akām jāierīko blīvi un stipri vāki, kuŗiem jāsniedz pāri akas malām. Visām akām jābūt lietojamām ar sūkņu palīdzību, izņemot priekšpilsētu un nomales, kur pielaižamas smelšanas akas. Ap aku zemes jānobruģē visapkārt 1 m platumā ar kritumu no akas.

61.

Pilsētas valdei ir tiesības uz savu rēķinu izbūvēt un pārvietot ūdens novadus privāto gruntsgabalu robežās, bez kā īpašnieks par to varētu prasīt kādu atlīdzību. Pilsētas valdes apzīmētos dabiskos ūdens novadus nedrīkst izlietot netīrumu novadīšanai. Ir aizliegts bez pilsētas valdes piekrišanas pārvietot jau pastāvošos pilsētas valdes apzīmētos ūdens novadus. Pie pilsētas valdes apzīmētiem ūdens novadiem drīkst apbūvēt zemes gabalus ne tuvāk kā 1,5 m no to malas, ja ūdens novads atrodas zemes gabala robežās. Ja starp ūdens novadu un gruntsgabalu atrodas teritorijas daļa, šaurāka par 5 m, kuŗa paredzēta zaļumu joslai, tā nododama

pierobežu grunts gabalu turētāja pagaidu bezmaksas lietošanai, pie kam šī daļa uz pilsētas valdes pieprasījumu atbrīvojama no pilsētas valdes noteiktā laikā bez kādas atlīdzības. Iestādes un personas nedrīkst ūdensvadus izlaist uz ielām un citās atklātās vietās, bet tikai uz speciāli norādītām no pilsētas valdes vietām.

62.

Pilsētas teritorijā atļauts celēt jaunas rūpniecības iestādes un pārbūvēt vai paplašināt esošās tikai pilsētas valdes norādītās vietās. Tas attiecas uz tādām rūpniecības iestādēm, kas apdraud apkārtni, tai kaitē vai to traucē ar troksni, dūmiem, gāzēm, kaitīgiem novadu ūdeņiem u. tml. Pilsētas valdei ir tiesība katrā laikā ierobežot rūpniecības ūdeņu novadīšanu, ja tie ar savām īpašībām vai daudzumu apdraud atklāto ūdeņu normālo stāvokli. Ceļot jaunas rūpniecības iestādes, pagalmiem, spraugām un apbūvētiem laukumiem jāatbilst vispārīgiem un speciāliem noteikumiem. Pārbūvējot rūpniecības iestādes par dzīvojamām ēkām, šīm ēkām jāatbilst dzīvokļu rajona būvnoteikumu prasībām.

63.

Kāpņu skaits rūpniecības ēkās, to materiāls un novietošana jāpiemēro būvlūkuma prasībām. Kāpņu telpu būves veids, griestu un grīdas iekārtojums, tāpat vēdināšana un apgaismošana un arī ieeju un caurejamo telpu ierīkošana jānosaka ar dzīvojamo ēku kāpņu telpu noteikumiem. Kāpnes pielaižamas tikai ar taisnām skrejām, bez grieztiem kāpieniem; podestos starpkāpieni aizliegti. Kāpņu skreju un podestu platumu aprēķināms tā, lai uz telpās nodarbinātiem 100 strādniekiem iznāktu mazākais 1 m, bet uz katrēm 1—50 tālākiem strādniekiem platumu jāpalielina par 25 cm. Ateju bedres rūpniecības ēkās jāierīko saskaņā ar dzīvojamo ēku noteikumiem. Rūpniecības ēku atejas var būt novietotas arī ārpus ēkas, bet tikai ar pietiekošu vēdināšanas un apkurināšanas ierīci. Sēdekļu skaits un siles gaņūms aprēķināms tā, lai uz ik 25 strādniekiem būtu pa vienam atejas sēdeklim un pa 70 cm siles gaņūma. Darba telpās katram strādniekam paredzami vismaz 15 kub. m gaisa tilpums. Visās darba telpās nepieciešamas vēdināšanas ietaisēs, kā: vēdlogi, viegli vejami logi, vēdināšanas ietaisēs krāsnis, skursteņos un tml.

Aprīkta būvinspektoram ir tiesības prasīt, lai sevišķos gadījumos atkarībā no darba rakstura tiktu ierīkota pastiprināta vēdināšana. Rūpniecības iestādēs jāierīko sevišķas, pietiekoša lieluma mazgāšanas un arī virsdrēbju nolikšanas telpas.

64.

No uguns nedrošām iestādēm un uguns nedrošu vielu noliktavām dzīvojamās telpas jāatšķir ar masīviem pārklājumiem, pretuguns mūriem vai noteiktām spraugām. Viegli aizdegošas vielas ražojošās rūpniecības krāšņu kurtuves jāierīko ārpus darbnīcām atsevišķās masīvi pārklātās telpās. Ja darbu gaitas dēļ izrādītos par nepieciešamu kurtuves ierīkot darbnīcas telpās, tad kurtuves jāiecēlo ar ugunsdroša materiāla sienām un arī grīda jānoklāj tāpat ar ugunsdrošu materiālu. Visās kurināmās vietās jāapgādā ar dzirksteļu ķeršanas un dzēšanas ietaisēm; skursteņiem jāpārsniedz kaimiņu ēku jumtu augstums un jābūt tā ierīkoti, ka kaitīgas gāzes tiek aizturētas un iznīcinātas un dūmi no tiem netiek izlaisti bieziem mutuļiem.

65.

Radio antenas, kas redzamas no ielām, laukumiem vai publiskiem dārziem, atļauts piestiprināt vai nu tieši pie ēkas daļām vai arī ierīkot virs ēkas pietiekošo stabilitas unvispārējo ēkas labo izskatu nebojājošus mastus. Mastus atļauts ierīkt arī zemē, tos ar atsaitēm nostiprinot. Ja masti un atsaites ir redzami no ielas, tad tiem jābūt pietiekoši stabiliem un glītiem, lai nebojātu ielas labo izskatu. Neatkarīgi no šī panta noteikumiem antenu ierīkotājiem jāievēro Pasta un telegrafa departamenta noteikumi un aizrādījumi un jāierīko aizsargu ierīces pēc pilsētas elektrības uzņēmuma aizrādījumiem tajās vietās, kur antenas iet pāri elektrības vadiem. Antenu minimālo augstumu katrā atsevišķā gadījumā nosaka pilsētas valde.

66.

Pie pastāvošo ēku pārbūvējamajiem jāpiemēro šie noteikumi arī nepārbūvējamajām ēkām daļai, ciktāl tas pēc aprīkta būvinspektora ieskatiem nepieciešami vajadzīgs sabiedriskās drošības labā un atkarībā no apbūves projekta.

67.

Atkāpšanās no šiem noteikumiem pielaižama ar Iekšlietu ministrija Būvniecības pārvaldes piekrišanu. Pārsūdzības par pilsētas valdes lēmumiem privāto būvju projektu atsauksmes došanas lietās jāiesniedz aprīkta būvinspektoram. Uzraudzība par šo noteikumu izpildīšanu un pārkāpēju saukšanu pie atbildības piekrit policijai, pilsētas valdei un aprīkta būvinspektoram. Šo noteikumu pārkāpēji saucami pie atbildības uz Sodlu likuma pamata. Šie noteikumi stājas spēkā pēc 14 dienām no to izsludināšanas „Valdības Vēstnesī”.

Kārsavas pilsētas galva J. Spridzāns.
Sekretārs J. Staņevičs.

Māksla.

Nacionālā opera.

Ceturtdien, 12. novembrī, Jāņa Kalniņa „Hamlets” autora vadībā. Galvenās lomās A. Liberte-Rebane, E. Kukaine, A. Kaktiņš, M. Vētra, V. Stots, P. Gailis, G. Neimanis u. c. Parastās pusceņas.

Piektdien, 13. novembrī, „Tukšneša dziesma”, ar V. Briedi, E. Pfeiferi, P. Brivkalni, R. Eriņu, V. Kadīki, R. Kalniņu, A. Verneru, V. Leonaiti u. c. Diriģents T. Reiters.

Sestdien, 14. nov., „Kņazs Igors”, prof. M. Steimaņa vadībā. Galvenās lomās M. Brechmane - Šteņģele, A. Liberte - Rebane, A. Kaktiņš, E. Miķelsons u. c. Parastās pusceņas.

Svētdien, 15. novembrī, plkst. 13.30 tautas izrādē „Traviata” ar A. Pulciņu-Karpu pirmo reizi Violetas lomā. Alfrēds — A. Priednieks, Zermans — V. Stots. Diriģents P. Barisons; plkst. 19.30 „Tukšneša dziesma”.

Pirmdien, 16. novembrī, „Sevilijas bārdzintis” ar A. Strazdiņu un Liepājas operas solisti Alfr. Tiltiņu galvenās lomās.

Latvijas valsts proklamēšanas svētkos, 18. nov., plkst. 19.30 svētku koncerts diriģenta Teodora Reitera vadībā. Piedalās solisti — H. Lūse un A. Viļmanis. Nacionālās operas simfoniskais orķestris un apvienots Nacionālās operas un Reitera koris. Pie klavierēm H. Berino. Pusceņas ierobežotā skaitā. Biļetes dabūjamas.

Vijolvirtuozu Žaka Tibo koncerts Nacionālajā operā piektdien, 20. novembrī. Biļetes jau dabūjamas.

Nacionālais teātris.

Ceturtdien, 12. nov., plkst. 19.30 „Krišaps Kaugurs” ar T. Lāci.

Piektdien, 13. nov., plkst. 19.30 12. izrādē „Vindzoras jauntrās sievas”.

Sestdien, 14. novembrī, plkst. 19.30 par lētām cenām „Nakts serenāde”.

Svētdien, 15. nov., pulksten 14. izrādē „Vindzoras jauntrās sievas”; plkst. 19.30 „No saldēnās pudeles”; parastās pusceņas.

Dalles teātris.

Ceturtdien, 12. nov., plkst. 19.30 „Karoga meklētāji”. Parastās pusceņas.

Piektdien, 13. nov., plkst. 19.30 „Karoga meklētāji”.

Sestdien, 14. nov., plkst. 19.30 pirmo reizi Alfr. de Misē komēdija „Svēturis” K. Veica režijā.

Svētdien, 15. nov., plkst. 14 „Mežvidus laudis” un vakarā tautas izrādē dziesmu spēle „Zisija”.

Trešdien, 18. nov., Latvijas valsts nodibin. svētkos, plkst. 19.30 svētku izrādē A. Grīna vēsturiskā drama „Karoga meklētāji” ar A. Franča prologu „Karoga sargātāji”.

Rīgas Mazais teātris.

Sestdien, 14. nov., plkst. 20, Boldeņrājā „Trīnes grēki” un Strazdumuižā „Tīrelpurvs”.

Svētdien, 15. nov., plkst. 19.30, Čiekurkalnā „Trīnes grēki” un Lāčplēša ielā 43/45 „Tīrelpurvs” (derīgs abonementa 2. kupons).

Pirmdien, 16. nov., plkst. 20, Rumpmuizas ielā 3, 15. pamatskolā „Trīnes grēki” un Sarkandaugavā, Tiltā ielā 32, „Tīrelpurvs”.

KURSI.

Rīgas biržā 1936. gada 12. novembrī.

Devīzes:

1 Amerikas dollars	5,07—5,27
1 Anglijas mārciņa	25,16—25,28
100 Francijas franku	23,77—24,23
100 Beļģijas belgu	86,75—88,25
100 Šveices franku	118,15—119,65
100 Itālijas liru	26,95—27,45
100 Zviedrijas kronu	129,05—131,05
100 Norvēģijas kronu	125,75—127,75
100 Dānijas kronu	111,60—113,60
100 Austrijas šilīņu	96,00—98,00
100 Čekoslovākijas kronu	18,05—18,55
100 Holandes guldenu	276,75—279,75
100 Vācijas marku	206,45—208,45
100 Somijas marku	11,00—11,30
100 Igaunijas kronu	137,95—139,95
100 Polijas zlotu	96,40—98,00
100 Lietavas liru	87,05—88,25
100 Dancijas guldenu	96,40—98,00

Vērtspapīri:

6% Latv. hip. bankas ķīlu zīmes 95—96

Rīgas biržas kotācijas komisijas priekšsēdētājs P. Rote.

Zvērināts biržas makleris H. Kirsšteins.

Redaktors M. Ārons.

Šim numuram 12 lapas puses.

Siesu sludinājumi.

Rīgas apgabalt. 2. kriminālnod. 1935. g. 17. decembrī sodīja Aleksandru Glāzi, dzīv. Rīgā, Lejas ielā 14-28, pēc Soda lik. 236. p. 2. d. l. pkt. ar L. 50, — vai nesamaksas gadījumā ar 2 nedēļām aresta par to, ka viņš uz ķīmiskā laboratorijā „Spars” Rīgā, Rēveles ielā 23, izgatavotā tējas surogātā iesainojuma uzliemeis saturam neatbilstošu uzrakstu un pārdevis tos tālāk.

Rīgā, 1936. g. 10. novembrī. 3519 23887x Par priekšs. b. (paraksts). Sekretāre Z. Janzens.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodala 1936. g. 14. oktobra tiesas sēdē izklausīja Jāņa Ungura maksātnespējas lietu un nolēma: atzīt Jāņa Ungura maksātnespēju par vienkāršu bankrotu un viņa konkursu par slēgtu.

Rīgā, 1936. g. 5. novembrī. 480/36/1 23398x Priekšsēdētāja b. H. Mintals. Sekretārs E. L. Asmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodala 1936. g. 14. oktobra tiesas sēdē izklausīja mir. Vilhelma Daniela Colikofera (Zollikofer) atstātās mantas aizgādņa zv. adv. E. Magnusa lūgumu par Rīgas ielu dzelzceļu akciju sabiedrības akciju mortifikāciju un nolēma: 1) atzīt par mortificētām 117 Rīgas ielu dzelzceļu akc. sab. akcijas 100 kr. rbl. nominālvērtībā katru ar sekojošiem num. no 21771 līdz 21845, ieskaitot, un no 53409 līdz 53450, ieskaitot.

Rīgā, 1936. g. 5. novembrī. 2442 23399x Priekšsēdētāja b. H. Mintals. Sekretārs E. L. Asmanis.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala izklausījis Arnolda Berkholca lūgumu atzīt Jāni Berkholcu par mirušu un, pamatojoties uz 1936. g. 21. oktobra lēmumu, Civilproc. nolik. 1565.—1568. p. un Civillik. 524. p., nolēma uzacīnāt bezvēsts promešo Jāni Berkholcu, dzim. 1893. gada 27. septembrī (v. st.), 1 gada laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.” ierasties tiesā vai dot tiesai drošas ziņas par sevi; uzacīnāt arī visas citas personas, kurām ir drošas ziņas par viņa dzīves vietu vai nāvi, iesniegt šīs ziņas tiesai, aizrādot, ka ja šie norādītā termiņā nebūs saņemtas drošas ziņas, ka Jānis Berkholcs ir dzīvs, tiesa uz ieteikto personu lūgumu un Civilproc. nolik. 1569. p. pamata atzīs viņu par mirušu.

Rīgā, 1936. g. 5. novembrī. 5112/36. II. 23401 Priekšsēdētāja b. H. Mintals. Sekretārs v. i. E. L. Asmanis.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala. izklausījis Zinovijas Parikas lūgumu atzīt Feodoru Alīku par mirušu un, pamatojoties uz 1936. gada 21. okt. lēmumu, Civilproc. nolik. 1565.—1568. p. un Civillik. 524. p., nolēma uzacīnāt bezvēsts prombūtnē esošo Feodoru Alīku, dzim. 1897. gada 2. dec. (v. st.), 1 gada laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.” ierasties tiesā vai dot tiesai drošas ziņas par sevi; uzacīnāt arī visas citas personas, kurām ir drošas ziņas par viņa dzīves vietu vai nāvi, iesniegt šīs ziņas tiesai, aizrādot, ka ja šie noteiktā termiņā nebūs saņemtas drošas ziņas, ka Feodors Alīks ir dzīvs, tiesa uz ieteikto personu lūgumu un Civilproc. nolik. 1569. p. pamata atzīs viņu par mirušu.

Rīgā, 1936. g. 5. novembrī. 4725/36. II. 23402g Priekšsēdētāja b. H. Mintals. Sekretārs E. L. Asmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodala tiesas sēdē 1936. g. 14. oktobrī izklausīja mir. Kārļa Artura Liberta atstātās mantas aizgādņa lūgumu atzīt bezvēsts prombūtnē esošo Almu-Emīliju Liberts par mirušu nolēma: atzīt par mirušu bezvēsts promešo Almu-Emīliju Liberts, dzim. 1883. g. 12. jūlijā.

Rīgā, 1936. g. 5. novembrī. 1866/36. II. 23403x Priekšsēdētāja b. H. Mintals. Sekretārs E. L. Asmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodala uz Civilproc. nolik. 1584., 1628. līdz 1631. un 1710. p. un Civillik. 2451. p. un Miras Mita lūgumu, uzaicina visas personas, kam ir kādi iebildumi pret šai tiesai 1936. g. 21. oktobrī izsludināto 1936. g. 17. jūlijā Rīgā mir. Jāņa Mita, dz. 1850. g. 8. febr., 1931. g. 15. jūnijā publicētajā kārtībā taisīto testamentu, vai kurām ir kādas tiesības uz mir. Jāņa Mita mantojumu vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.”, norādot, ka tos, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādiem, kas zaudējuši šīs tiesības vai atteikušies no iebildumiem.

Rīgā, 1936. g. 6. novembrī. L. 5119/36. 23534 Priekšsēdēt. b. H. Mintals. Sekretārs E. L. Asmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodala uz Civilproc. nolik. 1584., 1628. līdz 1631. un 1710. p. un Civillik. 2451. p. un mir. Anša Piranta mant. masas aizg. Linas Buziks lūgumu, uzaicina visas personas, kam ir kādi iebildumi pret šai tiesai 1936. g. 21. oktobrī izsludināto 1936. g. 27. martā Rīgā mir. Anša Piranta, dzim. 1876. g. 19. aug. 1936. g. 5. febr. publicētajā kārtībā taisīto testamentu, vai kurām ir kādas tiesības uz mir. Anša Piranta mantojumu vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.”, norādot, ka tos, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādiem, kas zaudējuši šīs tiesības vai atteikušies no iebildumiem.

Rīgā, 1936. g. 6. novembrī. L. 5082/36. 23535 Priekšsēdēt. b. H. Mintals. Sekretārs E. L. Asmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodala uz Civilproc. nolik. 1584., 1628. līdz 1631. un 1710. p. un Civillik. 2451. p. un mir. Anša Piranta mant. masas aizg. Linas Buziks lūgumu, uzaicina visas personas, kam ir kādi iebildumi pret šai tiesai 1936. g. 21. oktobrī izsludināto 1936. g. 12. februārī Taurenes pag. mir. Anža (Andža) Bārđina, dzim. 1859. g. 26. febr., 1924. g. 20. febr. publicētajā kārtībā taisīto mantojuma lūgumu, vai kurām ir kādas tiesības uz

mirušā Anža (Andža) Bārđina mantojumu vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.”, norādot, ka tos, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādiem, kas zaudējuši šīs tiesības vai atteikušies no iebildumiem.

Rīgā, 1936. g. 6. novembrī. L. 4764/36. g. 23531 Priekšsēdētāja b. H. Mintals. Sekretārs E. L. Asmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodala uz Civilproc. nolik. 1584., 1628. līdz 1631. un 1710. p. un Civillik. 2451. p. un mir. Zelmās Grinbergs lūgumu, uzaicina visas personas, kam ir kādi iebildumi pret šai tiesai 1936. g. 21. oktobrī izsludināto 1933. g. 16. oktobrī Vegulbenes pag. mirušā Oto-Juliusa Pamera, dzim. 1865. g. 8. martā (v. st.), 1922. g. 30. sept. publicētajā kārtībā taisīto testamentu, vai kurām ir kādas tiesības uz mir. Oto-Juliusa Pamera mantojumu vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.”, norādot, ka tos, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādiem, kas zaudējuši šīs tiesības vai atteikušies no iebildumiem.

Rīgā, 1936. g. 6. novembrī. L. 5143/36. g. 23532 Priekšsēdēt. b. H. Mintals. Sekretārs E. L. Asmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodala uz Civilproc. nolik. 1584., 1628. līdz 1631. un 1710. p. un Civillik. 2451. p. un mir. Marijas Rungainis lūgumu, uzaicina visas personas, kam ir kādi iebildumi pret šai tiesai 1936. g. 21. oktobrī izsludināto 1936. g. 11. apr. Slokas pag. mir. Miķeļa Rungaina, dzim. 1873. g. 25. okt. (v. st.), 1924. g. 22. dec. mājas kārtībā taisīto testamentu, vai kurām ir kādas tiesības uz mirušā Miķeļa Rungaina mantojumu vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.”, norādot, ka tos, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādiem, kas zaudējuši šīs tiesības vai atteikušies no iebildumiem.

Rīgā, 1936. g. 6. novembrī. L. 4873/36. 23533 Priekšsēdētāja b. H. Mintals. Sekretārs E. L. Asmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodala uz Civilproc. nolik. 1584., 1628. līdz 1631. un 1710. p. un Civillik. 2451. p. un mir. Marijas Rungainis lūgumu, uzaicina visas personas, kam ir kādi iebildumi pret šai tiesai 1936. g. 21. oktobrī izsludināto 1936. g. 11. apr. Slokas pag. mir. Miķeļa Rungaina, dzim. 1873. g. 25. okt. (v. st.), 1924. g. 22. dec. mājas kārtībā taisīto testamentu, vai kurām ir kādas tiesības uz mirušā Miķeļa Rungaina mantojumu vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.”, norādot, ka tos, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādiem, kas zaudējuši šīs tiesības vai atteikušies no iebildumiem.

Rīgā, 1936. g. 6. novembrī. L. 4873/36. 23533 Priekšsēdētāja b. H. Mintals. Sekretārs E. L. Asmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodala uz Civilproc. nolik. 1584., 1628. līdz 1631. un 1710. p. un Civillik. 2451. p. un mir. Marijas Rungainis lūgumu, uzaicina visas personas, kam ir kādi iebildumi pret šai tiesai 1936. g. 21. oktobrī izsludināto 1936. g. 11. apr. Slokas pag. mir. Miķeļa Rungaina, dzim. 1873. g. 25. okt. (v. st.), 1924. g. 22. dec. mājas kārtībā taisīto testamentu, vai kurām ir kādas tiesības uz mirušā Miķeļa Rungaina mantojumu vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.”, norādot, ka tos, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādiem, kas zaudējuši šīs tiesības vai atteikušies no iebildumiem.

Rīgā, 1936. g. 6. novembrī. L. 4873/36. 23533 Priekšsēdētāja b. H. Mintals. Sekretārs E. L. Asmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodala uz Civilproc. nolik. 1584., 1628. līdz 1631. un 1710. p. un Civillik. 2451. p. un mir. Marijas Rungainis lūgumu, uzaicina visas personas, kam ir kādi iebildumi pret šai tiesai 1936. g. 21. oktobrī izsludināto 1936. g. 11. apr. Slokas pag. mir. Miķeļa Rungaina, dzim. 1873. g. 25. okt. (v. st.), 1924. g. 22. dec. mājas kārtībā taisīto testamentu, vai kurām ir kādas tiesības uz mirušā Miķeļa Rungaina mantojumu vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.”, norādot, ka tos, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādiem, kas zaudējuši šīs tiesības vai atteikušies no iebildumiem.

Rīgā, 1936. g. 6. novembrī. L. 4873/36. 23533 Priekšsēdētāja b. H. Mintals. Sekretārs E. L. Asmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodala uz Civilproc. nolik. 1584., 1628. līdz 1631. un 1710. p. un Civillik. 2451. p. un mir. Marijas Rungainis lūgumu, uzaicina visas personas, kam ir kādi iebildumi pret šai tiesai 1936. g. 21. oktobrī izsludināto 1936. g. 11. apr. Slokas pag. mir. Miķeļa Rungaina, dzim. 1873. g. 25. okt. (v. st.), 1924. g. 22. dec. mājas kārtībā taisīto testamentu, vai kurām ir kādas tiesības uz mirušā Miķeļa Rungaina mantojumu vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.”, norādot, ka tos, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādiem, kas zaudējuši šīs tiesības vai atteikušies no iebildumiem.

Rīgā, 1936. g. 6. novembrī. L. 5119/36. 23534 Priekšsēdēt. b. H. Mintals. Sekretārs E. L. Asmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodala uz Civilproc. nolik. 1584., 1628. līdz 1631. un 1710. p. un Civillik. 2451. p. un mir. Anša Piranta mant. masas aizg. Linas Buziks lūgumu, uzaicina visas personas, kam ir kādi iebildumi pret šai tiesai 1936. g. 21. oktobrī izsludināto 1936. g. 27. martā Rīgā mir. Anša Piranta, dzim. 1876. g. 19. aug. 1936. g. 5. febr. publicētajā kārtībā taisīto testamentu, vai kurām ir kādas tiesības uz mir. Anša Piranta mantojumu vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.”, norādot, ka tos, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādiem, kas zaudējuši šīs tiesības vai atteikušies no iebildumiem.

Rīgā, 1936. g. 6. novembrī. L. 5082/36. 23535 Priekšsēdēt. b. H. Mintals. Sekretārs E. L. Asmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodala uz Civilproc. nolik. 1584., 1628. līdz 1631. un 1710. p. un Civillik. 2451. p. un mir. Anša Piranta mant. masas aizg. Linas Buziks lūgumu, uzaicina visas personas, kam ir kādi iebildumi pret šai tiesai 1936. g. 21. oktobrī izsludināto 1936. g. 12. februārī Taurenes pag. mir. Anža (Andža) Bārđina, dzim. 1859. g. 26. febr., 1924. g. 20. febr. publicētajā kārtībā taisīto mantojuma lūgumu, vai kurām ir kādas tiesības uz

mirušā Anža (Andža) Bārđina mantojumu vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.”, norādot, ka tos, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādiem, kas zaudējuši šīs tiesības vai atteikušies no iebildumiem.

Rīgā, 1936. g. 6. novembrī. L. 5082/36. 23535 Priekšsēdēt. b. H. Mintals. Sekretārs E. L. Asmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodala uz Civilproc. nolik. 1584., 1628. līdz 1631. un 1710. p. un Civillik. 2451. p. un Elizabetes Jirgensons lūgumu, uzaicina visas personas, kam ir kādi iebildumi pret šai tiesai 1936. g. 21. oktobrī izsludināto 1936. g. 31. augustā Suntažu pag. mir. Indriķa Jirgensona, dz. 1857. g. 30. janv., 1927. g. 12. dec. publicētajā kārtībā taisīto testamentu, vai kurām ir kādas tiesības uz mir. Indriķa Jirgensona mantojumu vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.”, norādot, ka tos, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādiem, kas zaudējuši šīs tiesības vai atteikušies no iebildumiem.

Rīgā, 1936. g. 6. novembrī. L. 5125/36. 23536 Priekšsēdēt. b. H. Mintals. Sekretārs E. L. Asmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodala uz Civilproc. nolik. 1584., 1628. līdz 1631. un 1710. p. un Civillik. 2451. p. un mantojuma aizgādņa M. Branta un E. Kronberga lūgumu, uzaicina visas personas, kam ir kādi iebildumi pret šai tiesai 1936. g. 21. oktobrī izsludināto 1936. g. 18. augustā Rīgā mir. Bertas Kolpakovs, dzim. Špeks, dz. 1862. g. 14. apr. 1935. g. 27. jūlijā publicētajā kārtībā taisīto testamentu, vai kurām ir kādas tiesības uz mirušās Bertas Kolpakovs, dzim. Špeks, mantojumu vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.”, norādot, ka tos, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādiem, kas zaudējuši šīs tiesības vai atteikušies no iebildumiem.

Rīgā, 1936. g. 6. novembrī. L. 5154/36. 23537 Priekšsēdēt. b. H. Mintals. Sekretārs E. L. Asmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodala uz Civilproc. nolik. 1584., 1628. līdz 1631. un 1710. p. un Civillik. 2451. p. un mantojuma aizgādņa M. Branta un E. Kronberga lūgumu, uzaicina visas personas, kam ir kādi iebildumi pret šai tiesai 1936. g. 21. oktobrī izsludināto 1936. g. 18. augustā Rīgā mir. Bertas Kolpakovs, dzim. Špeks, dz. 1862. g. 14. apr. 1935. g. 27. jūlijā publicētajā kārtībā taisīto testamentu, vai kurām ir kādas tiesības uz mirušās Bertas Kolpakovs, dzim. Špeks, mantojumu vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.”, norādot, ka tos, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādiem, kas zaudējuši šīs tiesības vai atteikušies no iebildumiem.

Rīgā, 1936. g. 6. novembrī. L. 5154/36. 23537 Priekšsēdēt. b. H. Mintals. Sekretārs E. L. Asmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodala uz Civilproc. nolik. 1584., 1628. līdz 1631. un 1710. p. un Civillik. 2451. p. un mantojuma aizgādņa M. Branta un E. Kronberga lūgumu, uzaicina visas personas, kam ir kādi iebildumi pret šai tiesai 1936. g. 21. oktobrī izsludināto 1936. g. 18. augustā Rīgā mir. Bertas Kolpakovs, dzim. Špeks, dz. 1862. g. 14. apr. 1935. g. 27. jūlijā publicētajā kārtībā taisīto testamentu, vai kurām ir kādas tiesības uz mirušās Bertas Kolpakovs, dzim. Špeks, mantojumu vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.”, norādot, ka tos, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādiem, kas zaudējuši šīs tiesības vai atteikušies no iebildumiem.

Rīgā, 1936. g. 6. novembrī. L. 5154/36. 23537 Priekšsēdēt. b. H. Mintals. Sekretārs E. L. Asmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodala uz Civilproc. nolik. 1584., 1628. līdz 1631. un 1710. p. un Civillik. 2451. p. un mantojuma aizgādņa M. Branta un E. Kronberga lūgumu, uzaicina visas personas, kam ir kādi iebildumi pret šai tiesai 1936. g. 21. oktobrī izsludināto 1936. g. 18. augustā Rīgā mir. Bertas Kolpakovs, dzim. Špeks, dz. 1862. g. 14. apr. 1935. g. 27. jūlijā publicētajā kārtībā taisīto testamentu, vai kurām ir kādas tiesības uz mirušās Bertas Kolpakovs, dzim. Špeks, mantojumu vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.”, norādot, ka tos, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādiem, kas zaudējuši šīs tiesības vai atteikušies no iebildumiem.

Rīgā, 1936. g. 6. novembrī. L. 5154/36. 23537 Priekšsēdēt. b. H. Mintals. Sekretārs E. L. Asmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodala uz Civilproc. nolik. 1584., 1628. līdz 1631. un 1710. p. un Civillik. 2451. p. un mantojuma aizgādņa M. Branta un E. Kronberga lūgumu, uzaicina visas personas, kam ir kādi iebildumi pret šai tiesai 1936. g. 21. oktobrī izsludināto 1936. g. 18. augustā Rīgā mir. Bertas Kolpakovs, dzim. Špeks, dz. 1862. g. 14. apr. 1935. g. 27. jūlijā publicētajā kārtībā taisīto testamentu, vai kurām ir kādas tiesības uz mirušās Bertas Kolpakovs, dzim. Špeks, mantojumu vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.”, norādot, ka tos, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādiem, kas zaudējuši šīs tiesības vai atteikušies no iebildumiem.

Rīgā, 1936. g. 6. novembrī. L. 5154/36. 23537 Priekšsēdēt. b. H. Mintals. Sekretārs E. L. Asmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodala uz Civilproc. nolik. 1584., 1628. līdz 1631. un 1710. p. un Civillik. 2451. p. un mantojuma aizgādņa M. Branta un E. Kronberga lūgumu, uzaicina visas personas, kam ir kādi iebildumi pret šai tiesai 1936. g. 21. oktobrī izsludināto 1936. g. 18. augustā Rīgā mir. Bertas Kolpakovs, dzim. Špeks, dz. 1862. g. 14. apr. 1935. g. 27. jūlijā publicētajā kārtībā taisīto testamentu, vai kurām ir kādas tiesības uz mirušās Bertas Kolpakovs, dzim. Špeks, mantojumu vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.”, norādot, ka tos, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādiem, kas zaudējuši šīs tiesības vai atteikušies no iebildumiem.

Rīgā, 1936. g. 6. novembrī. L. 5154/36. 23537 Priekšsēdēt. b. H. Mintals. Sekretārs E. L. Asmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodala uz Civilproc. nolik. 1584., 1628. līdz 1631. un 1710. p. un Civillik. 2451. p. un mantojuma aizgādņa M. Branta un E. Kronberga lūgumu, uzaicina visas personas, kam ir kādi iebildumi pret šai tiesai 1936. g. 21. oktobrī izsludināto 1936. g. 18. augustā Rīgā mir. Bertas Kolpakovs, dzim. Špeks, dz. 1862. g. 14. apr. 1935. g. 27. jūlijā publicētajā kārtībā taisīto testamentu, vai kurām ir kādas tiesības uz mirušās Bertas Kolpakovs, dzim. Špeks, mantojumu vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.”, norādot, ka tos, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādiem, kas zaudējuši šīs tiesības vai atteikušies no iebildumiem.

Rīgā, 1936. g. 6. novembrī. L. 5154/36. 23537 Priekšsēdēt. b. H. Mintals. Sekretārs E. L. Asmanis.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodala uz Civilproc. nolik. 1584., 1628. līdz 1631. un 1710. p. un Civillik. 2451. p. un mantojuma aizgādņa M. Branta un E. Kronberga lūgumu, uzaicina visas personas, kam ir kādi iebildumi pret šai tiesai 1936. g. 21. oktobrī izsludināto 1936. g. 18. augustā Rīgā mir. Bertas Kolpakovs, dzim. Špeks, dz. 1862. g. 14. apr. 1935. g. 27. jūlijā publicētajā kārtībā taisīto testamentu, vai kurām ir kādas tiesības uz mirušās Bertas Kolpakovs, dzim. Špeks, mantojumu vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.”, norādot, ka tos, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādiem, kas zaudējuši šīs tiesības vai atteikušies no iebildumiem.

Rīgā, 1936. g. 6. novembrī. L. 5154/36. 23537 Priekšsēdēt. b. H. Mintals. Sekretārs E. L. Asmanis.

1936. g. 7. nov. lēmumu atzīmēt, ka 1936. g. 4. nov. pārvietoti — a) sabiedrības sēdekļi — aditu preču un trikotāžu tirgotava no Audēju ielas 4 Kaļķu ielā 13, Rīgā un b) uzņēmums — aditu preču un trikotāžu tirgotava no Kaļķu ielas 13 Audēju ielā 4, Rīgā.

Pēc tirdz. reģistra, bez iepriekš minētiem uzņēmumiem, šai firmai ir vēl a) aditu preču un trikotāžu darbnīca Rīgā, L. Peldu ielā 10/12, b) aditu preču un trikotāžu tirgotava Rīgā, Brīvības ielā 9 un c) aditu preču un trikotāžu tirgotava Daugavpīlī, Cietokšņa ielā 44.

Rīgā, 1936. g. 7. novembrī. Tirdz. reģ. tiesn. Grundulis. Sekretārs v. i. A. Bērziņš.

Jelgavas apgabaltiesa

Daugavpils apgabaltiesas reģistrācijas nodaļa, saskaņā ar Not. par kooperatīvām sab. 76. p., paziņo, ka ar tiesas 1936. g. 6. oktobra lēmumu reģistrēta **Dagdas krājaizdevu sabiedrības savienošana ar Dagdas tirdzniecības un rūpniecības krājaizdevu sabiedrību** tādejādi, ka pēdējai izbeidz savu atsevišķu pastāvēšanu un iekļaujas pirmajā.

Par šo savienošanos 1936. g. 20. oktobrī atzīmēts kooperatīvu sabiedrību reģistra 1. daļa.

Daugavpils, 1936. g. 4. nov. 23/23. 23766
 Nod. pārz. v. A. Strazdiņš.
 Sekretāra p. i. E. Kaņeps.

Rīgas pils. 12. iec. mirtiesnesis, uz Sodulik. 33. un 239. p. pamata izsludina, ka **Agnese Pokuls par to, ka savā augļu ūdeņu iestādē Rīgā, Brīvības ielā 129/133, pagatavojuši bez atļaujas Amerikas ledus krēmu, Vectēva dzērienu, Sineiko un Apelsīnu zoda, izgatavojusi mākslīgus minerālūdeņus bez vajadzīgās atļaujas, iekārtojusi iestādi nepiemērotās telpās un bez noteikumos paredzētā pārvaldnieka**, ar š. g. 14. oktobra spriedumu pēc Sodulik. 234., 26. un 57. p. sodīta ar Ls 20.— vai nesamaksas gadījumā ar 5 dienām arestā.

Rīgā, 1936. g. 9. novembrī. L. 1205 23657z
 Mirtiesnesis K. Velme.

Rīgas 16. iec. mirtiesnesis, uz Civilproc. nolik. 2011., 2014., 2019. p. pamata, paziņo, ka pēc miruša **Fridriha - Vilhelma - Rūdolfa Bekmaņa** ir atklāts mantojums un uzaicina, kam ir uz šo mantojumu vai sakār ar to tiesības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomīšāriem, kreditoriem u. t. t., pieteikt tās minētām mirtiesnesim 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.“.

Ja minētās personas savas tiesības augšminētā termiņā nepieteiks, tad viņas atzīs par šīs tiesības zaudējušām. 23583
 1936. g. 5. novembrī. L. 1532
 Mirtiesnesis E. Maurers.

Rīgas 16. iec. mirtiesnesis uz Civilproc. nolik. 2011., 2014., 2019. p. pamata paziņo, ka pēc miruša **Jāņa Biela** ir atklāts mantojums un uzaicina, kam ir uz šo mantojumu vai sakār ar to tiesības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomīšāriem, kreditoriem u. t. t. pieteikt tās minētām mirtiesnesim 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.“.

Ja minētās personas savas tiesības augšminētā termiņā nepieteiks, viņas atzīs par šīs tiesības zaudējušām. L. 1539
 1936. g. 5. novembrī. 23584
 Mirtiesnesis E. Maurers.

Rīgas 16. iec. mirtiesnesis paziņo, ka saskaņā ar Civilproc. lik. 1575. p. šīs tiesas atklātā sēdē š. g. 20. novembrī, plkst. 12, nolasis mirušās **Eiženijas Komers** notāriālo testāmentu.

1936. g. 9. novembrī. 23901x
 Mirtiesnesis E. Maurers.

Liepājas 1. iec. mirtiesnesis ar 1936. g. 19. oktobra tiesas pavēli uz Sodulik. 235., 26. un 57. p. pamata **Haju Rabinovičs, dzim. Levi**, dzim. 1875. g. 23. decembrī Liepājā, sodījis ar Ls 20.—, bet maksāt nespēšanas gadījumā ar 4 dienām arestā par to, ka 1936. g. 27. augustā nav ievērojuši pienācīgu ūtrību, pārdodot un glabājot pārdošanaī pārtikas preces savā pārtikas preču veikalā, **Liepājā, Juliānes ielā 14**.

Liepājā, 1936. g. 9. novembrī. 503/36. 23768z
 Mirtiesnesis J. Ziemeļis.

Kuldīgas iec. mirtiesnesis uz Civilproc. nol. 1628., 1631. un 1636. p. pamata paziņo, ka pēc 1935. g. 3. dec. Rendas pag. Rūsu mājās mir. **Lavīzes Kāpiņš**, dzim. Rudzītis, ir atklāts mantojums un uzaicina, kam ir uz šo mantojumu vai sakār ar to tiesības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomīšāriem, kreditoriem u. t. t. pieteikt tās minētām tiesām 3 mēnešu laikā, pēc šī sludinājuma iespiešanas dienas.

Ja minētās personas savas tiesības augšā uzraudzītā termiņā nepieteiks, tad viņas atzīs kā šīs tiesības zaudējušas.

Kuldīgā, 1936. g. 4. novembrī. C. 1053/36. 23590b
 Mirtiesnesis (paraksts).

Priekules-Vainodes iec. mirtiesnesis, pamatojoties uz Sodulik. 33. un 239. p., izsludina, ka ar viņa šā gada 24. septembra likumīgā spēkā stājušos tiesas pavēli, kas nodota izpildīšanai, **Minna Freimanis, dzim. Lasmanis, dzim. Liepāja, Zirņu ielā 20**, pēc Sodulik. 236. un 26. p. sodīta ar Ls 10.— vai maksātnespējas gadījumā ar 3 dienām arestā par tirgošanos šā gada 20. jūlijā

Ezeres pag. gada tirgu ar cilvēku uzturam nepieļaujamām desām.
 Priekulē, 1936. g. 7. novembrī. 23769z
 Mirtiesnesis E. Hūns.

Preiļu iec. mirtiesnesis, pamatojoties uz Latgales Civillik. 1239. p. un Civilproc. nolik. 1125. un 1727. p., uzaicina 1931. g. 28. martā mirušā **Ignata Čivkula** mantiniekus 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“ pieteikt minētam mirtiesnesim savas mantošanas tiesības uz augstāk minētā Čivkula atstāto kustamo un nekustamo īpašumu.

Preiļos, 1936. g. 5. novembrī. 790/36 23774x
 Mirtiesnesis v. i. S. Novickis.

Nigrandas pagasttiesa, pamatojoties uz savu 1936. g. 3. novembra lēmumu un pagasttiesu nolikuma 107. un 108. p., izsludina, ka **Jānis Lācis, dzimis 1875. g. 1. maijā, adoptē par savu bērnu Evaldu Jurševski, dzimušu 1914. g. 3. martā, dodot viņam visas likumīgā bērna tiesības un uzvārdu „Lācis“**.

Personām, kam pret šo adoptīciju būtu kādi iebildumi, tie jāpieteic šai pagasttiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“ trešo reizi. Pēc minētā termiņa noteikšanas nekādas iebildumus vairs nepieņem un adoptīju pagasttiesa apstiprinās. 23153z
 Priekšsēdētājs (paraksts).
 Rakstvedis (paraksts).

Rīgas apgabalt. 2. iec. tiesu izpildītājs paziņo, ka 1936. g. 19. novembrī, plkst. 11, Rīgā, Brīvības gatvē 148, 8. dz., pārdos **Savela Livšica mēbeles**, novērtētas par Ls 350.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas. 23983
 Rīgā, 1936. g. 12. novembrī.
 Tiesu izpild. A. Grīnfelds.

Rīgas apgabalt. 3. iec. tiesu izpildītājs J. Kazubierns paziņo, ka 1936. g. 21. novembrī, plkst. 10, Rīgā, Avotu ielā 13, 19. dz., pārdos **Hirša Bergmaņa** griestu lampas un mēbeles, novērtētas par Ls 488.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas. 23971
 Rīgā, 1936. g. 10. novembrī.
 Tiesu izpild. J. Kazubierns.

Rīgas apgabalt. 3. iec. tiesu izpildītājs J. Kazubierns paziņo, ka 1936. g. 24. novembrī, plkst. 10, Rīgā, Marijas ielā 21a, 10. dz., pārdos **Keifmaņa Voitinska** manufaktūras preces un mēbeles, novērtētas par Ls 598.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas. 23981
 Rīgā, 1936. g. 10. nov. 23981
 Tiesu izp. J. Kazubierns.

Rīgas apgabalt. 6. iec. tiesu izpildītājs J. Lācis paziņo, ka 1936. g. 20. novembrī, plkst. 10, Rīgā, Gertrūdes ielā 19/21, 6. dz., **Zalmana Fūrmaņa** lietā pārdos **Soras Kurjanskis mēbeles**, novērtētas par Ls 710.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas. 23974
 Rīgā, 1936. g. 24. oktobrī.
 Tiesu izpildītājs J. Lācis.

Rīgas apgabaltiesas 6. iec. tiesu izpildītājs J. Lācis paziņo, ka 1936. g. 20. novembrī, plkst. 10, Rīgā, Gertrūdes ielā 19/21, 8. dz., **Arkādija Līfšica** lietā pārdos **Adolfa Pērevoska** lampas un putekļu sūcēju, novērtētas par Ls 210.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas. 23975
 Rīgā, 1936. g. 5. novembrī.
 Tiesu izpildītājs J. Lācis.

Rīgas apgabaltiesas 8. iecirkņa tiesu izpildītājs J. Dribe paziņo, ka 1936. g. 17. novembrī, plkst. 11.30, Rīgā, Daugavgrīvā, L. Parādes ielā 10, pārdos **Juza Rāpkeviča** čiku, raspuku u. c., novērtētu par Ls 810.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas. 23469
 Rīgā, 1936. g. 4. novembrī.
 Tiesu izpild. J. Dribe.

Rīgas apgabaltiesas 10. iecirkņa tiesu izpildītājs K. Apsītis paziņo, ka 1936. g. 20. novembrī, plkst. 10.30, Rīgā, L. Kēniņu ielā 33, 6. dz., pārdos 2. izsolē mir. **Kārļa Gintera** kurpnieku pučasīnu, liestas u. c., novērtētu par Ls 308.—.

Rīgas apgabalt. 11. iec. tiesu izpildītājs O. Jurka paziņo, ka 1936. g. 20. novembrī, plkst. 10, Rīgā, Preču stac. lauk. 94, pārdos 2. izsolē **Leiba Haila** dēļus un plankas, novērtētas par Ls 470.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas. 23803
 Rīgā, 1936. g. 6. novembrī.
 Tiesu izpildītājs O. Jurka.

Rīgas apgabalt. 12. iec. tiesu izpildītājs E. Liepiņš paziņo, ka 1936. g. 20. novembrī, plkst. 10, Rīgā, Tērbatas ielā 72, darbn., pārdos **Heinricha Deičmaņa, Makša Potreki** un **Ellenas Freibergs** dzelzs virpu ar piederumiem, novērtētu par Ls 400.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas. 23804
 Rīgā, 1936. g. 7. novembrī.
 Tiesu izpildītājs E. Liepiņš.

Rīgas apgabalt. 12. iec. tiesu izpildītājs E. Liepiņš paziņo, ka 1936. g. 20. novembrī, plkst. 10, Rīgā, Tērbatas ielā 72, darbn., pārdos **Heinricha Deičmaņa, Makša Potreki** un **Ellenas Freibergs** univerzālu metala trēzēju masīnu un trīs tēraudu virpas ar piederumiem, novērtētas par Ls 2.300.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas. 23805
 Rīgā, 1936. g. 7. novembrī.
 Tiesu izpild. E. Liepiņš.

Rīgas apgabalt. Cēsu apr. tiesu izpildītājs H. Birkhāns (kanceleja, Cēsis, Dārza ielā 30), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

- 1) Mārsnēnu krāj-aizdevu sabiedrības u. c. kreditoru Ls 5762,42 ar proc. un izdev. prasību piedziņai 1937. gada 20. februārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodaļas sēžu zālē pārdos 2. publiskā izsolē **Alfrēda Lāča** nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Cēsu apr., Liepas pag., ierakstīta zemes grāmatu reģ. 1393. num. un sastāv no „Vec-Auduļu“ mājām, 29,51 ha kopplatībā;
- 2) nekustamās mantas izsoles vērtība — Ls 5251,—;
- 3) tai ir hipotēku parādi Ls 14000,—;
- 4) solītājiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 525,10 un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomātās nekust. mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;
- 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Cēsu-Valkas zemes grāmatu nodaļā. 23923

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdomātās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. Cēsis, 1936. g. 7. novembrī.
 Tiesu izpild. H. Birkhāns.

Rīgas apgabalt. Madonas apr. tiesu izpildītājs P. Asars (kanceleja Madonā, Vienības ielā 9) saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

- 1) Valsts zemes bankas aizdevuma Ls 2270.— nokavētu termiņmaksu piedziņai 1937. g. 22. maijā plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodaļas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Pēterī Gaiļša** nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Madonas apr. Lubānas pag., ierakstīta zemesgrāmatu reģistra 12810. num., sastāv no Vecu Jaunlubānas muižas atdalītām „Tannenbergu 371. F“ mājām, 25,65 ha kopplatībā;
- 2) nekustamās mantas izsoles vērtība — Ls 2500,—;
- 3) tai ir hipotēku parādi Ls 3000,—;
- 4) solītājiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 250,— un jāuzrāda tieslietu ministra at-

lauja pārdomātās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Cēsu-Valkas zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visi pārdomātās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. Rīgā, 1936. g. 3. nov. 23792
 Tiesu izpild. P. Asars

Rīgas apgabalt. Madonas apr. tiesu izpildītājs P. Asars (kanceleja Madonā, Vienības ielā 9), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

- 1) Valsts zemes bankas aizdevuma Ls 3070.— nokavētu termiņmaksu piedziņai 1937. g. 22. maijā plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodaļas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Andreja Burova** nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Madonas apr. Dzelzavas pag., ierakstīta zemesgrāmatu reģistra 604. num. un sastāv no Dzelzavas muižas atdalītām „Zaigukahnu 111.“ mājām, 39,20 ha kopplatībā;
- 2) nekustamās mantas izsoles vērtība — Ls 3100,—;
- 3) tai ir hipotēku parādi Ls 3600,—;
- 4) solītājiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 310,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomātās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;
- 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Cēsu-Valkas zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visi pārdomātās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. Madonā, 1936. g. 3. novembrī.
 Tiesu izpild. P. Asars.

Jelgavas apgabaltiesas Jelgavas pils. tiesu izpildītājs Kārlis Burdais (kanceleja Jelgavā, Kazarmu ielā 1) paziņo, ka:

- 1) Latvijas bankas un citu prasību apmierināšanai 1937. g. 16. februārī, plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē 1. publ. izsolē pārdos **Slattas Fridmans, dzim. Levins, Jelgavas** pilsētas nekustamo mantu, 1. hip. iec. ar zemes grāmatu reģ. 206. num.;
- 2) nekustamā manta novērtēta par Ls 27.884,—;
- 3) nekustamai mantai ir hipotēku parādi Ls 140.000,— un 67.550,— cara rubļi ar proc.;
- 4) solītājiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāiesniedz Tieslietu ministrijas atļauja iegūt nekustamo mantu;
- 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Jelgavas-Bauskas zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos šās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Jelgavas pilsētas tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Jelgavas apgabaltiesā. Jelgavā, 1936. g. 9. nov. 23924
 Tiesu izpild. K. Burdais.

Jelgavas apgabaltiesas Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs Kārlis Burdais (kanceleja Jelgavā, Annas ielā 7, 2. dz.) paziņo, ka:

- 1) Latvijas bankas prasības piedziņai no Jura Jāņa d. Puidas 1936. g. 30. decembrī plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē 3. publiskā izsolē pārdos pilnā sastāvā **Jura Jāņa d. Puidas** Jelgavas apr. Lielaucenes pag. Ozolmuižas „Puidu“ mājas, ar hip. 4273. num.;
- 2) nekustamā manta izsolei novērtēta par Ls 1564,—;
- 3) tā apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 230,— un 1000 cara rubļ. ar proc.;
- 4) solītājiem jāiemaksā Ls 156,40 drošības naudas un jāiesniedz Tieslietu ministrijas atļauja iegūt nekustamo mantu, un
- 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Tukuma-Talsu zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.

Visos pārdomātās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. Jelgavā, 1936. g. 9. nov. 23685
 Tiesu izpild. G. Freigangs.

Jelgavas apgabaltiesas Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs Gotfrīds Freigangs (kanceleja Jelgavā, Annas ielā 7, 2. dz.) paziņo, ka:

- 1) Valsts zemes bankas Jelgavas nodaļas prasības piedziņai no Annetes Bārs 1937. gada 26. maijā plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē 1. publiskā izsolē pārdos pilnā sastāvā **Annetes Bārs** Jelgavas apr. Dobeles pag. Čuču muižas Kaipsu mājas, ar hip. 2706. num.;
- 2) nekustamā manta izsolei novērtēta par Ls 5000,—;
- 3) tā apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 8500,— ar proc.;
- 4) solītājiem jāiemaksā Ls 500,— drošības naudas un jāiesniedz Tieslietu ministrijas atļauja iegūt nekustamo mantu, un
- 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Jelgavas-Bauskas zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.

Visos pārdomātās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. Baivos, 1936. g. 7. nov. L. 211, 860. 23697
 Tiesu izpild. H. Kimerāls.

Jelgavas apgabaltiesas Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs Gotfrīds Freigangs (kanceleja Jelgavā, Annas ielā 7, 2. dz.) paziņo, ka:

- 1) Valsts zemes bankas Jelgavas nodaļas prasības piedziņai no Annetes Bārs 1937. gada 26. maijā plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē 1. publiskā izsolē pārdos pilnā sastāvā **Annetes Bārs** Jelgavas apr. Dobeles pag. Čuču muižas Kaipsu mājas, ar hip. 2706. num.;
- 2) nekustamā manta izsolei novērtēta par Ls 5000,—;
- 3) tā apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 8500,— ar proc.;
- 4) solītājiem jāiemaksā Ls 500,— drošības naudas un jāiesniedz Tieslietu ministrijas atļauja iegūt nekustamo mantu, un
- 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Jelgavas-Bauskas zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.

Visos pārdomātās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. Baivos, 1936. g. 7. nov. L. 211, 860. 23697
 Tiesu izpild. H. Kimerāls.

Jelgavas apgabaltiesas Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs Gotfrīds Freigangs (kanceleja Jelgavā, Annas ielā 7, 2. dz.) paziņo, ka:

- 1) Valsts zemes bankas Jelgavas nodaļas prasības piedziņai no Annetes Bārs 1937. gada 26. maijā plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē 1. publiskā izsolē pārdos pilnā sastāvā **Annetes Bārs** Jelgavas apr. Dobeles pag. Čuču muižas Kaipsu mājas, ar hip. 2706. num.;
- 2) nekustamā manta izsolei novērtēta par Ls 5000,—;
- 3) tā apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 8500,— ar proc.;
- 4) solītājiem jāiemaksā Ls 500,— drošības naudas un jāiesniedz Tieslietu ministrijas atļauja iegūt nekustamo mantu, un
- 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Jelgavas-Bauskas zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.

Visos pārdomātās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. Baivos, 1936. g. 7. nov. L. 211, 860. 23697
 Tiesu izpild. H. Kimerāls.

Jelgavas apgabaltiesas Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs Gotfrīds Freigangs (kanceleja Jelgavā, Annas ielā 7, 2. dz.) paziņo, ka:

- 1) Valsts zemes bankas Jelgavas nodaļas prasības piedziņai no Annetes Bārs 1937. gada 26. maijā plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē 1. publiskā izsolē pārdos pilnā sastāvā **Annetes Bārs** Jelgavas apr. Dobeles pag. Čuču muižas Kaipsu mājas, ar hip. 2706. num.;
- 2) nekustamā manta izsolei novērtēta par Ls 5000,—;
- 3) tā apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 8500,— ar proc.;
- 4) solītājiem jāiemaksā Ls 500,— drošības naudas un jāiesniedz Tieslietu ministrijas atļauja iegūt nekustamo mantu, un
- 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Jelgavas-Bauskas zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.

Visos pārdomātās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. Baivos, 1936. g. 7. nov. L. 211, 860. 23697
 Tiesu izpild. H. Kimerāls.

Jelgavas apgabaltiesas Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs Gotfrīds Freigangs (kanceleja Jelgavā, Annas ielā 7, 2. dz.) paziņo, ka:

- 1) Valsts zemes bankas Jelgavas nodaļas prasības piedziņai no Annetes Bārs 1937. gada 26. maijā plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē 1. publiskā izsolē pārdos pilnā sastāvā **Annetes Bārs** Jelgavas apr. Dobeles pag. Čuču muižas Kaipsu mājas, ar hip. 2706. num.;
- 2) nekustamā manta izsolei novērtēta par Ls 5000,—;
- 3) tā apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 8500,— ar proc.;
- 4) solītājiem jāiemaksā Ls 500,— drošības naudas un jāiesniedz Tieslietu ministrijas atļauja iegūt nekustamo mantu, un
- 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Jelgavas-Bauskas zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.

Visos pārdomātās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. Baivos, 1936. g. 7. nov. L. 211, 860. 23697
 Tiesu izpild. H. Kimerāls.

Jelgavas apgabaltiesas Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs Gotfrīds Freigangs (kanceleja Jelgavā, Annas ielā 7, 2. dz.) paziņo, ka:

- 1) Valsts zemes bankas Jelgavas nodaļas prasības piedziņai no Annetes Bārs 1937. gada 26. maijā plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē 1. publiskā izsolē pārdos pilnā sastāvā **Annetes Bārs** Jelgavas apr. Dobeles pag. Čuču muižas Kaipsu mājas, ar hip. 2706. num.;
- 2) nekustamā manta izsolei novērtēta par Ls 5000,—;
- 3) tā apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 8500,— ar proc.;
- 4) solītājiem jāiemaksā Ls 500,— drošības naudas un jāiesniedz Tieslietu ministrijas atļauja iegūt nekustamo mantu, un
- 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Jelgavas-Bauskas zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.

Visos pārdomātās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. Baivos, 1936. g. 7. nov. L. 211, 860. 23697
 Tiesu izpild. H. Kimerāls.

Jelgavas apgabaltiesas Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs Gotfrīds Freigangs (kanceleja Jelgavā, Annas ielā 7, 2. dz.) paziņo, ka:

- 1) Valsts zemes bankas Jelgavas nodaļas prasības piedziņai no Annetes Bārs 1937. gada 26. maijā plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē 1. publiskā izsolē pārdos pilnā sastāvā **Annetes Bārs** Jelgavas apr. Dobeles pag. Čuču muižas Kaipsu mājas, ar hip. 2706. num.;
- 2) nekustamā manta izsolei novērtēta par Ls 5000,—;
- 3) tā apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 8500,— ar proc.;
- 4) solītājiem jāiemaksā Ls 500,— drošības naudas un jāiesniedz Tieslietu ministrijas atļauja iegūt nekustamo mantu, un
- 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Jelgavas-Bauskas zemes grāmatu nodaļā.

T

Daugavpils apgabalt. Balvu iec. tiesu izpild. H. Kimerals (kanceleja Balvos, Turgus ielā 7), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas Ls 1329,28 ar proc. prasības piedziņai 1937. g. 23. janvārī plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 3. publiskā izsolē Bernarda Pētera d. Ciršana nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Jaunlatgales apr. Viļakas pag., ierakstīta zemesgrāmatu reģistra 2477. num. un sastāv no 1404 F zemes gabala ar nosaukumu „Lāču mežs”, 10,06 ha kopplatībā, ar zemi un ēkām;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība — Ls 500,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 140,— Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa Ls 50,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdomām nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Balvos, 1936. g. 7. novembrī. L. 451 23698

Tiesu izpild. H. Kimerals.

Daugavpils apgabalt. Balvu iec. tiesu izpildītājs H. Kimerals (kanceleja Balvos, Turgus ielā 7), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Ernesta Kainiņa Ls 255,— ar proc. prasības piedziņai 1937. g. 20. februārī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Izidora Pētera d. Ločmeļa nekustamo mantu, kas atrodas Jaunlatgales apr. Rugāju pag., Grīziņu sādžas zemes robežās, ierakstīta zemes grāmatu reģ. 8144. num. un sastāv no tiesībām uz ideālo pusi no Grīziņu sādžas zemes 6. viensētas, 2 gabalos, 20,119 ha kopplatībā ar zemi un ēkām;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 462,50;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 3000,— Valsts zemes bankai uz visa īpašuma;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 46,30 un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdomām nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Balvos, 1936. g. 7. novembrī. L. 859 23699

Tiesu izpildīt. H. Kimerals.

Daugavpils apgabalt. Balvu iec. tiesu izpildītājs H. Kimerals (kanceleja Balvos, Turgus ielā 7), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Amēlijas Lebedevas Ls 360,— ar proc. prasības piedziņai 1937. g. 20. februārī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 2. publiskā izsolē Domenika Pētera d. Orlovskā nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Jaunlatgales apr. Viļakas pag. Slīpaču sādžas zemes robežās, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 7907. num. un sastāv no Slīpaču sādžas zemes 15. un 15.a viensētas, 2,324 ha kopplatībā ar zemi;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 691,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 1600,— Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 69,10 un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdomām nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles die-

nes Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Balvos, 1936. g. 7. novembrī. L. 426 23701

Tiesu izpildīt. H. Kimerals.

Daugavpils apgabalt. Balvu iec. tiesu izpild. H. Kimerals (kanceleja Balvos, Turgus ielā 7), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Viļakas pagasta pašvaldības Ls 196,26 ar proc. prasības piedziņai 1937. g. 20. februārī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Meikula, Jāņa, Annas un Zusiņas Jāņa bērnu Bukovsku nekust. mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Jaunlatgales apr. Viļakas pag., Garšu sādžas zemes robežās, ierakstīta zemes grāmatu reģ. 3737. num. un sastāv no Garšu sādžas zemes 9. viensētas, 9,694 ha kopplatībā ar zemi un ēkām;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 1792,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 1100,— Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļā — Ls 179,20 un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdomām nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Balvos, 1936. g. 7. novembrī. L. 279 23702

Tiesu izpild. H. Kimerals.

Daugavpils apgabalt. Balvu iec. tiesu izpild. H. Kimerals (kanceleja Balvos, Turgus ielā 7), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Viļakas pag. pašvaldības Ls 408,27 ar proc. prasības piedziņai 1937. g. 20. februārī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 10 diviem zemes gabaliem 277 F un 277 Fa ar kopēju nosaukumu „Paberzi”, 19,06 ha kopplatībā ar zemi un ēkām;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 2188,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 1600,— Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 218,80 un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdomām nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Balvos, 1936. g. 7. novembrī. L. 270 23703

Tiesu izpild. H. Kimerals.

Daugavpils apgabalt. Balvu iec. tiesu izpildītājs H. Kimerals (kanceleja Balvos, Turgus ielā 7), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Viļakas pagasta pašvaldības Ls 325,17 ar proc. prasības piedziņai 1937. g. 20. februārī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Stepana Bernarda d. Aleksana nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Jaunlatgales apr. Viļakas pag., ierakstīta zemesgrāmatu reģistra 6391. num. un sastāv no 518 F zemes gabala ar nosaukumu „Akmeņdrīva”, 22,50 ha kopplatībā, ar zemi un ēkām;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība — Ls 1805,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 3000,— Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 180,50 un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdomām nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles die-

nes Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Balvos, 1936. g. 10. novembrī. L. 1105/36 23949

Tiesu izpild. E. Petritis.

Daugavpils apgabalt. Mūkstes apr. tiesu izpildītājs E. Petritis (kanceleja Grīvā, Stiklu ielā 1), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Laucesas pagasta pašvaldības prasības apmierināšanai 1937. g. 23. janvārī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Atanasija Konstantīna d. Kisejeva nekustamo mantu, kas atrodas Mūkstes apr. Laucesas pagastā, ierakstīta zemesgrāmatu reģ. 5424. folijā un sastāv no Laucen-Fābjanīšu muižas zemesgabala „Kastāņi 15 F”, 15,21 ha platībā;

2) nekustamā manta novērtēta izsolei par Ls 3400,—, bet solīšana sāksies saskaņā ar Civilproc. nol. 1293. un 1326. p.;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 3200,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda no novērtējuma desmitā daļa, t. i. Ls 340,— un jāiesniedz Tieslietu ministrijas apliecinājums, ka nav iebildumu pārdomām nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdomām nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Grīvā, 1936. g. 9. novembrī. L. 1033/36 23951

Tiesu izpildīt. P. Salzīrnis.

Daugavpils apgabalt. Mūkstes apr. tiesu izpildītājs E. Petritis (kanceleja Grīvā, Stiklu ielā 1), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Liepājas apgabaltiesas prokurora prasības apmierināšanai 1937. gada 6. martā, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Jāņa Lazara d. Bolšakova nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rēzeknes apr. Silajāņu pag. Krupenīkus s. zemes robežās, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 25993. num. un sastāv no 9. viensētas, 6,123 ha platībā;

2) nekustamā manta novērtēta par Ls 382,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 600,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 38,20 un jāuzrāda Tieslietu ministrijas atļauja pārdomām nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdomām nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Grīvā, 1936. g. 10. novembrī. L. 1033/36 23951

Tiesu izpildīt. P. Salzīrnis.

Daugavpils apgabalt. Mūkstes apr. tiesu izpildītājs E. Petritis (kanceleja Grīvā, Stiklu ielā 1), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Skrudalienes pagasta pašvaldības prasības apmierināšanai 1937. g. 23. janvārī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Pētera Semjona d. Ruškuļa nekustamo mantu, kas atrodas Mūkstes apr. Skrudalienes pag., ierakstīta zemes grāmatu reģistra 7529. folijā un sastāv no zemesgabala „Kundziņi”, 2,00 ha platībā;

2) nekustamā manta novērtēta nodokļu pensānai par Ls 334,— bet solīšana sāksies saskaņā ar Civilproc. nol. 1293. un 1326. p.;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 500,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda no novērtējuma desmitā daļa, t. i. Ls 33,40 un jāiesniedz Tieslietu ministrijas apliecinājums, ka nav iebildumu pārdomām nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdomām nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Grīvā, 1936. g. 10. novembrī. L. 1105/36 23949

Tiesu izpild. E. Petritis.

Daugavpils apgabalt. Mūkstes apr. tiesu izpildītājs E. Petritis (kanceleja Grīvā, Stiklu ielā 1), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Laucesas pagasta pašvaldības prasības apmierināšanai 1937. g. 23. janvārī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Atanasija Konstantīna d. Kisejeva nekustamo mantu, kas atrodas Mūkstes apr. Laucesas pagastā, ierakstīta zemesgrāmatu reģ. 5424. folijā un sastāv no Laucen-Fābjanīšu muižas zemesgabala „Kastāņi 15 F”, 15,21 ha platībā;

2) nekustamā manta novērtēta izsolei par Ls 3400,—, bet solīšana sāksies saskaņā ar Civilproc. nol. 1293. un 1326. p.;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 3200,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda no novērtējuma desmitā daļa, t. i. Ls 340,— un jāiesniedz Tieslietu ministrijas apliecinājums, ka nav iebildumu pārdomām nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdomām nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Grīvā, 1936. g. 9. novembrī. L. 1105/36 23949

Tiesu izpildīt. P. Salzīrnis.

Daugavpils apgabalt. Mūkstes apr. tiesu izpildītājs E. Petritis (kanceleja Grīvā, Stiklu ielā 1), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Matīša Pizana prasības apmierināšanai 1937. g. 6. martā, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē mirušā Sajimona Mārtiņa dēla Leibuka mantotuma masas nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rēzeknes apriņķī, Silajāņu pag., Skrauču s. zemes robežās, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 18896. num. un sastāv no 6. viensētas, 8,880 ha platībā;

2) nekustamā manta novērtēta par Ls 250,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 500,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 25,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdomām nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Grīvā, 1936. g. 9. novembrī. L. 1033/36 23951

Tiesu izpildīt. P. Salzīrnis.

Daugavpils apgabalt. Mūkstes apr. tiesu izpildītājs E. Petritis (kanceleja Grīvā, Stiklu ielā 1), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283.—1290. p., paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas Rēzeknes nodalās un Peišača Šiļšteina prasību apmierināšanai 1937. g. 6. martā, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Ignata Miķeļa d. Tīčika nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rēzeknes apr., Andrupenes pag., Morozovkas sādžas zemes robežās, ierakstīta zemesgrāmatu reģistra 21327. num. un sastāv no 25. viensētas, 4,904 ha platībā;

2) nekustamā manta novērtēta par Ls 403,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 800,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 40,30 un jāuzrāda Tieslietu ministrijas atļauja pārdomām nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdomām nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

1936. g. 9. novembrī. L. 935/36 23952

Tiesu izpildīt. P. Salzīrnis.

Daugavpils apgabalt. Mūkstes apr. tiesu izpildītājs E. Petritis (kanceleja Grīvā, Stiklu ielā 1), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283.—1290. p., paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas Rēzeknes nodalās un Peišača Šiļšteina prasību apmierināšanai 1937. g. 6. martā, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Leona Staņislava d. Krasovska nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rēzeknes apr. Silajāņu pag., „Bērziņi”, ierakstīta zemes grāmatu reģ. 10459. num., un sastāv no zemes gabala 11F — 1,70 ha platībā;

2) nekustamā manta novērtēta par Ls 250,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 500,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 25,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdomām nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

1936. g. 9. novembrī. L. 933/36 23953

Tiesu izpildīt. P. Salzīrnis.

Daugavpils apgabalt. Mūkstes apr. tiesu izpildītājs E. Petritis (kanceleja Grīvā, Stiklu ielā 1), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283.—1290. p., paziņo, ka:

1) maksātnešp. Kristību krājaiž. sabiedr. „Paligs” konkursa valdes prasības apmierināšanai 1937. g. 6. martā, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās sēžu zālē pārdos 2. publiskā izsolē Mevodija Jefima d. Pesočnikova nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rēzeknes apr. Silajāņu pag. Bikovas s. zemes robežās, un ierakstīta zemes grāmatu reģistra 22156. num. un sastāv no 19. viensētas — 12,587 ha platībā;

2) nekustamā manta novērtēta par Ls 1700,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 1300,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 170,— un jāuzrā

Daugavpils apgabalt. Maltas iec. tiesu izpildītājs P. Salzīrnis (kanceļa Maltas pag., Borovāja), saskaņā ar Civiltroc. nolik. 1283.—1290., paziņo, ka:

1) Augusta Kairiša prasības apmierināšanai 1937. g. 22. maijā, plkst. 10 Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodaļas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Agafijas Afanasija m. **Labanovs**, dzim. Solovjovs, tiesīb. uz 62½ desetinām nekustamās mantas, kas atrodas Rēzeknes apr., Maltas pag., „Purviņu” folvarkā, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 915. fol. un sastāv no zemes gab. 300 deset. platībā (vairāk vai mazāk), atskaitot atdal. 25 deset. un 32,423 ha;

2) nekustamā manta novērtēta par Ls 6275,—;

3) tai nav hipotēku parādu;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā;

6) tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai;

7) visi pārdodamās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi tiesu izpildītāja kanceļijā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodaļas kanceļijā. 23958

Viļēnos, 1936. g. 10. novembrī. Tiesu izpildītājs O. Viļks.

Daugavpils apgabalt. Viļēnu iec. tiesu izpildītājs O. Viļks (kanceļa Viļēnos, Rēzeknes ielā 14) paziņo, ka:

1) Latvijas hipotēku bankas prasības apmierināšanai 1937. g. 16. janvārī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Ikaunieka** nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Varakļānu pilsētā, Daugavpils ielā 24 un Rēzeknes ielā 6, ierakstīta zemes grāmatu reģ. 88. num. un sastāv no 916F gruntsgabala, 2335 kv. m platībā;

2) nekustamā manta novērtēta par Ls 200,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 200,— Latvijas hipotēku bankai;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā; 23957

6) tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai;

7) visi pārdodamās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi tiesu izpildītāja kanceļijā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodaļas kanceļijā. 23960

Viļēnos, 1936. g. 10. novembrī. Tiesu izpildītājs O. Viļks.

Daugavpils apgabalt. Viļēnu iec. tiesu izpildītājs O. Viļks (kanceļa Viļēnos, Rēzeknes ielā 14) paziņo, ka:

1) Latvijas hipotēku bankas prasības apmierināšanai 1937. g. 16. janvārī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Pēteris Sprūča** nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Viļēnu pilsētā, Lubanas ielā 4, ierakstīta zemes grāmatu reģ. 222. num. un sastāv no 935.F gruntsgabala, 2289 kv. m platībā;

2) nekustamā manta novērtēta par Ls 100,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 200,— Latvijas hipotēku bankai;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas - Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā; 23959

Viļēnos, 1936. g. 10. novembrī. Tiesu izpildītājs O. Viļks.

Daugavpils apgabalt. Viļēnu iec. tiesu izpildītājs O. Viļks (kanceļa Viļēnos, Rēzeknes ielā 14) paziņo, ka:

1) Latvijas hipotēku bankas prasības apmierināšanai 1937. g. 16. janvārī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Leiba Suchoboka** nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Varakļānu pilsētā, Brīvības ielā 10 un Daugavpils ielā 20, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 18. num. un sastāv no 935.F gruntsgabala, 1415 kv. m platībā;

2) nekustamā manta novērtēta par Ls 100,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 1600,— Latvijas hip. bankai;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas - Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā; 23961

6) tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai;

7) visi pārdodamās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi tiesu izpildītāja kanceļijā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodaļas kanceļijā. 23959

Viļēnos, 1936. g. 10. novembrī. Tiesu izpildītājs O. Viļks.

Daugavpils apgabalt. Viļēnu iec. tiesu izpildītājs O. Viļks (kanceļa Viļēnos, Rēzeknes ielā 14) paziņo, ka:

1) Latvijas hipotēku bankas prasības apmierināšanai 1937. g. 16. janvārī, plkst. 10, Daugavpils,

16. janvārī, plkst. 10, Daugavpils, Daugavpils apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Kazimira Mejna** nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Viļēnu pilsētā, Nikolaja ielā 9, Maltas ielā 10 un Vakarāles ielā 36, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 225. num. un sastāv no 151F gruntsgabala, 2295 kv. m platībā;

2) nekustamā manta novērtēta par Ls 200,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 200,— Latvijas hipotēku bankai;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas - Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā; 23962

6) tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai;

7) visi pārdodamās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi tiesu izpildītāja kanceļijā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodaļas kanceļijā. 23958

Viļēnos, 1936. g. 10. novembrī. Tiesu izpildītājs O. Viļks.

Daugavpils apgabalt. Viļēnu iec. tiesu izpildītājs O. Viļks (kanceļa Viļēnos, Rēzeknes ielā 14) paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas Rēzeknes nodaļas prasības Ls 722,50 ar nokavējuma rentēm un jaunu termiņu maksājumiem un Viļēnu pagasta pašvaldības prasības Ls 528,25 ar 1% piedzīšanai no Jezupa. Donata un Kazimerinas Krugolaužiem un maksātnespējīgās Viļēnu krājaizdevu sabiedrības konkursa valdes prasību atlikumu Ls 40,— un Ls 13,85 ar 1% piedzīšanai no Jezupa (Jāzepa) Krugolauža 1937. g. 22. maijā, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Jezupa, Donata un Kazimerinas Krugolaužu** nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rēzeknes apr. Viļēnu pagastā, Jaun-Murānu sādžas zemes robežās, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 17070. num. un sastāv no 16. viensētas, 6,865 ha platībā, pie kam Valsts zemes bankas Rēzeknes nodaļas un Viļēnu pagasta pašvaldības prasību nokārtošanas gadījumā tiks pārdotas vienīgi Jezupam Drugolaužam piederošās īpašuma tiesības 3/4, ideālās daļās šai viensētā.

2) nekustamā manta publiskai izsolei novērtēta par Ls 200,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 1900,— Latvijas hipotēku bankai un Morducham Zlatokriļovam piederošām īpašuma tiesībām vienā ideālā pusē Ls 5000,— Kārlim Krūmiņam;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas - Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā; 23957

6) tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai;

7) visi pārdodamās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi tiesu izpildītāja kanceļijā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodaļas kanceļijā. 23960

Viļēnos, 1936. g. 10. novembrī. Tiesu izpildītājs O. Viļks.

Daugavpils apgabalt. Viļēnu iec. tiesu izpildītājs O. Viļks (kanceļa Viļēnos, Rēzeknes ielā 14) paziņo, ka:

1) Latvijas hipotēku bankas prasības apmierināšanai 1937. g. 16. janvārī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 2. publiskā izsolē **Leiba Suchoboka** nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Varakļānu pilsētā, Brīvības ielā 10 un Daugavpils ielā 20, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 18. num. un sastāv no 935.F gruntsgabala, 1415 kv. m platībā;

2) nekustamā manta novērtēta par Ls 100,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 1600,— Latvijas hip. bankai;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas - Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā; 23961

6) tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai;

7) visi pārdodamās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi tiesu izpildītāja kanceļijā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodaļas kanceļijā. 23959

Viļēnos, 1936. g. 10. novembrī. Tiesu izpildītājs O. Viļks.

Daugavpils apgabalt. Viļēnu iec. tiesu izpildītājs O. Viļks (kanceļa Viļēnos, Rēzeknes ielā 14) paziņo, ka:

1) prasību atlikuma apmierināšanai: a) maksātnespējīgās Viļēnu krājaizdevu sabiedrības konkursa valdes, b) Martas Vansovič un c) mīr. Ludviga Žibeiko mantinieču Olgas un Veronikas Žibeiko 1937. g. 22. maijā, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Trofima Ivanova** nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rēzeknes apr. Viļēnu pagastā, Šautiņu sādžas zemes robežās, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 4958. num. un sastāv no 19. viensētas 19. un 19.a zemes gabaliem, 5,001 ha kopplatībā ar ideālām tiesībām 2/3, 100 daļās kopīpašuma zemes gabalā A-30 — 0,321 ha platībā;

2) nekustamā manta publiskai izsolei novērtēta par Ls 603,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 1100,— Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas - Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā; 23962

6) tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai;

7) visi pārdodamās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi tiesu izpildītāja kanceļijā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodaļas kanceļijā. 23959

Viļēnos, 1936. g. 10. novembrī. Tiesu izpildītājs O. Viļks.

Daugavpils apgabalt. Viļēnu iec. tiesu izpildītājs O. Viļks (kanceļa Viļēnos, Rēzeknes ielā 14) paziņo, ka:

1) Latvijas hipotēku bankas prasības apmierināšanai 1937. g. 16. janvārī, plkst. 10, Daugavpils,

Daugavpils apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Madajas Ivanovs** nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Viļēnu pilsētā, Dārza ielā 18, ierakstīta zemes grāmatu reģ. 242. num. un sastāv no 404F grunts gabala, 662 kv. mtr. platībā;

2) nekustamā manta novērtēta par Ls 100,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 100 Latvijas hipotēku bankai;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas - Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā; 23962

6) tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai;

7) visi pārdodamās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi tiesu izpildītāja kanceļijā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodaļas kanceļijā. 23958

Viļēnos, 1936. g. 10. novembrī. Tiesu izpildītājs O. Viļks.

Daugavpils apgabalt. Viļēnu iec. tiesu izpildītājs O. Viļks (kanceļa Viļēnos, Rēzeknes ielā 14) paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas Rēzeknes nodaļas prasības Ls 722,50 ar nokavējuma rentēm un jaunu termiņu maksājumiem un Viļēnu pagasta pašvaldības prasības Ls 528,25 ar 1% piedzīšanai no Jezupa. Donata un Kazimerinas Krugolaužiem un maksātnespējīgās Viļēnu krājaizdevu sabiedrības konkursa valdes prasību atlikumu Ls 40,— un Ls 13,85 ar 1% piedzīšanai no Jezupa (Jāzepa) Krugolauža 1937. g. 22. maijā, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Jezupa, Donata un Kazimerinas Krugolaužu** nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rēzeknes apr. Viļēnu pagastā, Jaun-Murānu sādžas zemes robežās, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 17070. num. un sastāv no 16. viensētas, 6,865 ha platībā, pie kam Valsts zemes bankas Rēzeknes nodaļas un Viļēnu pagasta pašvaldības prasību nokārtošanas gadījumā tiks pārdotas vienīgi Jezupam Drugolaužam piederošās īpašuma tiesības 3/4, ideālās daļās šai viensētā.

2) nekustamā manta publiskai izsolei novērtēta par Ls 1716,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 700,— Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas - Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā; 23523

6) tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai;

7) visi pārdodamās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi tiesu izpildītāja kanceļijā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodaļas kanceļijā. 23960

Viļēnos, 1936. g. 10. novembrī. Tiesu izpildītājs O. Viļks.

Daugavpils apgabalt. Viļēnu iec. tiesu izpildītājs O. Viļks (kanceļa Viļēnos, Rēzeknes ielā 14) paziņo, ka:

1) prasību atlikuma apmierināšanai: a) maksātnespējīgās Viļēnu krājaizdevu sabiedrības konkursa valdes, b) Martas Vansovič un c) mīr. Ludviga Žibeiko mantinieču Olgas un Veronikas Žibeiko 1937. g. 22. maijā, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Trofima Ivanova** nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rēzeknes apr. Viļēnu pagastā, Šautiņu sādžas zemes robežās, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 4958. num. un sastāv no 19. viensētas 19. un 19.a zemes gabaliem, 5,001 ha kopplatībā ar ideālām tiesībām 2/3, 100 daļās kopīpašuma zemes gabalā A-30 — 0,321 ha platībā;

2) nekustamā manta publiskai izsolei novērtēta par Ls 603,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 1100,— Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas - Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā; 23962

6) tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai;

7) visi pārdodamās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi tiesu izpildītāja kanceļijā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodaļas kanceļijā. 23959

Viļēnos, 1936. g. 10. novembrī. Tiesu izpildītājs O. Viļks.

Daugavpils apgabalt. Viļēnu iec. tiesu izpildītājs O. Viļks (kanceļa Viļēnos, Rēzeknes ielā 14) paziņo, ka:

1) prasību atlikuma apmierināšanai: a) maksātnespējīgās Viļēnu krājaizdevu sabiedrības konkursa valdes, b) Martas Vansovič un c) mīr. Ludviga Žibeiko mantinieču Olgas un Veronikas Žibeiko 1937. g. 22. maijā, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Trofima Ivanova** nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rēzeknes apr. Viļēnu pagastā, Šautiņu sādžas zemes robežās, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 4958. num. un sastāv no 19. viensētas 19. un 19.a zemes gabaliem, 5,001 ha kopplatībā ar ideālām tiesībām 2/3, 100 daļās kopīpašuma zemes gabalā A-30 — 0,321 ha platībā;

2) nekustamā manta publiskai izsolei novērtēta par Ls 603,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 1100,— Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas - Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā; 23962

6) tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai;

7) visi pārdodamās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi tiesu izpildītāja kanceļijā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodaļas kanceļijā. 23959

Viļēnos, 1936. g. 10. novembrī. Tiesu izpildītājs O. Viļks.

Daugavpils apgabalt. Viļēnu iec. tiesu izpildītājs O. Viļks (kanceļa Viļēnos, Rēzeknes ielā 14) paziņo, ka:

1) Latvijas hipotēku bankas prasības apmierināšanai 1937. g. 16. janvārī, plkst. 10, Daugavpils,

7) visi pārdodamās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi tiesu izpildītāja kanceļijā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodaļas kanceļijā. 23526

Viļēnos, 1936. g. 7. novembrī. Tiesu izpildītājs O. Viļks.

Daugavpils apgabalt. Viļēnu iec. tiesu izpildītājs O. Viļks (kanceļa Viļēnos, Rēzeknes ielā 14) paziņo, ka:

1) Girsā Šera prasības Ls 74,28 ar 1% apmierināšanai 1937. g. 22. maijā, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Stanislava Pitera d. Damba** nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rēzeknes apr. Vidmūizas pagastā, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 4591. num. un sastāv no diviem zemes gabaliem 8 un 8Fa ar kopēju nosaukumu „Rijas kalna mājas”, 14,46 ha platībā;

2) nekustamā manta publiskai izsolei novērtēta par Ls 2765,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 4100,— Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas - Jaunlatgales zemes grāmatu nodaļā; 23525

6) tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai;

dētāju, mantošanas daļām (Sen. CKD 1929. g. 343. num.). Piemērojoties visu klātesošo mantinieku mantošanas daļu lielumam, prasītāja nemaz nav it kā realizējusi promesošo mantinieku tiesības un prasījumus, jo viņa neprasa, it kā sev vienai arī šo promesošo mantinieku mantošanas tiesības kā tādas, bet gan atstāj šiem pēdējiem savas tiesības un prasījumus izvest attiecīgās mantošanas daļā pret visiem saviem līdzmantiniekiem, t. i. kā pret viņu, prasītāju, tā arī pret atbildētājam, likumos paredzētā noilguma laikā. Tiesu palātai bija pietiekošs pamats atzīt par neizšķirošām, konkrētā lietā, vietējās ierašas, saskaņā ar kuŗām, pēc atbildētāju apgalvojuma, meita, kuŗa iziet pie vīra, nemanto tēva mantojumu. Tiesu palāta varēja minētās ierašas atzīt par nepiemērojamām tad, kad meita apprecējusies jau pēc tēva nāves, t. i. kad meita jau iestājusies mantojuma valdīšanā un ar to pieņēmusi mantojumu, kuŗš ta tad attiecīgā daļā jau pārgājis meitas mantībā. Minētām ierašām nekādā ziņā nevarētu būt tā nozīme, ka meita apprecoties, zaudētu it kā ar atpakaļēju spēku jau savas realizētas mantošanas tiesības un ar tām jau iegūto mantojumu. Minēto ierašu nozīme un nolūks nemaz nav atņemt jau iegūtās mantošanas tiesības precētai meitai it kā par kādu neatļautu nemorālisku un tapēc peļamu darbu (kā piem., pie mantojuma erepcijas) aiz mantinieka pielaišiem nelikumīgiem darbiem pret mantu devēju, bet gan — kā jādoma — ierašas it kā sankcionē tikai tādas meitas prezumptīvu atteikšanos no tēva mantojuma; bet šāda prezumpcija katrā ziņā nebūtu vieta, kad meita apprecas tikai pēc tā, kad viņa, pēc tēva nāves, jau bija noteikti pieņēmusi viņa mantojumu. Tapēc palātai bija pietiekošs iemesls noraidīt atbildētāju lūgumu nopratināt apkārtņiekus CPN 412. p. kārtībā aprādīto ierašu pierādīšanai. Atrodot, ka Tiesu palāta nav atbildētāju kasācijas sūdzībā minētos likumus pārkāpusi, kādēļ viņu kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma, Senāts nolēmj: Franciskas Ancpoks un Teklas Klaužs pilnvarnieka zv. adv. Tomsona kasācijas sūdzību, uz CPN 793. p. pamata, atstāt bez ievēribas.

21. 1930. g. 27. martā. Richarda Sades pilnvarnieka zv. adv. Petkoviča lūgums par Tiesu palātas sprieduma atcelšanu Richarda Sades prasībā pret Sarkisu Elbeku un pēdējā pilnvarnieka zv. adv. Bērziņa paskaidrojums. (L. № 80.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Senāts atrod: Tiesu palāta, apsverot starp partiem noslēgtā līguma saturu un nozīmi un pamatojoties arī uz abu partu aizrādījumu par līguma raksturu kā sabiedriskā līguma, nākusi pie atzinuma, ka līgums uzskatāms taisni par sabiedrisku līgumu. Šāds Tiesu palātas atzinums attiecas uz lietas faktisko pusi un nav tapēc pārbaudāms kasācijas kārtībā. Ar to atkrit prasītāja paskaidrojumi viņa kasācijas sūdzībā, kuŗos viņš apstrīd šādu Tiesu palātas atzinuma pareizību pēc būtības, aprobežojoties pie tam ar vienkāršu aizrādījumu, ka abas instances esot nepareizi iztulkojušas līguma nozīmi. Tiesu palāta jautājumu par to, kādam partam būtu jānoskaidro tepiķu pārdošanas cena, nemaz nebija aizskārusi un par to sprieduma motīvos vispār nebija izteikusies. Tiesu palāta, apstiprinot apgabaltiesas spriedumu, uzsvērusi tikai to, ka viņa pievienojoties apgabaltiesas atzinumam par līguma kvalifikāciju kā sabiedriskā līguma; bet Tiesu palāta nemaz nebija izteikusies par pārējiem apgabaltiesas minētiem sprieduma motīviem. Tiesu palātai bija pietiekošs pamats aiz viņas minētiem iemesliem atzīt par nesaistošu atbildētājam sabiedriskā līguma nosacījumu par to, ka tas apņēmies izmaksāt prasītājam 100% no noguldīta kapitāla arī tad, kad pasākums beidzas ar zaudējumiem vien un tā tad prasītājam katrā ziņā nebūtu jānes zaudējumi, bet tādi būtu jānes vienīgi otram biedram, kurpretim atbildētājam būtu jāizmaksā garantētā summa it kā peļņa arī tad, ja peļņas vispār nebūtu, un būtu tikai zaudējumi; šāds līguma nosacījums nav spēkā, t. i. neuzliek otram biedram līguma paredzēto saistību (CL 4270. p.). Atzīt līguma nosacījumu par spēkā neesošu pēc likuma, tiesa var neatkarīgi no tā, vai atbildētājs, kas uz līguma pretlikumību aizrādījis, celtu sevišķu pretprasību jeb aprobežotos ar vienkāršu ierumu; jautājums par līguma nosa-

cijuma nelikumību tiesai jāpārbauda un jāizšķir, ja vien tas vispār tika aizkustināts lietā. Lieta šajā gadījumā negrozās ap līguma atcelšanu aiz iemesliem, kuri nāktu klāt jau pēc līguma noslēgšanas, bet gan ap to, ka vispār, jau no paša sākuma, minētais līguma nosacījums nav uzturams pamatā; nelikumīgs līguma nosacījums faktiski nav izpildāms un tā izpildīšanu neviens kontrahents nevar prasīt; prasītāja minētais CL 3209. p. attiecas uz līgumiem, kuņiem likums atzīst saistošu spēku kontrahentiem, bet ne uz līgumiem, kuņiem jau no paša sākuma trūkst likumīga pamata. Tomēr, ar to, ka minētais nosacījums atzīstams par spēkā neesošu, vēl neizriet, ka sabiedriskais līgums būtu zaudējis visu savu nozīmi un ka prasītājam nebūtu tiesības prasīt savu daļu netto peļņā uz vispārējā pamata; bet šajā nolūkā viņam būtu bijis jāceļ vispirms norēķina prasība. Tā tad prasītājam nav tiesības prasīt tieši bruto peļņu noteiktā apmērā par 100% un tāpēc prasība tādā veidā un formulējumā, kādā tā tika celta, nebija apmierināma. Atrodot, ka Tiesu palāta nav prasītāja minētos likumus pārkāpusi, kādēļ viņa kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma, Senāts nolēmj: Richarda Saddes pilnvarnieka zv. adv. Petkoviča kasācijas sūdzību, uz CPN 793. p. pamata, atstāt bez ievēribas.

22. 1930. g. 30. aprīlī. Rūdolfā Doķa pilnvarnieka zv. adv. Antona lūgums atcelt Tiesu palātas spriedumu Rūdolfā Doķa prasībā pret Rīgas tirgotāju un rūpnieku kredītbiedrību un atbildētājas pilnvarnieka zv. adv. Kēmaņa paskaidrojums. (L. № 86.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors F. Konrādi.

Senāts atrod: pretēji kasācijas sūdzības iesniedzēja aizrādījumam, Tiesu palāta ar to, ka viņa no vienas puses, atraidot prasītāja zaudējuma prasību, bet no otras puses, uzliedot atbildētājai CPN 639. pantā paredzēto sodu, uzlikusi prasītājam visus tiesas un lietas vešanas izdevumus, nav likumu pārkāpusi. Starp prasītāja prasības apmierināšanu vai noraidīšanu un soda uzlikšanu par izvairīšanos no atsauksmes došanas, nav nekāda sakara, jo soda uzlik-

šana notiek ex officio un nemaz neietilpst civiltiesā, kādēļ soda uzlikšana nepadara prasītāju, kas prāvu zaudējis, par uzvarētāju vienā daļā, kuņam pienāktos atlīdzība pēc CPN 870. panta. Tāpat, pretēji kasācijas sūdzības iesniedzēja aizrādījumam, soda uzlikšana par atsauksmes nedošanu nemaz neprejudicē prasības likteni par zaudējumiem, jo tas, protams, atkarājas no tā, vai trešās personas rokās, no kuņas atsauksme tika pieprasīta, patiesībā atradās kādas parādnieka naudas summas (CPN 640. p.). Nākot pie atzinuma, ka pieprasījuma laikā atbildētājas rokās nav bijuši reāli parādnieka līdzekļi prasības apmierināšanai, Tiesu palāta pareizi atraidījusi pret atbildētāju vērsto prasību; pie tam, pretēji kasācijas sūdzības iesniedzēja domām, Tiesu palāta nav pārkāpusi likumu ar to, ka viņa nav piedevusi izšķirošo nozīmi tam apstāklim, ka atbildētājas tirdzniecības grāmatās minētā laikā bija ierakstījums Ls 1500 apmērā parādniekam par labu. Kā pareizi aizrāda Tiesu palāta, ierakstījumi tirdzniecības grāmatās nebūt nav apšaubāmi (CPN 410., 1902. p.) un strīda gadījumā par pašu ierakstījumu būtību tiesiskās attiecībās noteic tie juridiskie akti, kas guļ ierakstījuma pamatā. Tādēļ Tiesu palāta, nākot aiz spriedumā minētiem motīviem pie atzinuma, ka pieprasījuma laikā nekādu parādnieku efektīvo faktisko vērtību pie atbildētāja nebija, varēja minēto ierakstījumu atzīt par nenozīmīgu un sakarā ar to prasību atraidīt. Kasācijas sūdzības iesniedzēja paskaidrojumi, kuņi vērsti pret Tiesu palātas atzinumu par prasības priekšlaicību, Senātā nemaz nav apspriežami, jo, kā redzams no iepriekš sacītā, prasība no Tiesu palātas atraidīta arī pēc būtības. Atrodot, ka prasītāja kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma, Senāts nolēmj: Rūdolfā Doķa pilnvarnieka zv. adv. M. Antona kasācijas sūdzību, uz CPN 793. p. pamata, atstāt bez ievēribas.

23. 1930. g. 28. martā. Žana Saukītena pilnvarnieka zv. adv. Skreijas lūgums atcelt Tiesu palātas spriedumu Mīles Eigenfeld un citu prasībā pret Žani un Jani Saukīteniem un prasītāja pilnvarnieka zv. adv. Pauļuka paskaidrojums. (L. № 90.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors F. Konrādi.

Senāts a t r o d: prasītāji lūdz atcelt dāvināšanas līgumu, noslēgtu 1914. g. 23. decembrī starp atbildētāju Žani Saukitenu un Jāni Saukitenu (prāvnieku tēvu) tajā daļā, ar kuŗu Žanim Saukitenam atdāvināts vairāk par vienu ceturto daļu no dāvinātāja mantas, atzīstot, ka trīs ceturtdās daļas no šās mantas pieder Jānim Saukitenam. Pretēji kasācijas sūdzības iesniedzēja aizrādījumam, Tiesu palāta pareizi atzinusi, ka prasītājiem, kuŗiem pēc dāvināšanas līguma pienākas no Žana Saukitena līgumā paredzētās izmaksas (kā viņu mantojuma daļas), ir jau tagad (bet nevis tikai pēc dāvinātāja nāves, kā domā kasācijas sūdzības iesniedzējs) likumīga interese dāvināšanas līgumā apstrīdēšanai, jo atbildētājs Žanis Saukitens, pēc Tiesu palātas konstatējuma, cenšas likvidēt minētās izmaksas uz 1920. g. 18. marta likuma pamata; ar to prasītāju intereses un tiesības, kuŗiem dāvināšanas līgumā paredzētas izmaksas zelta valūtā, neapšaubāmi tiek aizskārtas jau tagad, kādēļ viņiem tiesība celt šo prasību, pamatojoties uz Kurz. zemn. lik. 140. pantu. Šis likums, kā pareizi aizrāda prasītāji paskaidrojumā uz kasācijas sūdzību, nāk visiem dāvinātāja mantiniekiem par labu, kādēļ, pretēji atbildētāja Žana Saukitena domām, nav no svara tas apstāklis, vai dāvinātāja nāves momentā būs visi tie paši mantinieki, kuŗus tagad likums par tādiem atzīst. Tāpat nevar iespaidot prasītāju likumīgās tiesības prasīt dāvināšanas līguma atcelšanu jautājums par to, vai viņiem bija jāpieprasa viņiem paredzētās izmaksas pirms 1920. g. 18. marta likuma izdošanas; bez tam šo jautājumu atbildētājs Žanis Saukitens ierosina pirmo reizi kasācijas sūdzībā. Ar sacīto atkrit šās sūdzības 1. punkts. Tiesu palāta nebija spiesta ievērot atbildētāja Žana Saukitena lūgumu izdarīt ekspertīzi, lai konstatētu atdāvētās mājas vērtību, ar ko atbildētājs domājis pierādīt, ka no atbildētāja uzņemto pienākumu vērtība pārsniedzot mājas vērtību. Tiesu palāta konstatējusi, ka Jānis Saukitens atdāvinājis visu savu mantu, kādēļ, protams, nav nozīmes mantas vienas daļas (mājas) vērtības konstatēšanai; ar to atkrit kasācijas sūdzības 2., kā arī 3. punkts,

jo reiz nav pierādīta visas Žana Saukitena mantas vērtība, tad nav arī izšķirams jautājums par to, vai no atbildētāja Žana Saukitena uzņemto pienākumu vērtība pārsniedz šās mantas vērtību. Pretēji atbildētāja aizrādījumam, Tiesu palāta, konstatējot, ka Žanis Saukitens atdāvinājis vairāk kā 1/4 daļu no savas mantas, rīkojies pilnīgi saskaņā ar likumu (Kurz. zemn. lik. 140. p.), atzīstot šo līgumu par nelikumīgu un atceļamu. Pretēji atbildētāja aizrādījumam viņa kasācijas sūdzības 4. punktā, viņš zemākās instancēs nemaz nav cēlis ierunu par šās prasības noilgumu, kādēļ šis jautājums Tiesu palātai nebija jāapspriež. Atrodot, ka Tiesu palāta nav pārkāpusi atbildētāja Žana Saukitena minētos likumus, kādēļ viņa kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma, Senāts n o l e m j: Žana Saukitena pilnvarnieka zv. adv. Kreijas kasācijas sūdzību, uz CPN 793. p. pamata, atstāt bez ievēribas.

24. 1930. g. 28. martā. Akc. sab. „Aleksandrs F. Hermans” pilnvarnieka zv. adv. Sīvera lūgums atcelt Tiesu palātas spriedumu Latvijas Hipotēku bankas prasībā pret Jēkabu Lameku, akc. sab. „Rīgas Union bankas” un akc. sab. „Aleksandrs F. Hermans”. (L. № 92.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors F. Konrādi.

Senāts a t r o d: ēkas atzīstamas par nekustamas mantas sastāvdaļu, ko neapstrīd arī kasācijas sūdzības iesniedzēja, kādēļ par tādu sastāvdaļu uzskatāma arī uz atbildētāja Lameka immobiļa uzceltā kokapstrādāšanas fabrika. Tādēļ, pretēji kasācijas sūdzības iesniedzējas aizrādījumam, atbildētājs Lameks, ieķīlājot prasītājam savu nekustamu īpašumu, ieķīlājis arī minēto fabriku kā šīs nekustamas mantas sastāvdaļu (par ko, kā konstatējusi Tiesu palāta, bez tam vēl sevišķi minēts ieķīlāšanas rakstā). Saskaņā ar CL 573. p. mašīnas atzīstamas par fabrikas (t. i. nekustamas mantas) piederumu, kādēļ ķīlas tiesības konkrētā gadījumā — kā pareizi atzinusi Tiesu palāta — izplatījās arī uz fabrikas mašīnām (CL 1372. p.). Tā tad, Tiesu palāta, atzīstot minētās kokapstrādāšanas fabrikas mašīnas par ieķīlātām prasītājam, rīkojusies pilnīgi saskaņā ar likuma notei-

kumiem. Kasācijas sūdzības iesniedzējas aizrādījums, ka lietā neesot pierādīts, ka mašīnas būtu lemtas fabrikas darbībai, runā pretim pašas atbildētājas paskaidrojumam viņas atbildē uz iesūdzības rakstu, kurā atbildētāja atzīst, ka mašīnas lemtas kokapstrādāšanai, t. i. taisni minētās fabrikas vajadzībām; tādēļ minētais kasācijas sūdzības iesniedzējas aizrādījums nav ievērojams. Atrodot, ka Tiesu palāta nav pārkāpusi atbildētājas akc. sab. „Aleksandrs F. Herman“ minētos likumus, kādēļ viņas kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma, Senāts nolēmj: akc. sab. „Aleksandrs Hermans“ pilnvarnieka zv. adv. Sīversas kasācijas sūdzību, uz CPN 283. (186.) panta pamata, atstāt bez ievēribas.

25. 1930. g. 30. aprīlī. Rīgas pilsētas pilnvarnieka zv. adv. Ūzes lūgums atcelt Tiesu palātas spriedumu s-bas „White Star Line and White Star Dominion Line“ prasībā pret Rīgas pilsētu un prasītājas pilnvarnieka zv. adv. Magnusa paskaidrojums. (L. № 94.)

Sēdī vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors F. Konrādi.

Senāts atrod: Senāta CKD jau paskaidrojis (1924. g. spried. № 93), ka gadījumā, kad pilsētas slimnīcām piešķirta tiesība ņemt atlīdzību par ārstēšanu, šī atlīdzība piedzenama uz tiem pašiem noteikumiem kā pilsētu nodokļi, t. i. bezstrīdīgā kārtībā, bet ne tiesas ceļā (sk. arī Kr. Sen. I. un kas dep. kopsapulces lēm. 1900. g. № 22). Tā tad, jautājums par to, vai pilsētas pašvaldībai, kā sabiedriskai iestādei, tiesība piedzīt bezstrīdīgā kārtībā izdevumus par kādas personas ārstēšanu pilsētu slimnīcās, atkarājas no tā, vai, saskaņā ar pastāvošiem noteikumiem, pilsētai jāārstē persona, kura saslimusi ar konkrēto slimību, bez atlīdzības vai viņai piešķirta tiesība šīs slimības ārstēšanas izdevumus piedzīt no pacienta. Tikai šajā pēdējā gadījumā būtu jāatzīst, ka pilsēta, piedzenot šos izdevumus, rikojas kā varas orgāns viņai piešķirtās kompetences robežās, kādēļ arī šajā gadījumā visi strīdi, sakarā ar piedzišanu, būtu izšķirami bezstrīdīgā kārtībā pēc analogijas ar nodokļu piedzišanas kārtību, bet ne tiesas

ceļā. Konkrētā gadījumā, kā to konstatējusi Tiesu palāta, atbildētāja Rīgas pilsēta, piedzinusi no prasītājas Ls 1036 par krievu emigrantu bērnu ārstēšanu no 1924. g. decembra līdz 1925. g. februārim, kurj saslimuši ar skarlatīnu un tikuši no pilsētas veselības nodaļas ievietoti pilsētas slimnīcā. Saskaņā ar Rīgas pilsētas domes 1922. g. 6. novembrī apstiprināto saistošo noteikumu par lipīgu slimību apkarošanu Rīgā („Vald. Vēstn.“ 1922. g. 253., 256., 257. num.) 5. pantu (kādi noteikumi bija spēkā bērnu ārstēšanas laikmetā) gadījumos, ja saslimušie ar skarlatīnu vai difteritu brīvprātīgi ierodas pilsētas slimnīcā, kā arī gadījumos, kad slimos ievieto slimnīcās uz veselības nodaļas pieprasījumu, visus izdevumus par transportu, ārstēšanu slimnīcā, kā arī par dezinfekciju uzņemas pilsēta, vai attiecīgā pašvaldības iestāde. Tā tad, saskaņā ar šo noteikumu pilsētai jāārstē bez atlīdzības visas ar skarlatīnu saslimušas personas, kuras atrodas pilsētas slimnīcās, neatkarīgi no tā, vai šīs personas slimnīcā ieradušās brīvprātīgi vai tās ievietojusi pati pilsēta. Tādēļ, saskaņā ar iepriekš sacīto, jāatzīst, ka pilsēta, piedzenot konkrētā gadījumā ārstēšanas izdevumus no prasītājas, nevarēja rīkoties kā varas orgāns; šajā ziņā viņai varas organa tiesības ar likumu nav piešķirtas, kādēļ arī nevar būt runas par to, ka šī lieta piekristu administratīvo, bet ne tiesu iestāžu kompetencei; izšķirot šo lietu pēc būtības, Tiesu palāta tādēļ rīkojusies pilnīgi pareizi. Ar to atkrit visi atbildētājas paskaidrojumi viņas kasācijas sūdzībā, kurjos viņa cenšas pierādīt: a) ka pilsētai bijusi tiesība piedzīt ārstēšanas izdevumus no prasītājas uz pastāvošo likumu pamata, un b) ka strīds par to izšķirams bezstrīdīgā kārtībā, bet ne tiesas ceļā. Līgumi, kurus prasītāja noslēgusi ar Iekšlietu ministriju attiecībā uz izdevumu segšanu no prasītājas puses par saslimušo emigrantu ārstēšanu, protams, nevarēja piešķirt kādas tiesības atbildētājai, kurā šajos līgumos nav piedalījusies (CL 3115. p.), un nevarēja viņu atsvabināt no pienākuma ārstēt bez atlīdzības ar skarlatīnu saslimušos bērnus, kāds pienākums uz pilsētu gulstas saskaņā ar viņas pašas izdotiem saistošiem

noteikumiem. Atrodot, ka atbildētājas kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma, Senāts nolēmj: Rīgas pilsētas pilnvarnieka zv. adv. J. Ūzis kasācijas sūdzību, uz CPN 793. p. pamata, atstāt bez ievēribas.

26. 1930. g. 26. septembrī. Ievas Birn pilnvarnieka zv. adv. Bērziņa un Oto Zvaigznes pilnvarnieka zv. adv. Grinberga lūgumi atcelt Tiesu palātas spriedumu Ievas Birn prasībā pret Jāni Birnu un Oto Zvaigzni. (L. № 96.)

Sēdī vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senators F. Konrādi.

Senāts atrod: prasības rakstā, kas ienācis Rīgas apgabaltiesā 1924. g. 3. novembrī, prasītāja Ieva Birn paskaidrojusi, ka viņa pēc 1913. g. 4. februāri noslēgtā dāvināšanas līguma atdāvinājusi savam vīram, atbildētājam Jānim Birnam, savas „Kalnu-Vivuli” mājas, kuŗas arī korroborētas uz Jāna Birna vārda, 1923. g. 29. maijā prasītāja cēlusi prasību pret Jāni Birnu par minētā līguma atcelšanu, kādu prasību Rīgas apgabaltiesa apmierinājusi ar savu 1924. g. 17. septembra spriedumu. No procesa gaitā iesniegtā Tiesu palātas sprieduma noraksta redzams, ka viņa apgabaltiesas spriedumu 1926. g. 25. novembrī apstiprinājusi. Minētā Ievas Birn prasība ar apgabaltiesas lēmumu tikusi nodrošināta, aizliedzot Jānim Birnam aprūtināt mājas ar parādiem, par ko tikusi ievesta atzīme zemes grāmatās 1923. g. 13. septembrī. 1923. g. 3. septembrī atbildētājs Zvaigzne iesniedzis pret atbildētāju Birnu fiktīvu prasību par Ls 4000 parāda atmaksu, kādu prasību Birns atzinis, kādēļ tā arī piespriesta. Atbildētājs uz izņemta izpildu raksta pamata, 1924. g. 1. aprīlī vērsis piedzišanu uz „Kalnu-Vivulu” mājām, neskatoties uz minētās atzīmes pastāvēšanu par aizliegumu aprūtināt šīs mājas ar parādiem. Mājas noliktas pārdošanai 1924. g. 15. novembrī. Ievērojot sacīto, prasītāja lūgusi: a) atzīt, ka Zvaigzņem nav tiesības vērst piedzišanu uz „Kalnu-Vivuliem”, un b) Cēsu-Valkas zem. grām. nod. reģistrā 1924. g. 1. aprīlī taisīto ierakstu par šīs piedzišanas vērsanu uz minētām mājām atzīt par dzēšanu no zemes grāmatām. Rīgas apgabaltiesa ar

1927. g. 4. marta spriedumu prasību apmierinājusi. Apgabaltiesa, atzīstot par pierādītu no Zvaigznes pret Birnu celtās prasības fiktivitāti, tomēr atradusi, ka uz šā pamata prasība neesot apmierināma, jo prasītāja neesot lūgusi atzīt Birna parādu Zvaigzņem par neesošu un tiesas spriedumu šajā parāda lietā prasītājai par nesaisītošu. Turpretim apgabaltiesa atzinusi par pareizu otro prasības pamatu, t. i. ka Zvaigzne nevarējis vērst piedzišanu uz „Kalnu-Vivuliem”, pastāvot minētai atzīmei par Ievas Birn prasības nodrošinājumu pret Jāni Birnu. Uz šā pamata tad apgabaltiesa arī prasību apmierinājusi, piedzenot no atbildētājiem Zvaigznes un Birna prasītājai par labu Ls 240 lietas vešanas izdevumu. Apgabaltiesas spriedumu pārsūdzējis atbildētājs Zvaigzne vien.

Tiesu palāta atradusi: a) ka pirmais prasības pamats — no Zvaigznes pret Birnu celtās prasības fiktivitāte — neesot pierādīta, b) ka prasītāja nevarējusi lūgt — prasības celšanas laikā — arī atzīmes dzēšanu par Zvaigznes prasības vērsanu uz „Kalnu-Vivuliem”, jo tagadējās prasības iesniegšanas laikā (1924. g. 3. novembrī) Jānis Birns vēl skaitījies par māju īpašnieku, kādēļ arī piedzišanas atzīme par Ls 4000 pareizi ievesta, jo lieta par dāvināšanas līguma atcelšanu starp Ievu un Jāni Birniem izšķirta Ievai Birn par labu galīgi tikai ar Tiesu palātas 1926. g. 3. novembra spriedumu, c) ka tagadējās prasības iesniegšanas laikā prasītāja varējusi prasīt tikai, lai Zvaigzne nenolīktu „Kalnu-Vivulus” publiskā izsolē, jo 1923. g. 13. septembra aizlieguma atzīme ievesta kā nodrošinājums prasībai par īpašuma tiesībām (Not. nol. 317. p.), kādēļ Jāna Birna chirografārie kreditori nevarot prasīt īpašuma pārdošanu izsolē (Kriev. Sen. CKD 06/89.). Aiz minētiem iemesliem Tiesu palāta, atceļot apgabaltiesas spriedumu, atzinusi, ka Zvaigzņem savas prasības piedzišanai pret Jāni Birnu nav tiesības nolīkt publiskā izsolē „Kalnu-Vivulus”; pārēja daļā Tiesu palāta prasību atraidījusi, atzīstot tiesas un lietas vešanas izdevumus abās instancēs par savstarpēji dzēstiem.

Par Tiesu palātas spriedumu iesnieguši kasācijas sūdzības kā prasītāja Ieva Birn, tā arī atbildētājs Zvaigzne.

21

Kā prasītājas, tā arī atbildētāju kasācijas sūdzības nepelna ievēribu.

Par nepamatotiem atzīstami vispirms atbildētāja Zvaigznes paskaidrojumi viņa kasācijas sūdzībā, kuros viņš apstrīd Tiesu palātas atzinumu par to, ka atbildētājam Zvaigznes neesot tiesības prasīt „Kalnu-Vivuļi“ nolikšanu izsolē. Pretēji atbildētāja domām, Tiesu palāta pareizi atzinusi, ka 1923. g. 13. novembrā aizliegums (Ievas Birn prasības lietā) uzskatāms par nodrošinājumu prasībai par īpašuma tiesībām (Not. nolik. 317. p.). Kā to Sen. CKD jau paskaidrojis (27/564), Notār. nolik. 317. p., runājot par īpašuma tiesību prasību, nedomā vis tikai rei vindicatio, bet šā likuma panta piemērošanai pilnīgi pietiek, ja nodrošinātā prasība vērsta uz imobilu pārešanu prasītāja īpašumā. Tādēļ Tiesu palāta šo pantu varēja piemērot arī konkrētā gadījumā pareizi atzīstot, ka Ievas Birn celtās prasības pret Jāni Birnu par dāvināšanas līguma atcelšanu mērķis bijis taisni panākt māju atpakaļpāreju viņai, korroborējot mājas atkal uz viņas vārda. Bet ja nu minētā prasībā bijis strīds par īpašuma tiesībām, tad arī Ievai Birn uz CPN 1199. panta pamata bijusi tiesība prasīt, lai mājas netiktu no Zvaigznes noliktas izsolē, jo, kā to Senāts arī jau paskaidrojis augšā minētā spriedumā, CPN 1199. p. attiecībā uz personīgu prasību (par kādu uzskatāma arī Zvaigznes prasība pret Birnu) vēršanas atzīmi, saskaņā ar CPN 1887. p., atstāts spēkā visā Latvijā. 1199. p. paredz., ka prasība par īpašuma tiesību atzīšanu aptur imobilu pārdošanu izsolē, ja šāda prasība nodrošināta ar attiecīgu atzīmi zemes grāmatās, t. i. no hipotēkas sistēmas viedokļa, ar atzīmi pēc Notār. nolik. 321. p. 2. d. „a“ punkts. No tā loģiski izriet, ka imobilu izsoli vispār nedrīkst pieprasīt personīgs kreditors, ja uz to pašu imobilu jau agrāk tika ieviesta nupat minētā atzīme, kuŗas vienīgais nolūks ir un var būt taisni tikai nodrošināt imobilu apstiprināšanu prasītāja īpašumā. Tā tad, un ievērojot, ka prasītāja prasība konkrētā gadījumā tikusi nodrošināta taisni ar Notār. nolik. 321. p. 2. d. „a“ punktā paredzēto atzīmi, jāatzīst, ka Zvaigzne nevarēja 1924. g. prasīt „Kalnu-Vivuļi“ pārdošanu

izsolē, jo minētais aizliegums prasītājas prasības nodrošināšanai ticis ieviests jau agrāk, un proti, 1923. g. 13. septembrī. Ar to atkrit visi atbildētāja Zvaigznes paskaidrojumi viņa kasācijas sūdzībā, kādēļ tā kā nepamatota atraidāma.

Tāpat par nepamatotiem atzīstami prasītājas kasācijas sūdzībā minētie iebildumi pret Tiesu palātas atzinumu, ka prasība par uz Zvaigznes lūgumu ievestās piedzišanas atzīmes dzēšanu atzīstama par priekšlaicīgu. Tiesu palāta šajā ziņā izgājusi no pareiza viedokļa, ka prasības pamati apspriežami pēc prasības iesniegšanas momenta, kad (1924. g. 3. novembrī) prasītājas prasība par dāvināšanas līguma atcelšanu vēl nebija izšķirta (jo Tiesu palātas prasītājai par labu taisītais spriedums kritis tikai 1926. g. 25. novembrī). Tādēļ prasītājai (tagadējās prasības iesniegšanas momentā) trūka ikkatrs pamats prasīt minētās atzīmes dzēšanu, kuŗu uz Zvaigznes lūgumu varēja ievest zemes grāmatās saskaņā ar Notār. nolik. 317. p., pēc kuŗa īpašuma tiesību prasības nodrošināšana atzīstama par šķērslī tikai tādu tiesību korroborēšanai, kuŗas labprātīgi nodibinājis imobilu īpašnieks; tādēļ arī Tiesu palāta pamatoti atzinusi, ka minētā momentā piedzišanas atzīme uz Zvaigznes lūguma ieviesta pareizi. Tikai pēc tam, kad prasība par dāvināšanas līguma atcelšanu tika izšķirta prasītājai par labu, viņai radās iespēja prasīt šās atzīmes dzēšanu uz ta pamata, ka šīs atzīmes materiāli aizskar viņas ar tiesas spriedumu atzītās un jau agrāk (pirms Zvaigznes atzīmes ieviešanas) nodrošinātās tiesības uz imobilu. Pretēji prasītājas domām, Tiesu palātas atzinumos nav atrodama nekāda loģiska pretruna: ir pilnīgi loģiski no vienas puses atzīt, ka tajā momentā, kad prasība par īpašuma tiesībām vēl nav izšķirta, trešai personai nav tiesības nolikt šo īpašuma publisku izsole (jo, kā pareizi atzinusi Tiesu palāta, pretējā gadījumā prasītājs varētu vispār zaudēt iespēju realizēt savas īpašuma tiesības uz imobilu, ja tādas tiktu atzītas ar tiesas spriedumu, jo imobilu pa procesa gaitu varētu iegūt trešā persona izsolē), bet — no otras puses — neatļaut jau minētā momentā dzēst per-

sonīga kreditora uz immobilu ievesto atzīmi, jo gadījumā, ja prasītājs īpašuma tiesību prasību zaudētu un viņa īpašuma tiesības uz immobilu ar galīgu tiesas spriedumu netiktu atzītas, šai piedzišanas atzīnei būtu atzīstams likumīgs spēks un nozīme. Tādēļ jāatzīst, ka Tiesu palāta pilnīgi pareizi šajā daļā (t. i. attiecībā uz Zvaigznes piedzišanas atzīmes dzēšanu) prasību atraidījusi kā priekšlaicīgu; ar to atkrit visi prasītājas paskaidrojumi viņas kasācijas sūdzības 4. punktā.

Tāpat nav ievērojami prasītājas iebildumi tajā pašā kasācijas sūdzības punktā pret Tiesu palātas atzinumu, ka augšā minētā Zvaigznes prasība pret Jāni Birnu nav atzīstama par fiktīvu. Šis Tiesu palātas atzinums, kuŗu viņa pamato uz nopratināto liecinieku liecībām, attiecas uz lietas iztīrīšanu pēc būtības un tādēļ kasācijas kārtībā nav pārbaudāms. Tālāk prasītāja nepamatoti atrod (kasācijas sūdzības 1. un 2. punktā), ka Tiesu palāta nevarējusi atcelt apgabaltiesas spriedumu arī attiecībā uz atbildētāju Birnu (kā pēc būtības, tā arī attiecībā uz lietas vešanas izdevumiem), jo pēdējais apgabaltiesas spriedumu neesot pārsūdzējis. Šis prasītājas iebildums atkrit uz CPN 23. (154.) panta pamata, jo pēc tagadējo prāvnieku strīda būtības apgabaltiesas spriedums nedalāmi attiecas uz abiem atbildētājiem, tādēļ atbildētāja Zvaigznes iesniegtai apellācija s sūdzībai ir spēks un nozīme arī attiecībā uz atbildētāju Birnu, lai gan pēdējais patstāvīgu apellācijas sūdzību nav iesniedzis. Nav saprotami prasītājas aizrādījumi viņas kasācijas sūdzības 2. punktā, ka Tiesu palāta esot parkāpusi CPN 774. panta noteikumus; Tiesu palātas spriedumā noteikts, ka viņa, atceļot apgabaltiesas spriedumu, apmierina prasības vienu daļu, bet otro atraida, kādēļ jāatzīst, ka Tiesu palāta šajā ziņā rīkojusies pilnīgi saskaņā ar 774. panta izpratni. Tiesu palātas atzinums par to, ka tiesas un lietas vešanas izdevumi atzīstami prāvnieku starpā par savstarpīgi segtiem uz CPN 870. panta pamata, nav pārbaudāms kasācijas kārtībā (Kr. Sen. CKD 97./58., 01./101. u. c.), ar ko atkrit prasītājas pret šo Tiesu palātas atzinumu vērstie paskaidrojumi viņas kasācijas sūdzības 3. punktā.

Aiz visiem aprādītiem iemesliem Senāts, atzīstot, kar arī prasītājas kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma, Senāts nolēma: Ievas Birn pilnvarnieka zv. adv. Bērziņa un Oto Zvaigznes pilnvarnieka zv. adv. Grinberga kasācijas sūdzības, uz CPN 793. p. pamata, atstāt bez ievēribas.

27. 1930. g. 10. decembrī. Finanču ministrijas Nodokļu departamenta lūgums par Tiesu palātas lēmuma atcelšanu mir. Benjaminā Rozenberga mantojuma lietā. (L. № 97.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Senāts atrod: pēc Nodokļu nolik. 208. p. mantojuma vērtību noteic paši mantinieki, pie kam vērtība nevar būt zemāka par likumisko vērtību, kuŗu nosaka 230.—234. p. Nupat minētos pantos nav kā likumiska vērtība aizrādīta cena, kuŗu noteic tiesu izpildītājs apsargājot mantojumu CPN 1971. u. turpm. p. paredzētā kārtībā. Mantinieku noteiktā vērtība ņemama vērā tikai tad, ja tā pieteikta tiesai vai Nodokļu departamentam iesniegtā pieteikumā par mantojuma sastāvu un vērtību (Senāta spried. 27/95., 486.). Tāpēc, pretēji Nodokļu departamenta domām, nav ņemama vērā immobila vērtība, kuŗa apzīmēta mantojuma apsargāšanas protokolā. Nodokļu departamenta paskaidrojums par to, ka mantinieks esot bijis kļāt pie mantojuma apsargāšanas un neesot cēlis pret to iebildumu un tāpēc esot uzskatāms it kā par klusējo piekritušu tai vērtībai, nepelna ievēribu jau tāpēc vien, ka Nodokļu departaments uz to aizrāda pirmo reizi kasācijas instancē un, bez tam, arī tāpēc, ka mantinieks katrā ziņā šo vērtību nebija uzdevis savā pieteikumā par mantojuma sastāvu un vērtību, kādam pieteikumam ir izšķiroša nozīme. Tādā kārtā Tiesu palāta, norēķinājoties ar vērtību, kuŗu tiesu izpildītājs noteicis pie mantojuma apsargāšanas, nav Nodokļu departamenta minētos likumus parkāpusi, kādēļ viņa kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma. Aiz aprādītiem iemesliem Senāts nolēma: Finanču ministrijas Nodokļu departamenta kasācijas sūdzību, uz CPL 793. p. pamata, atstāt bez ievēribas.

28. 1930. g. 29. aprīlī. Ļubovas Kapinas un Natālijas Sokolovas lūgums par Tiesu palātas spriedumu atcelšanu Oto Vestermaņa prasībā pret Katrīnu Nestjerovu, Ļubovu Kapīnu, Natāliju Sokolovu un citiem un prasītāja pilnvarnieka zv. adv. Pauļuka paskaidrojums. (L. № 100.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Senāts atrod: noteikumi par aizbilstama mantības pārvaldīšanu analogiski piemērojami arī aizgādņa un sevišķi arī mantojuma aizgādņa darbībai (CL 495., 2594. p.). Pēc CL 357. p. (Tiesu palāta nepareizi min. 375. p.) aizbildnis visās viņa aizbilstamās lietās rīkojas patstāvīgi un ved tās ar saimnieka tiesībām (gleich einem Hausherrn); tāpat pēc 398. p. aizbildnis var sava aizbilstamā lietās un tā interesēs noslēgt visādus līgumus, pieņemt un izdarīt maksājumus. Visi tādi darbi ir nepilngadīgam saistoši, ja vien aizbildnis to izdarījis labticībā. Ja arī 357. p. 2. teik. uzliek aizbildnim par pienākumu visos svarīgākos gadījumos izlūgt Bāriņu tiesas norādījumus, tad tas ir tikai instrukcija aizbildnim, par kuras neizpildīšanu viņš atbildētu personīgi saskaņā ar CL 431. p.; bet nekādā ziņā pats darījums, kuru aizbildnis noslēdzis aizbilstamās personas vietā, neizlūdzot Bāriņu tiesas norādījumu vai atļauju nebūtu aiz šā iemesla vien uzskatāms par nesaistošu aizbilstamam un par spēkā neesošu. Tur, kur aizbildnim obligātoriski jāizlūdz Bāriņu tiesas piekrišana un kur, trūkstot šādai atļaujai, aizbildņa noslēgtais darījums nav saistošs aizbilstamam; CL taisni uz to aizrāda, noteicot kārtību, kurā aizbilstamam, sasniedzot pilngadību, būtu jāapstrīd šāds darījums. Vienīgais gadījums, kuru šajā ziņā paredz CL, attiecas uz nekustamas mantas atsavināšanu (CL 387., 382., 386. p.), par kādu vien CL 387. p. nosaka attiecīgu sankciju; šādu sankciju CL neparedz pārējos gadījumos, kuŗos CL pat prasa Bāriņu tiesas atļauju (piem. 381. p.) un ne norādījumu vien. Tāpēc arī aizbildnim nemaz nav jāizlūdz Bāriņu tiesas norādījumus vai atļauja, ja tas, aizbilstamā vietā un vārdā, izdod vai indosē vekseli. Atbildētāju minētam Veks. lik. 31. p. nav sakara ar runā esošo lietu, jo tas paredz gadījumu, kad aizbild-

nis vai citi likumīgi pārstāvji kā tādi parakstījuši vekseli aizbilstamās personas vietā bez tā, ka viņiem tādas tiesības būtu; bet šis pēdējais jautājums izšķirams — kā pareizi aizrāda prasītājs savā paskaidrojumā uz kasācijas sūdzību — nevis pēc Veksellikuma, bet gan vienīgi pēc attiecīgā CL noteikumiem. Tā tad Tiesu palāta, atzīstot runā esošiem vekseliem saistošu spēku atbildētājam — kasācijas iesniedzējam un uz šā pamata apmierinot prasību pret viņām, nav kasācijas sūdzībā minētos likumus pārkāpusi, kādēļ viņu kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma. Aizprādītiem iemesliem Senāts nolēmj: Ļubovas Kapīnas un Natālijas Sokolovas kasācijas sūdzību, uz CPN 793. p. pamata, atslāt bez ievēribas.

29. 1930. g. 29. aprīlī. Augustes, Otiļijas un Itas Perelmanu pilnvarnieka zv. adv. Hillmaņa lūgums par Tiesu palātas lēmuma atcelšanu mir. Pereļmaņa testamenta apstiprināšanas lietā un akc. sab. „Latvijas Transīts” pilnvarnieka zv. adv. Minca, un Idas Fridlender pilnvarnieka zv. adv. Simanoviča paskaidrojums. (L. № 104.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Senāts atrod: pretēji blakus sūdzību iesniedzēju domām, blakus intervencija (CPN 662.—664. p.) nav piemērojama vispārējās apsardzības lietās; tāpēc personām, kuŗas nav piedalījušās apsardzības lietā pirmā instancē, nav tiesības lietā iestāties ar blakus sūdzību par pirmās instances lēmumu. Tomēr šāds princips nav piemērojams apsardzības kārtībā iztirzājamās mantosānās lietās, kuŗas ieinteresētas personas izsauc par sludinājumu aicināšanas kārtībā pēc CPN 2054. un 2079. turpm. p. Šajā ziņā CPN 2068. p. tieši min gadījumu, kad aicināšanas kārtībā taisītie lēmumi ir pārsūdzami ar blakus sūdzību, pie kam 2069. p. nemaz neizšķir ieinteresētās personās pēc tā, vai viņas bija iepriekš formāli piedalījušās lietas iztirzāšanā pirmā instancē vai ne. CPN 2068. p. 2. pk. tieši kā pārsūdzēšanas pamatu min gadījumu, kad pirmās instances tiesa pārkāpusi, starp citu, arī 2063. p., saskaņā ar kuŗu jāizsauc lūdzēja uzdotās

personas; ja nu lūdzējs savā lūgumā, pretēji 2057. p. 3. punktam, noklusē par viņam pazīstamu ieinteresētu personu, tad taisni tādai personai tiesību izlietot viņai ar 2068. p. 2. punktu piešķirto tiesību blakus kārtībā pārsūdzēt pirmās instances lēmumu, ar kuru ieinteresētās personas pretenzija netika ievērota tikai tāpēc vien, ka tā paliktu nepieteikta pirmās instances tiesā, kaut arī tāda pretenzija mantiniekiem vai mantojuma aizgādņiem bija zināma un par kuru pats mantojuma aizgādņis pat bija ziņojis Bāriņu tiesai. 2068. p. paredzētā kārtībā, kurā pirmās instances tiesā taisītie preklusīvie lēmumi pārsūdzami blakus sūdzības ceļā, nemaz nav ierobežota ar 2069. p. paredzēto iespēju, tādus pašus preklusīvus lēmumus apstrīdēt arī prasības ceļā. Taisni otrādi, 2069. p. noteikti uzsvēra, ka preklusīvi lēmumi apstrīdami arī (pēc krievu teksta „и“) prasības ceļā, proti 2068. p. 1.-4. punktā, t. i. visos 2068. p. paredzētos gadījumos, tā tad arī 2068. p. 2. punktā aprādītā gadījumā. Vienīgais gadījums, kad preklusīvs lēmums būtu apstrīdams tikai prasības kārtībā vien, ir tas, kad tiktu pierādīts viltojums dokumentos vai aicinājuma lūgumā. Runā esošā gadījumā blakus sūdzētāji, kreditori akc. sab. „Latvijas Tranzīts“ un Ida Fridlender, savas pretenzijas bija pieteikuši mantojuma aizgādņim, kas savukārt par tām ziņojis Rīgas Bāriņu tiesai. Kaut arī Bāriņu tiesa nav tiesa un tāpēc CPN 2080. p. 2. punkts nav formāli piemērojams Bāriņu tiesā pieteiktai pretenzijai, tomēr pretenzijas pieteikšanai Bāriņu tiesai ir nozīme tajā ziņā, ka pieteicēju pretenziju nevar atzīt par nezināmu mantojuma aizgādņim, pie kura mantiniekiem būtu bijis jāgriežas jautājumā par mantojuma sastāvu un tā varbūtējo apgrūtinājumu ar parādiem. Gan, pretēji akc. sab. „Latvijas Tranzīts“ aizrādījumam, nav izšķirošs tas, ka runā esošā gadījumā mantinieces tieši par kreditoru aicinājumu nebija lugušas, jo viņas, saskaņā ar apgabaltiesas 3. civilnodaļas priekšsēdētāja rezolūciju, un sakarā ar apgabaltiesas paziņojumu, bija iemaksājušas attiecīgo naudu (Ls 8,20) sludinājuma ieviešanai „Vald. Vēstn.“ (apgabalt. akts 1., 8. lp.); ar to mantinieces taisni piekritušas visu ieinteresēto personu aicināšanai

saskaņā ar CPN 2079. p. Kasācijas iesniedzēju minētā Kr. Sen. CKD 09./44. izteiktās domas par CPN 2069. p. nemaz neatbilstošu viņu aizrādījumam, iz kā prasība būtu vienīgais ceļš preklusīvā lēmuma atcelšanai; tāpat runā esošā jautājumā nav piemērojams arī Kr. Sen. CKD spriedums 14./9., kas attiecas uz LCL 1066⁹⁹. p., bet ne uz CPN 2068., 2069. p. Arī likumdevēja motīviem pie CPN 185. p. 3. punkta atcelšanas nav nekāda sakara ar tagadējā lietā izšķiramo jautājumu. Tā tad Tiesu palāta, apmierinot blakus sūdzībā par apgabaltiesas lēmumu izteiktos lūgumus gala slēdziena ziņā, nav kasācijas iesniedzēju minētos likumus pārkāpusi, kādēļ viņu kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma. Aiz aprādītiem iemesliem Senāts nolēma: Augustes, Otīlijas un Itas Perelmans pilnvarnieka zv. adv. Hillmaņa kasācijas sūdzību, uz CPN 793. p. pamata, atstāt bez ievēribas.

30. 1930. g. 29. aprīlī. Vājprātīgās Emmas Bērziņš aizgādņa Valdemāra Sauliša pilnvarnieka zv. adv. Kārklīņa un Reinholda Bērziņa prasībā pret Mariju, Jēkabu un Emīlu Bērziņu. (L. № 105.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Senāts atrod: atbildētājas, vājprātīgās Emmas Bērziņš aizgādņis atrod, ka pēc Vidz. zemn. lik. (1860. g.) 1006., 1007. p. intestātmantiniekiem (descendentiem un ascendentiem) atstājamā daļa (1/4 daļa visā mantojumā) pārejot ipso jure vienīgi uz minētiem testamentā apietiem neapejamim intestātmantiniekiem (Noterben) kā tādiem vien, un ka tāpēc testamentā ieceltie testāmentmantinieki, kaut arī tiem kā asinsradniekiem būtu pats par sevi tiesība mantot ab intestato, nevarot piedalīties obligātoriskās mantošanas daļas sadalīšanā starp visiem intestātmantiniekiem; šāds atbildētājas uzskats nav atzīstams par pareizu. Vidz. zemniek. lik. (1860. g.) 1006., 1007. p. burtiski saskan ar Vidz. zemn. lik. (1819. g.) 422., 423. § un pēc būtības arī ar Kurz. zemn. lik. (1817. g.) 130. p., tikai ar to starpību, ka pēdējais obligātorisko daļu aprēķina citādos apmēros. Vidz. zemn. lik. (1819. g.) un Kurz. zemn. lik. (1817. g.) sastādīti tajā pašā laik-

metā, pie kam Vidz. zemn. lik. (1819. g.) jautājumā par obligātoriskās daļas būtību un jurid. raksturu, atradies Kurz. zemn. lik. iespaidā. Ja nu Kurz. zemn. lik. (1817. g.) uzskata neapejamus mantniekus par „Noterben“ (netikvien par „Plichttheilserben“) pēc formālās spaidu mantošanas tiesību sistēmas („formelles Noterberecht“), t. i. uzliek testātoram par pienākumu obligātorisko daļu atstat neapejamiem mantniekiem (Noterben) taisni tikai institūcijas ceļā (Sen. CKD spried. krāj. 23./60.), tad tas pats atzīstams arī pēc Vidz. zemn. lik. (1819. g.) un līdz ar to arī pēc Vidz. zemn. lik. (1860. g.) 1006., 1007. p. Tāpēc minētā obligātoriskā daļā (kāda pēc 1007. p. līdzinās $\frac{1}{4}$ visā mantojumā), testaments, ar kuru testātors būtu no pārkāpis, atceļams attiecīgā daļā, un šajā daļā mantošanai jānotiek ab intestato (sk. minēto Senāta spriedumu). Ja nu, saskaņā ar Vidz. zemn. lik. (1860. g.) 1007. p., obligātoriskā daļā mantojums pāriet pēc noteikumiem par intestātmantošanu, tad tas nozīmē, ka šī daļa pāriet uz intestātmantniekiem kā tādiem; intestātmantošana pati par sevi neatkrīt ar to, ka kādi intestātmantnieki tiktu tajā pašā laikā iecelti arī par testāmentmantniekiem. Citādi būtu jānāk pie atzinuma, ka, obligātoriskās mantošanas daļas neievērošanas gadījumā testaments būtu jāatceļ nevis tikai šajā obligātoriskās mantošanas daļā vien, bet it kā visumā; bet šāds atzinums tieši runātu pretim 1007. p. saturam, pēc kura testāmentam pārējās daļās jāpaliek spēkā. Nupat minētam atzinumam nerunā pretim noteikums „nemo pro parte testatus, pro parte intestatus decedere potest“ (CL 1704. p.). Nerunājot nemaz par to, ka šis noteikums nav piemērojams Vidzemē, tajā izteiktais aizliegums attiecas vienīgi uz testāmenta sastādīšanu, tajā ziņā, ka Kurzemē testātors nedrīkst testāmentā iecelt mantniekus tikai zināmās daļās, noteicot, ka pārējās daļās mantojumam jāpāriet ab intestato; bet minētais aizliegums neattiecas uz gadījumu, kad jau taisītais testaments tiktu atcelts un atkrīstu vienā daļā aiz obligātoriskās mantošanas tiesību neievērošanas; jo šajā gadījumā arī Kurzemē testaments

atzīstams spēkā pārējās daļās (CL 2793. p.). Pretēji kasācijas iesniedzēja domām, no tā, ka Kurz. zemn. lik. 130. p. noklusē par testāmentmantnieku tiesībām prasīt sev intestātorcijas no tās mantojuma daļas, kura kā obligātoriska mantošanas daļa, katrā ziņā piekrit neapejamiem mantniekiem, un, obligātoriski pāriedama ab intestato, nav padota testātorā brīvai rīcībai, nemaz nezīriet, ka 130. p. tomēr izslēgtu no piedalīšanās šajā obligātoriskās intestātdaļā tās testāmentā ieceltās personas, kuŗas likums atzīst arī par intestātmantniekiem. Tādā kārtā aprādītos apstākļos vispār, pēc Latvijas zemnieku likumiem, pilnīgi pielaidzama vienlaicīga mantošana kā ex testamento, tā ab intestato vienā un tajā pašā mantojumā. Tādēļ minētā obligātoriskā daļā mantojums pāriet uz visiem intestātmantniekiem taisni pēc noteikumiem par intestātmantošanu, pilnīgi neatkarīgi no tā, vai tādi ar tā pašā testāmenta spēkā palikušiem nosacījumiem būtu iecelti arī par testāmentmantniekiem (Sen. CKD 29./495.). Nākot — principā — pie tā pašā atzinuma par tagadējo testāmentmantnieku tiesībām piedalīties, runā esošā gadījumā, arī obligātoriskā mantošanas daļā kopā ar kasācijas iesniedzēju, Tiesu palāta nav Vidz. zemn. lik. 1006., 1007. p. pārkāpusi. Tiesu palāta, apstiprinot apgabaltiesas spriedumu, nav ievērojusi, ka apgabaltiesa rēķinājusies tikai ar tiem atbildētājiem (testātorā atraitnes un viņa otrās laulības bērnu prasībā), kuŗi pirmā instancē bija uzstājušies un testāmentu apstrīdējuši, un ka tomēr otrā instancē testāmentu bija apstrīdējis ar apellācijas sūdzību arī tagadējais kasācijas sūdzības iesniedzējs vājprātīgās Emmas Bērziņš aizgādnieks kā pirmās laulības bērns pārstāvis. Tā tad Tiesu palātā testāmentu apstrīdējuši jau visi 6 pirmās laulības bērni; tāpēc obligātoriskā mantošanas daļa ($\frac{1}{4}$ daļa mantojumā) bija jāsadala starp 8 personām (pirmās un otrās laulību bērniem) pa $\frac{1}{32}$ daļai katram, kopā $\frac{8}{32}$ daļām mantojumā; tāpēc testaments bija jāatstāj spēkā tikai pārējās daļās, proti $\frac{24}{32}$ daļās, bet nekad ne $\frac{27}{32}$, kā nepareizi atzīst Tiesu palāta. Pretēji prasītāja Reinholda Bērziņa domām, runā esošo testāmentu parakstījis pats testātors; vai testātors pašu testāmentu arī būtu paš-

rocīgi sarakstījis, tam nav izšķirošas nozīmes. Vidz. zemn. lik. 1013. p. neprasa, ka testaments būtu sarakstīts un parakstīts personīgi no paša testatora. Uz vispārēja pamata izšķirošs ir paraksts. Tāpēc, ja testamentu parakstījis testātors pats, tad ar to vien jau viņš apliecinājis, ka akts satur sevī viņa pēdējo gribu, līdz kamēr nebūtu pierādīts pretējais; ja 1013. p. nemaz neaizskar ļautājumu, vai testātors pats parakstījis testamentu, tad šāds likuma iztrūkums, saskaņā ar Vidz. zemn. lik. 938. p. un CL ievad. XII p., papildināms ar CL noteikumiem par rakstiskiem privātestamentiem pēc Vidz. zemes tiesībām (sk. ievad. XXI). Šajā ziņā CL 2070. p. nosaka, ka privāts testaments var būt uzrakstīts arī ne ar paša testatora roku, bet gan viņam tas ar savu roku jāparaksta, atzīmējot savu vārdu un uzvārdu; uz vispārēja pamata, likumu interpretējot, šaubu gadījumā saudzīgākai un taisnīgākai vārda nozīmei dodama priekroka pret bargāko (favor testamenti). Saskaņā ar šo, iztulkojumam, pēc kuŗa darījums tiek uzturēts un cik iespējams paliek spēkā, dodama priekšroka pret tādu iztulkojumu, kuŗam ir otrādas sekas (CL 3102., 3104., 2474. p.). Tā tad, gala slēdziena ziņā Tiesu palāta pareizi atzinusi testamentu par — formas ziņā — derīgu. Tiesu palātai bija pietiekošs iemesls atzīt liecinieces Kirul liecību par neizšķirošu un uz šā pamata atraidot prasītāja un pie tam tikai pēdējā Tiesu palātas sēdē un tikai eventuāli pieņemto lūgumu viņas nopratināšanas dēļ. Tiesu palātas 1928. g. 23. februāra sēdē prasītājs bija lūdzis nopratināt Kirul par to, ka „mir. Bērziņš kādu nedēļu pirms nāves izteicies, ka negribot taisīt testamentu“. Ja arī mir. Bērziņš tā būtu izteicies, tad tomēr ar to nav noskaidrots, aiz kādiem iemesliem viņš tā bija izteicies; nav, piem., izslēgts, ka viņš būtu domājis par kādu jaunu testamentu; bet par to, ka lieciniece varēšot apliecināt, ka mir. Bērziņš izteicies, ka viņš testamentu nav sastādījis, prasītājs, pretēji viņa aizrādījumam viņa kasācijas sūdzībā, nemaz nebija runājis minētā Tiesu palātas sēdē. Tā tad Tiesu palāta, gala slēdziena ziņā, nav pārkāpusi arī prasītāja Reinholda Bērziņa sūdzībā minētos likumus, kādēļ viņa kasāci-

jas sūdzība kā nepamatota atraidāma. Senāts nolēmj: vājprātīgās Emmas Bērziņš aizgādņa Valdemāra Sauliša pilnvarnieka zv. adv. Kārklīņa un Reinholda Bērziņa pilnvarnieka zv. adv. Berenta kasācijas sūdzības, uz CPN 793. p. pamata, atstāt bez ievēribas.

31. 1930. g. 29. aprīlī. Lavīzes Šulc, Valdemāra un Alvinas Kaņepu pilnvarnieka zv. adv. Siksnas lūgums par Tiesu palātas sprieduma atcelšanu Andreja un Annas Kaņepu prasībā pret Lavīzi Kaņep u. c. (L. № 109.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Senāts a t r o d: CL 4500. p., tāpat kā visi IV titulā 2. nodalījumā ievietotie panti, paredz uzlikumu (Auflage, modus). Tomēr 4500. p. atšķiras no pārējiem šādā nodalījuma pantiem ar to, ka 4500. p. paredzētam uzlikumam ir piešķirta arī nosacījuma (Bedingung) nozīme (Erdmann, System 4. sēj. 461. lp. pie 6. piez.) un proti rezolūtīva nosacījuma nozīme. Tā tad dāvinātājam ir netiekvien tiesība prasīt uzlikuma izpildīšanu (CL 4497. p.) un tiesība prasīt dāvinājuma atcelšanu ar personīgu, pret apdāvināto personīgi vērsto prasību (CL 4498., 4485. p.), bet ir arī lietiska vindikācijas prasība, kuŗas priekšmets ir dāvinājuma vindikācija. Šādas vindikācijas prasības priekšmets ir pats dāvinājums, cik tālu tas sastādās no miesīgas mantas un cik tālu vindikācija nav izslēgta uz CL 923. p. pamata, kā pareizi aizrāda Tiesu palāta. Bet visos pārējos gadījumos vindikācija ir pielaižama un tāda, kā lietiska prasība, vēršama netiekvien pret apdāvinātā mantiniekiem, bet arī pret trešām personām. Vindikāciju paredz 4500. p. no tā viedokļa, ka alimentācijas uzlikšanai likums piešķir taisni nosacījuma, proti, rezolūtīva nosacījuma, raksturu, t. i. alimentācijas neizsniegšana vien ipso jure iznīcina netiekvien dāvināšanas līgumu, bet arī šo līgumu nodibināto ipašuma pāreju; pie tam, sakarā ar šādu rezolūtīva nosacījuma iestāšanos kontrahents var atprasīt to, ko viņš nodevis otram (CL 3175. p. 2. teik.). Ar to atkrit vjspirms atbildētāju aizrādījums viņu kasācijas sūdzībā uz to, ka vindikācija, kā lietiska prasība, neesot pie-

laižama it kā tāpēc, ka apdāvinātais ar dāvināšanas līgumu jau ieguvis īpašuma tiesības, kamēr vindikācija esot izvedama tikai pret valdītāju, kas nevarot atsaukties uz īpašuma tiesībām. 4500. p. piešķir alimentācijas uzlikumam nevis vienkārša uzlikuma raksturu, bet, kā aprādīts, bez tā, vēl rezolūtiwa nosacījuma nozīmi, un sakarā ar to izteic 4485. pantā paredzētam noteikumam pretējo principu. Pēc CL ievad. XX p., pretruna starp privātlīguma atsevišķiem noteikumiem nav jāprezumē un noteikumi, kuŗi izliekas pretrunīgi, jāiztulko kā viens noteikums uzstāda normu, bet otrais izņēmumu. Tā tad 4500. p. taisni izteic izņēmumu pret 4485. p. paredzēto normu un, pretēji 4485. p. uzstādītai vispārējai normai, piešķir dāvinātajam tiesību atdāvināto priekšmetu atprasīt gadījumā, ja apdāvinātais neizpilda viņam ar dāvinājuma līgumu uzlikto alimentācijas pienākumu un, proti, tiesību atprasīt atdāvināto priekšmetu ar vindikāciju. Vindikācija vēršama uz vispārēja pamata netikvien pret pašu apdāvināto, bet arī pret viņa mantiniekiem un pat pret trešām, nelabticīgām, personām. Ar to tā tad atkrit arī tas vienīgais pamats, uz kuŗa atbildētāji pamato savu kasācijas sūdzību. Aiz aprādītiem iemesliem un ievērojot, ka Tiesu palāta nav atbildētāju kasācijas sūdzībā minētos likumus pārkāpusi, kādēļ viņu kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma, Senāts nolēma: Lavīzes Šulc, Valdemāra un Alviņas Kanepu pilnvarnieka zv. adv. Siksnas kasācijas sūdzību, uz CPN 793. p. pamata, atstāt bez ievēribas.

32. 1930. g. 25. septembrī. Marijas, Aleksandra, Paula, Zentas un Ernasa Jonasa pilnvarnieka zv. adv. Kēmaņa lūgums par Tiesu palātas sprieduma atcelšanu Emīlijas Rodkevič prasībā pret Mariju, Pauli, Aleksandri, Zentu un Ernu Jonas un prasītājas pilnvarnieka zv. adv. Rūbinšteina paskaidrojums. (L. № 112.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Senāts atrod: atbildētāji nenoliedz, ka viņi apstrīdējuši un vēl tagad apstrīd to apstākli, ka prasītāja uzskatāma par mirušās Vilhelminas Jonas, dzim. Ogelman, ārļaulības meitu. Tāpat atbildētāji neap-

galvo, ka pēc minētās Vilhelminas Jonas būtu palikuši vēl kādi citi mantinieki bez pašiem atbildētājiem, t. i. viņas meitas Ernas un viņas mirušā dēla, Edgara, bērniem. Beidzot atbildētāji arī nenoliedz, ka prasītāja pieteikusi savas mantošanas tiesības apgabaltiesā mirušās Vilhelminas Jonas mantošanas lietā tāpat kā arī minētie atbildētāji, pie kam prasītāja, nevarēdama apsardzības kārtībā nodibināt savu radniecību ar mantu devēju kā pēdējās meita, bija piespiesta celt savu tagadējo prasību. Pretēji atbildētāju domām, vispār mantinieku apstiprināšana mantošanas tiesībās nav prasāma (Senāta CKD spried. krāj. 22./32., 46.; 23./28.); tāpēc atbildētājiem nav tiesību uz šā pamata celt ierunas pret prasību. Pretēji atbildētāju domām, prasītājai nav aizliegts, metrikā esošo aizrādījumu uz to, ka viņas māte būtu kāda Emīlija Neumann, atspēkot ar lieciniekiem, jo CPN 1354. p. vispār šajā lietā nav piemērojams. Tagadējā lietā ir pacelts jautājums nevis par to, vai prasītāja būtu atzīstama par dzimušu likumīgā ļaulībā, bet gan tikai par to, kādas jaunavas ārļaulības meita viņa būtu. Ja nu atbildētāju iesniegtā metrikā prasītāja apzīmēta kā minētās Emīlijas Neumann meita, tad prasītājai nevar, sevišķi no CL viedokļa, atņemt iespēju ar visiem pierādīšanas līdzekļiem nodibināt, ka viņa īstenībā nevis minētās Neumann meita, bet gan mantu devējas, Vilhelminas Jonas, dzim. Ogelman, meita. Pat grūti domājams, ka prasītāja varētu taisni tikai ar rakstiskiem pierādījumiem nodibināt, ka viņa ir kādas citas jaunavas ārļaulības meita, nekā tās jaunavas, kuŗa apzīmēta metrikā; tāpēc Tiesu palātai bija pietiekošs pamats šajā lietā pielaist liecinieku liecības. Ja arī Tiesu palāta savā blakus lēmumā, kā apgalvo atbildētāji, būtu apsardzības lietā par Vilhelminas Jonas, dzim. Ogelman, mantojumu aizrādījusi, ka tagadējai prasītājai jāpierāda sava radniecība ar minēto mantu devēju kā viņas meita, it kā taisni ar „rakstiskiem“ pierādījumiem, tad tomēr šāds Tiesu palātas blakus lēmums, kas pie tam vēl noticis citā, apsardzības lietā, nemaz nav saistošs Tiesu palātai tagadējā prasības lietā. Šādos apstākļos Tiesu palātai nebija iemesla tagadējai lietai pievienot savu lietu par minēto

mantojumu vai par prasītājas blakus sūdzību par apgabaltiesas lēmumu, jo vairāk tāpēc, ka atbildētāji par aprādītās lietas pievienošanu bija Tiesu palātas sēdē lūguši tikai eventuāli. Nepelna ievēribu arī atbildēju ierunas par tagadējās prasības noilgumu. Uz vispārējā pamata prasība sāk noilgt, kad viņa „nata est”, t. i. ar to dienu, kurā prasījums atrodas tādā stāvoklī, ka pret konkrēto atbildētāju, kušš pārkāpj vai citādi apstrid prasītāja tiesības, nekavējoties var celt prasību. Tāpēc tagadējā prasība varēja sākt noilgt tikai ar to momentu, kad prasītājam cēlušies iemesls un vajadzības tiesas ceļā nodibināt, ka viņa patiesi ir mantu devējas, Vilhelminas Jonas, dzim. Ogelman, ārlaulības meita. Šis moments tagadējās lietas apstākļos iestājās un varēja iestāties ar to, ka prasītāja bija piespiesta minēt mantošanas lietā taisni nodibināt nupat aprādīto apstākli sakarā ar atbildētāju pieteiktām tiesībām uz to pašu mantojumu. Ceļot savu tagadējo prasību pret vēl gada laika robežās skaitot no mantu devējas nāves, prasītāja bez šaubām ievērojusi noilguma laiku. Celt tagadējo prasību jau it kā no prasītājas dzimšanas dienas, kad vēl neviens nebija aizskāris viņas tiesības uz tagadējās mantu devējas mantību vai apstrīdējis viņas radniecību ar to, prasītājai nebija nekāda pamata un tāda prasība pat būtu uzskatāma par priekšlaicīgu. Tā tad, Tiesu palāta, atzīstot par attiecīgiem atbildētājiem taisni tās personas, pret kurām prasītāja cēlusi savu tagadējo prasību un uzskatot prasību par nenoilgušu, nav atbildētāju minētos likumus pārkāpusi, kādēļ viņu kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma. Aiz aprādītiem iemesliem Senāts nolēma: Marijas, Aleksandra, Paula, Zentas un Ernasa Jonasa pilnvarnieka zv. adv. Kēmaņa kasācijas sūdzību, uz CPN 793. p. pamata, atstāt bez ievēribas.

33. 1930. g. 24. septembrī. Eduarda Slavena un cit. pilnvarnieka zv. adv. Bērziņa lūgums par Tiesu palātas sprieduma atcelšanu Jura Slavenu un cit. (L. № 113.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors O. Ozoliņš.

Senāts atrod: Tiesu palāta, apstiprinot apgabaltiesas spriedumu, ir atradusi

par pierādītu, ka nelaikā Jāņa Slavena testaments sastādīts formāli pareizi saskaņā ar Vidz. zemn. lik. 1013. p. pēdējo teikumu, jo testamenta sastādītājs Kalniņš esot persona, kurai pēc ieņemtiem amatiem esot tiesība uz vispārēju uzticību. Vidzemes zemnieku likumi satur izsmelošus noteikumus par Vidzemes zemnieku testamenta sastādīšanu, kādēļ CL noteikumi subsidāri nav piemērojami (Sen. CKD spried. 23./81.; 26./502.). Tādēļ testamenta spēks un nozīme konkrētā gadījumā apspriežams vienīgi pēc Vidz. zemn. lik. 1013. p. Nodibinot no lietas apstākļiem, ka rakstiskais testaments šajā gadījumā ir taisīts no rakstīt nepratēja, Tiesu palātai bija jāievēro 1013. p. nosacījums, ka šādi testamenti var palikt spēkā vienīgi tad, ja faktiskais testamenta sastādītājs ir persona, kurai pēc amata ir tiesība uz vispārīgu uzticību; 1013. p. 3. teikums iztulkojams strikti, jo testamenta normālais veids ir mutisks, kamēr rakstiski testamenti paredzēti tikai kā izņēmums (Sen. CKD spried. 30./232.), piekam analfabēta rakstisks testaments vispār atzīstams tikai ārkārtīgos apstākļos, t. i., kad tas sastādīts no personas, kurai, pēc viņa (testamenta sastādīšanas momentā) ieņemtā amata, bauda fides publica. Tā tad nepietiek, ka šī persona bauda publisku uzticību pēc savām personīgām morāliskām īpašībām, bet viņai jāieņem sabiedriskais amats, un proti, tāds, kuram kā tādām piekrit fides publica (Kr. Sen. CKD spried. 00./28.). Nodibinot to apstākli, ka testamentu uzrakstījis un testatora vietā parakstījis Juris Kalniņš, kas gan agrāk ieņēmis dažādus amatus, kuriem pēc tiesas atzinuma varēja piešķirt fides publica, bet kas testamenta sastādīšanas laikā bija privātpersona, kas nav nekādā dienestā, Tiesu palāta nevarēja atzīt, ka šāds testamenta sastādītājs pielīdzināms 1013. p. beigu daļā minētām personām. Aiz šā iemesla tiesa arī nevarēja atzīt, ka testaments sastādīts formāli pareizi, saskaņā ar 1013. p. pēdējo teikumu. Konstatējot lietā to apstākli, ka testamenta lieciniekiem Auniņam un Pogulam testatora gribas saturs nav izpausts un tie tā saturu visā pilnībā nezināja, tiesa nevarētu piešķirt runā esošam aktam arī mutiska testamenta nozīmi (Kr. Sen. CKD spried. 01./3.). Tā tad,

nepareizi iztulkojot 1013. p. 3. teikuma isto saturu un nozīmi, Tiesu palāta savā spriedumā pielaidusi Vidz. zemn. lik. 1013. p. pārkāpumu, ar ko tās spriedums nav uzturams spēkā, kādēļ, neielaižoties pārējo kasācijas iemeslu pārbaudīšanā, Senāts n o l e m j: Tiesu palātas 1928. g. 19. marta spriedumu Vidzemes zemn. lik. 1013. p. pārkāpuma dēļ atcelt un lietu nodot Tiesu palātai izspriešanai no jauna citā tiesas sastāvā.

34. 1930. g. 24. septembrī. Dzelzceļu virsvaldes pilnvarnieka juriskonsulta Melnbārda lūgums par Tiesu palātas sprieduma atcelšanu SPRS. tirdzniecības pārstāvniecības prasībā pret Latvijas Dzelzceļu Virsvaldi. (L. № 114.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Senāts a t r o d: atbildētāja nenoliedz, ka, saskaņā ar Latvijas-Krievijas konvencijas 16. p. 2. pk., bez tarīfos sevišķi paredzētiem izdevumiem, ir ņemamas tikai tādas summas, kuŗas būtu pierādītas kā faktiski izmaksātas. Atbildētāja pat neapgalvo, ka viņa faktiski būtu nesusi kādus izdevumus par aizsargiem, bet atsaucas vienīgi uz to, ka viņai uz robežām bijis pēc konvencijas jānodod pretim tas pats daudzums aizsargu, cik šo aizsargu pieņemti uz robežas no Krievijas dzelzceļiem. Tomēr ar to nav nodibināts, vai atbildētāja patiesi arī konkrētā gadījumā izpildījusi viņas aprādīto pienākumu un sevišķi nav konstatēts izdevumu apmērs. Pretēji atbildētājas domām, Tiesu palāta gan ievērojusi atbildētājas aizrādījumu uz viņas apgalvoto pienākumu attiecībā uz aizsargu pretimdošanu, jo Tiesu palāta minēto aizrādījumu burtiski min sprieduma vēsturiskā daļā; bet Tiesu palātai bija, aiz nupat aprādītiem iemesliem, pietiekošs pamats atbildētājas pretendētos izdevumus atzīt par nenodibinātiem pamata un apmēra ziņā. Tāpat Tiesu palātai bija tiesība atzīt par nepamatotu atbildētājas pretenziju par pārsveršanas izdevumiem, kuŗu faktisko izmaksu atbildētāja pat nav mēģinājusi tieši pierādīt, vienīgi atsaucoties tikai uz kādu prasītājas rakstu, no kuŗa esot redzams, ka prasītāja bez pārsveršanas sūtijumus nemaz nepieņemot, Tomēr atbildētāja minēto rakstu,

uz kuŗu viņa bija atsaukusies jau savā pirmā rakstiskā paskaidrojumā, nav lietā iesniegusi; tāpēc Tiesu palāta arī nevarēja ievērot minēto rakstu. Tā tad, Tiesu palāta, atrodot prasību par pierādītu iespriestās daļās, nav atbildētājas minētos likumus pārkāpusi, kādēļ viņas kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma. Aiz aprādītiem iemesliem Senāts n o l e m j: Dzelzceļu virsvaldes pilnvarnieka juriskonsulta Melnbārda kasācijas sūdzību, uz CPN 793. p. pamata, atstāt bez ievēribas.

35. 1930. g. 29. oktobrī. Edes Ābels un nepilngadīgo Jāņa un Pēteru Galiņu pilnvarnieka zv. adv. Bērziņa lūgums par Tiesu palātas sprieduma atcelšanu Almas Bucen prasībā pret Edi Ābol, Arturu, Arvidu, Jāni un Pēteri Galiņu. (L. № 115.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Senāts a t r o d: Tiesu palāta konstatējusi, ka mirušā Andža Galiņa bezbērna atraitne Katrine Galiņ pieņēmusi savu mirušā vīra mantojumu attiecīgā mantošanas daļā, proti mantojuma pusdaļā un, ka prasītāja savukārt pieņēmusi Katrīnes Galiņ atstāto mantojumu. Šādi Tiesu palātas konstatējumi attiecas uz lietas faktisko pusi un nav tāpēc pārbaudāmi kasācijas kārtībā; ar to tā tad atkrit visi atbildētāju paskaidrojumi viņu kasācijas sūdzībā, kuŗos viņi apstrīd Tiesu palātas konstatējumu pareizību pēc būtības. Tiesu palāta savu atzinumu par to, ka prasītāja pieņēmusi Katrīnes Galiņ atstāto mantojumu, pamato netiekvien uz liecinieka Sestula liecību, bet galvenā kārtā uz to, ka prasītāja pirms noilguma notecēšanas iesniegusi savu tagadējo mantošanas prasību. Neatkarīgi no tā, Tiesu palāta, nākot pie tā paša atzinuma arī uz liecinieka Sestula liecības pamata, nemaz nav sagrozījusi viņa liecību, jo taisni pašu atbildētāju minētās frāzes „jau pirms savas nāves Katrīne Galiņ visu faktisko saimniecības valdīšanu atdeva Almai Bucen“ Tiesu palāta varēja, sakarā ar tagadējās prasības iesniegšanas faktu, atzīt, ka prasītāja, kuŗa palikusi saimniecības valdīšanā, pieņēmusi pēc Katrīnes Galiņ palikušo mantojumu. Šajā ziņā nepelna ievēribu atbildētāju aizrādījums, it kā prasītāja, nepieteikusi savas mantošanas tiesības Vecpiebalgas pa-

gasta tiesā Andža Galiņa mantojuma lietā uzaicinājuma laikā, esot zaudējusi savas mantošanas tiesības; īstenībā pagasta tiesas proklama nenodibina preklūziju (Senāta CKD spried. 23./212.). Tiesu palātai bija pietiekošs pamats netaisīt sevišķu lēmumu vai sevišķi minēt rezolūcijā par pagasta tiesas 1922. g. lēmuma atcelšanu, jo minētais lēmums noticis apsardzības kārtībā un pats par sevi zaudējis savu spēku ar tagadējo Tiesu palātas prasības kārtībā taisīto spriedumu, kā pareizi atzinusi Tiesu palāta saskaņā ar pagasta CPN 235. p. 1914. g. izd. Atbildētāju minētais Senāta CKD spriedums Bumbera lietā (spried. krāj. 21./10.) uz nupat runā esošo jautājumu neattiecas, jo tajā lietā Senāts aizrādījis tikai uz to, ka tiesai vispār jārēķinās ar pagasta tiesas apsardzības kārtībā taisīto lēmumu, līdz kamēr tas nav atcelts. Bet Senāts tajā spriedumā nemaz nebija izteicis tādu tezi, it kā tiesai būtu obligātoriski savā sprieduma rezolūtvā daļā sevišķi jāatceļ tāds pagasta tiesas lēmums par mantinieku apstiprināšanu, ja vispārējā tiesa prasības ceļā apstiprina ar savu spriedumu attiecīgus citus mantiniekus, kā tas noticis tagadējā prasības lietā. Atbildētāju minētam Vidz. zemn. lik. 938. p. noteikumam par to, ka gadījumos, par kuriem nav minēts šajā likumā, jāvadās pēc agrākām nodibinātām parašām un vietējiem un vaspārējiem valsts likumiem, nemaz nav tādas nozīmes, it kā eventuāli būtu jāpiemēro LCL un ka uz šā pamata runā esošais gadījums būtu jāizšķir uz LCL 1152. p. pamata. Ja arī Vidz. zemn. lik. 1860. g. sastādīšanas laikā tagad spēkā esošais CL vēl nebija izdots, tomēr CL ievada XII p. neatstāj šaubas, ka taisni šajā likumā paredzētās zemes tiesības uzskatāmas par zemnieku tiesību subsidiārām tiesībām (sk. bij. Vidzemes gub. valdes 1869. g. 6. jūnija pavēli ar 61. nr.). Tāpēc, pretēji atbildētāju domām, LCL 1152. p. nekad nav piemērojams šajā lietā: tāpat no atbildētāju minētiem Vidz. zemn. lik. 985., 989. p. nevar nākt pie atzinuma, it kā pašas bezbērnu atraitnes nepieprasītā mantojuma daļa nepārejot uz viņas mantiniekiem. 985. p. runā par kādu speciālu gadījumu, kad atraitne nepaliktu uz iepriekšējās vietas un nosaka, ka viņas bērnu daļa

pēc viņas nāves atkal pāriet uz viņas bērniem. Tā tad 985. p. taisni paredz gadījumu, kad atraitne palikusi ar bērniem; 989. p. vispār nenosaka, ka bezbērnu atraitnes mantošanas daļa pēc viņas nāves nevarētu pāriet uz viņas mantiniekiem; kāds sakars būtu atbildētāju minētam 987. p. ar runā esošo lietu, atbildētāji nepaskaidro. Tā tad, pilnīgi atkrit atbildētāju atsauksmes uz visiem nupat minētiem pantiem. Nepelna ievēribu arī atbildētāju aizrādījums uz to, ka Tiesu palāta nepareizi esot aprēķinājusi tiesas un lietas vešanas izdevumus. Prasītājas petitums par pagasta tiesas 1922. g. 12. septembra lēmuma atcelšanu netika atsevišķi novērtēts un tas atsevišķi arī nav novērtējams; tāpēc Tiesu palāta nevarēja ņemt to vērā minētos izdevumus aprēķinot. Bez tam, pretēji atbildētāju domām, prasītāja, kā konstatē Tiesu palāta sprieduma vēsturiskā daļā, nemaz nebija lūgusi piespriest viņai visu kustamo mantu, bet gan tikai „pusi no Andža Galiņa kustamā mantojuma“. Tā tad Tiesu palāta nav atbildētāju minētos likumus pārķāpusi, kādēļ viņu kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma. Senāts nolēma: Edes Ābols un nepilngadīgo Jāņa un Pēterļa Galiņa aizgādāja, Veistera, pilnvarnieka zv. adv. Bērziņa kasācijas sūdzību, uz CPN 793. p. pamata, atstāt bez ievēribas.

36. 1930. g. 25. septēmbri, Jēkaba, Roberta un Maijas Tupešu pilnvarnieka zv. adv. Malkina lūgums par Tiesu palātas sprieduma atcelšanu mir. Jēkaba Tupeša mantojuma dalīšanas lietā. (L. № 118.)

Sēdī vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Pētersons.

Senāts atrod: pēc mirušā Jēkaba Andreja d. Tupeša nāves par viņa mantiniekiem apstiprināti: viņa atraitne Margrieta Tupeše, bērni Geda Pīkele, Maiga Sikle, Jēkabs Jēkaba d. Tupesis un mantu devēja mirušā dēla, Jāņa, bērni Jēkabs, Roberts un Maiga Tupeši. Mirušā mantu devēja dēls, Jēkabs Tupešs, lūdzis piešķirt viņam mantu devēja atstātās Liepājas apriņķa Nicas pagasta „Tupešu“ mājas dabā uz tā pamata, ka pēc Jēkaba Andreja d. Tuzeša nāves viņš ir vecākais viriešu kārtas mantinieks. Turpretim mantu devēja mirušā

dēla, Jāna, bērni cēlušī to pašu lūgumu uz tā pamata, ka viņi ir mantu devēja vecāka (tagad mirušā) dēla, Jāna, bērni. Tā tad, sakarā ar Kurz. zemn. lik. 122 §, ceļas jautājums par to, vai par izšķiņošu atzīstams tas, kādas kārtas mantinieki palikuši pēc mantu devēja nāves neatkarīgi no tā, kādas kārtas bijuši viņu iepriekš mirušie vecāki, jeb vai taisni izšķiņošs būtu tas, kādas kārtas bijuši pēc mantu devēja nāves palikušo mantinieku iepriekš mirušie vecāki. Šā jautājuma izšķiršana atkarājas no tā, vai minētais 122. § iziet no reprezentācijas principa (CL 1885., 1887. p. nozīmē) jeb ne. Izšķirot nupat aprādīto problēmu apstiprinoši, augšā uzstādītais jautājums savukārt izšķirams pirmajai hipotezei par labu, bet pretējā gadījumā pēdējai hipotezei par labu. Šajā ziņā Senāts savā 1928. g. spriedumā Ziemeļa lietā (1123. num.) jau paskaidrojis, ka, pēc CL 1885., 1887. p., bērnu bērni, kas palikuši mantojumam atklājošies, manto bet jebkāda aprobežojuma attiecībā uz pakāpes tuyumu ar pārstāvības (reprezentācijas) tiesībām, pie kam mantinieku reprezentācijas tiesības (pārstāvēt savus mirušos vecākus) izriet nevis no viņu tiesībām uz vecāku atstāto mantojumu, bet jau no viņu pašu, kā lejupejo, mantošanas tiesībām. Tāpēc un saskaņā ar Kurz. zemn. lik. 122. § vienīgi izšķiņošs ir tas, kādas kārtas mantinieki palikuši pēc mantu devēja nāves, pilnīgi neatkarīgi no tā, kādas kārtas bijuši viņu iepriekš mirušie vecāki, jo mantinieki kā tādi uz reprezentācijas tiesību pamata reālizē savas pašu tiešās mantošanas tiesības, bet nemaz ne savu vecāku tiesības, kuri nemaz nav mantu devēja mantinieki bijuši. Kurz. zemn. lik. 122. §, piešķirot priekšroku vīriešu kārtas mantiniekiem, nemaz neuzsver mērķi paturēt nekustamu mantu mirēja ģimenē it kā tajā nozīmē, ka tai būtu jāpāriet tikai uz mantu devēja vīriešu kārtas līnijām, bet gan 122. § nosaka, ka nekustamai mantai jāpāriet uz vīriešu kārtas mantiniekiem, ja vien tie ir mantu devēja asinsradnieki. Sūdzētāju minētie CL 2710. p. piez. un 2718. p. piez. nav runā esošā gadījumā piemērojami, jo tie attiecas uz Vidz. zemes lik. noteikumiem par muižu sadalīšanas kārtību vai par konkurenci starp indigenata muižnie-

kiem, kurpretim tagadējā lieta izšķirama pēc Kurzemes zemnieku lik. 122. §, kas satur sevi pilnīgi izsmelošus un skaidrus noteikumus, kādēļ nav nekāda pamata pēc analogijas griezties pie Kurz. vai pat pie Vidz. zemes lik. (sk. CL ievad. XV p.). Tā tad Tiesu palāta, nākot pie tā paša atzinuma, nav sūdzētāju minētos likumus pārķāpusi, kādēļ viņu kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma. Aiz aprādītiem iesmiem Senāts nolēmj: Jēkaba, Roberta un Maigas Tupešu pilnvarn. zv. adv. N. Malkina kasācijas sūdzību, uz CPN 793. p. pamata, atstāt bez ievēribas.

37. 1930. g. 28. martā/30. aprīlī. Akc. sab. „Nams-Dārzs“ likvidācijas komisijas pilnvarnieka zv. adv. Fr. Gailīša lūgums atcelt Tiesu palātas spriedumu akc. s-bas „Nams-Dārzs“ likvidācijas komisijas prasībā pret Jēkabu Paegli. (L. № 125.)

Sēdī vada priekšsēdētājs K. Ozoliņš; reierē senātors F. Konrādi.

Senāts atrod: 1926. g. 16. aprīlī Rīgas apgabaltiesā iesniegtā prasības rakstā prasītāja paskaidrojusi, ka priekš kara (Jānis Plūme) nodibinājis akc. sab. „Nams-Dārzs“, kuŗas mērķis bijis pirkt un pārdot nekustamus īpašumus. Galvenais akcionārs bijis Plūme, kas savas akcijas 1918. gadā Krievijā pārdevis un nomiris. Akc. sab. „Nams-Dārzs“ savā laikā sapirkusi daudz namus, bet dažādu apstāku dēļ (pa lielākaļ daļai nodokļu dēļ) formāli tos uz savu vārdu nepārvedusi un uz ģenerālpilnvaras pamata pārdevusi tālak. Starp citu arī atbildētājs 1914. g. 25. jūnijā pārdevis vai atdāvājis akc. sab. „Nams-Dārzs“, viņas priekšsēdētāja Plūmes personā, savu namu Rīgā, Dzīrnavu ielā 62, II hip. iec., ar zemes grāmatu reģ. 883. num., ar korroborēts tas neticis. Izlietodams to apstākli, ka Plūme miris, un būdams pārliecībā, ka akcijas lielnieki izputinājuši, atbildētājs namu 1920. gadā pārdevis kādam Feitelsonam; ar šādu rīcību atbildētājs nodarījis prasītājai zaudējumus Ls 160.000 (nama vērtības) apmērā, kādu summu prasītāja arī lūgusi piespriest viņai par labu no atbildētāja. Atbildētājs, neatzīstot prasību, paskaidrojis, ka, lai gan dāvināšanas līgums esot ticis noslēgts, tomēr abi līguma slēdzēji vienojušies notāra Meikes klātbūtnē par līguma